

*duyên
anh*

**DZŨNG
ĐAKAO**

Dzũng ĐaKao

duyên anh

dzũng đakao

duyên anh

bìa: *Hồn Việt*

trình bày: *Muon Phuong*

nguồn: *Internet*

Muôn phương góp lại, trả về muôn phương

dũng đakao

DUYÊN ANH

1. NHÓC CON HÙNG

Ở rập xiệc ra, thằng Hải khoác vai nhóc con Hùng, men theo vỉa hè đường Hiền Vương, thông thả đi. Hai thằng bạn trẻ nói, cười khúc khích có vẻ tâm đầu ý hợp lắm. Chúng nó thân nhau năm ngoái, hồi hai đứa còn học lớp ba trường ĐaKao. Nhà nhóc con Hùng ở trong hẻm gần rạp Casino, nhà thằng Hải ở ngay chính phố Đinh Tiên Hoàng.

Thằng Hải gầy gò, ốm yếu, chuyên môn bị bạn học bắt nạt. Nó là con một, được quý hóa, nuông chiều nên nhát như cáy. Ai dọa cũng sợ. Trái lại nhóc con Hùng thì bạo dạn, cứng cổ và bất chấp thằng nào. Nó có thằng anh tên là Dzũng hơn nó hai tuổi. Ba nó, tuy làm sở tư, ít lương, nhưng cũng cố gắng nuôi chúng nó ăn học thành người. Mẹ nó bán vải ở chợ Tân

8 Duyên Anh

Định. Anh em thằng Dzũng hăng lắm. Chúng nó ăn khỏe, nghịch khỏe và đánh nhau cũng khỏe. Chúng nó hay bênh vực những thằng bạn yếu đuối và rất ghét những thằng cậy mình con nhà giàu, phách lối như bọn thằng Bê. Bởi vậy, nhóc con Hùng mới thân với thằng Hải.

Hùng và Hải đã đi tới cây xăng đường Pasteur. Mùi nước dùng phở gà từ dãy phố bên kia thoảng qua thơm phức. Thằng Hải nuốt nước bọt, hỏi bạn:

- Phở ngon quá, hở mày?
- Ừa.
- Vào chén đi, tao còn hai chục.

Nhóc con Hùng xua tay:

– Xem xiệc đã mất 50 rồi, lại mỗi thằng một chai xá xị con cộp mất 8 đồng. Mày tiêu nhiều thế, bận sau rủ tao, tao không thèm đi nữa. Nhỡ ba mày mắng thì chết.

Và không để thằng bạn nhà giàu của mình biện bạch, thằng Hùng ba hoa:

– Xiệc hay quá nhỉ? Tao khoái nhất cái thằng lùn tì. Trời ơi, nó tung cái mũ, cái mũ bay vào đầu nó. Tuyệt vời. Tao phải bắt chước nó mới được.

Quả nhiên thằng Hải quên ngay chuyện phở. Hai thằng trầm trồ ca ngợi đoàn xiệc Bẹc-Lanh. Nhóc con Hùng ranh lắm. Con nhà nghèo thường khôn ngoan. Đi qua trạm xăng cuối phố Duy Tân, bỗng mặt thằng Hải tái mét. Nó vừa trông thấy bọn thằng Bê. Hồi sáng qua, nó thưa thầy giáo thằng Bê vấy mực vào áo nó. Thầy bắt thằng Bê chép phạt, vì thế thằng Bê thù nó.

Bọn thằng Bê chưa nhìn ra thằng Hải nhưng thằng Hải đã cuống quýt. Nó vỗ vai nhóc con Hùng, dục:

– Chạy đi mày!

Nhóc con Hùng ngạc nhiên, hỏi:

– Gì mà chạy?

– Bọn thằng Bê!

10 Duyên Anh

Hùng sực nhớ ra chuyện sáng hôm qua, nó an ủi bạn:

– Không sợ, đã có tao.

“Đã có tao”, ba tiếng đó nghe hùng dũng quá, song cũng không thể làm thằng Hải hết sợ. Nó bảo:

– Tụi nó đông quá mà ầy à...

Hùng công nhận điều đó. Nó biết rằng, gặp thằng Bê thì thằng Bê chỉ “thịt” một thằng Hải thôi. Nhưng đời nào nó chịu để bọn hèn hạ kia đánh đấm thằng bạn gầy gò của nó. Mà hai chống sáu nhất định tụi nó sẽ bị nhừ đòn.

Bọn thằng Bê trông thấy nhóc con Hải rồi, chúng nó chạy ủa tới. Nhanh trí khôn, nhóc con Hùng dục bạn:

– Mà ầy gọi tặc xi về đi, lẹ lên!

– Còn mà ầy?

– Mặc kệ tao, mà ầy cứ về đi. Tao đét sợ chúng nó. Về đi...

Và như xua đuổi thằng Hải, nó vẩy tay lia lịa, mồm hét lớn gọi tắc xi. Người tài xế chưa kịp mở cửa xe thì nhóc con Hùng đã kéo mạnh cửa đẩy thằng Hải vào. Xe rồ máy chạy vừa lúc bọn thằng Bê tới. Bọn thằng Bê tiếc rẻ con mồi ngon. Chúng nó chỉ còn cách nhìn thằng Hùng hậm hực và tìm cách gây gổ.

Nhóc con Hùng dựa lưng vào cột đèn, đứng thế thủ. Nó mỉm cười, và vồn vã hỏi thằng Bê.

– Đi đâu về đấy mày?

Thằng Bê tức sôi ruột, không trả lời Hùng mà lại gân cổ hỏi:

– Mày bày mưu cho thằng Hải tẩu thoát hả?

Hùng gật đầu:

– Ừ đấy, mày không thích à?

– Không thích mạnh đi chứ! Nếu nó không chạy thì hôm nay tao cho nó một trận ốm đòn.

Hùng xỏ ngọt:

12 Duyên Anh

– Ghê nhỉ!

– Ghê mạnh đi chứ...

– Tụi mày cây đông bắt nạt.

– Một mình tao cũng đủ chơi.

– Vậy mày có giỏi chơi tao không?

Thằng Bê gườm gườm nhìn nhóc con Hùng, rồi quay lại dò hỏi tụi mình xem có nên thụi thằng nhóc con bướng bỉnh này không. Khi biết tụi bạn nó ra hiệu nên thụi, Bê tiến sát tới chỗ Hùng, dơ tay thách thức:

– Tao sợ gì mày.

Hùng trong bụng run lăm. Nó chỉ sợ đang tìm cách hạ thằng Bê mà tụi ranh con đứng ngoài xua vào đám đá thì nó gục. Bởi vì, dầu Hùng can đảm, dầu Hùng khỏe mấy đi chăng nữa, một mình nó cũng không thể chơi lại 5,6 thằng. Nghĩ thế, nó bày mưu rồi giao hẹn:

– Có giỏi uýnh từng đũa một. Thằng nào vào đánh hôi tao mách anh Dzũng tao thì cứ gọi là nhừ xương.

Lời dọa của nhóc con Hùng rất hiệu nghiệm. Nó đem anh nó ra làm ngáo ộp khiến tụi ranh con lùì cả về phía sau. Bây giờ, Hùng và Bê giáp mặt. Hai thằng tương đương sức nhau nhưng thằng Bê chỉ quen cây đồng bắt nạt, chưa quen đánh nhau tay đôi nên có vẻ run run. Mặt nó tái xanh, tuy hai bàn tay đã khép lại thành hai trái đấm.

Tay trái để ngang tầm mặt, tay phải nâng ngang bụng, hai thằng lỏì tì tựa hồ hai con gà con đang hầm hè giữ thế. Chúng nó cứ loay hoay, nhìn nhau muốn toé lửa mắt mà chưa đứa nào dám đánh trước. Thằng Bê tiến thêm. Cách thằng Hùng độ một bước, nó buông hai tay xuống, nhích gần nữa, đoạn sát vai vào vai thằng Hùng:

– Mày có giỏi chơi ông trước đi!

Thằng Hùng lập lại lời của thằng Bê:

– Mày có giỏi chơi ông trước đi!

Lấy lưng hích mạnh thằng Hùng, Bê nói:

14 Duyên Anh

– Ông chơi trước rồi đấy...

Hùng bấu môi:

– Chỉ nói phét!

– À, mày bảo ông nói phét hả?

– Ừ, ông bảo đấy.

– Mày nói lại ông nghe nào?

– Ông nói rồi.

Thằng Bê gân cổ:

– Đồ con heo!

Hùng vênh mặt:

– Mày bảo ai là con heo?

– Ông bảo mày.

– Mày dám nói thêm lần nữa không?

Bê không trả lời, nó quát:

– Ông cấm mày không được qua vệt này.

Hùng nhìn vệt phấn trắng mà trẻ con chơi
đáo đầm vể trên vĩa hè. Nó cười nửa miệng:

- Màỵ cấm ai?
- Ông cấm màỵ.
- Cấm ông hả?
- Ừ.
- Cấm cái “củ khấm” ông đây này...
- À màỵ hỗn hả?
- Ừ, ông hỗn đấy.
- Hỗn ông sẽ tát vỡ mồm màỵ ra.
- Màỵ tát đi!
- Màỵ nói nữa đi.
- Ông nói rồi...

Thằng Bê chưa biết tính toán ra sao. Bí
quá, nó lại nói:

- Màỵ giỏi bước qua vệt này đi?

16 Duyên Anh

- Bước chứ ông sợ gì.
- Ông cấm mày bước.
- Ông cứ bước...

Bê nhìn thẳng Hùng, cấm giận. Ngoảnh lại đằng sau, nó thấy bạn nó, tuy miệng không thốt ra những lời khuyến khích đánh thẳng Hùng, nhưng chúng biểu lộ bằng chân tay, bằng những đôi mắt chan chứa niềm tin tưởng rằng thẳng Bê sẽ thắng.

Vững lòng lắm rồi, Bê nghiêng răng dọa nạt:

– Nào, mày bước qua cho ông coi hay cũng chỉ nói phét.

Nghe thẳng Bê nói cái giọng mất dạy này, Hùng mím môi cố nén thốt ra những lời tục tĩu. Hai nắm đấm ghì chặt hơn, nó ngạo nghễ bước quá lằn vạch phấn. Nó tưởng con nhà Bê chỉ biết dọa. Ai dè khi Hùng vừa đặt chân sang đất cấm của thẳng Bê là bị ngay Bê đấm cho một trái trứng bụng.

Hùng kêu “hự”. Đau đớn, nó lùi lại vài bước rồi bất chợt xông vào địch thủ. Con nhà Bê đang hứng thú trái đấm đầu, không kịp đề phòng, lãnh đủ một trái đấm phục thù vào hàm bên phải. Nó hét lớn “ối giời ơi”. Liền sau đó, nhóc con Hùng tặng thêm nó hai trái vào lưng và một cú đá trượt.

Bê vốn là thằng hèn nhát, chỉ quen bắt nạt. Lúc này phần vì đau, phần vì ức, tiện tay nó vớ hòn gạch trên vỉa hè, toan liệng Hùng. Hùng vừa kịp né vào cột đèn để tránh thì một thằng trong bọn thằng Bê cũng vừa kịp chạy tới nhập bọn. Nó níu tay thằng Bê, dìu về phía trong rồi lên tiếng gọi Hùng:

– Ông bạn ra đây, cao thủ võ lâm việc gì phải ẩn tránh.

Thằng lỏi này có vẻ nghiền tiểu thuyết tàu. Giọng nó y như giọng mấy thằng hiệp sĩ hạng bét. Hùng bồng gờm gờm trước địch thủ lớn hơn và gấu hơn nó. Tuy vậy nó vẫn ung dung làm vừa lòng cái thằng hiệp sĩ hạng bét. Điều

18 Duyên Anh

bộ nó giống hệt anh cao bồi tin tưởng ở tài mình trong cuộc đấu súng tay đôi. Thằng hiệp sĩ hạng bét hất hàm hỏi:

– Ông bạn tên gì, thuộc môn phái nào? Thiếu Lâm, Võ Đang, hay Ma Giáo? Tôi không muốn đánh thằng vô danh tiểu tốt.

Hùng mỉm cười khinh bỉ:

– Tôi cóc ở môn phái nào cả. Tôi là Hùng. Hùng là em ruột của Dzũng Đakao đây. Bạn nghiện kiếm hiệp ghê quá!

– Đồ ngu, không nghiện kiếm hiệp sao biết Trương Vô Kỵ mí lì Quách Tĩnh.

Bị mắng là ngu, Hùng cáu tiết:

– Tao đét cần biết Trương Vô Kỵ là thằng nào.

Quyên Tân Định phải chính là thằng hiệp sĩ hạng bét phe của thằng Bê tên là Quyên, biệt hiệu Tân Định, nhổ bãi nước miếng xuống vỉa hè, đưa ngón tay trỏ quệt ngang miệng rồi khanh khách cười:

– Mày đét cần biết Trương Vô Kỵ thì mặc xác mày nhưng... ông bạn nên biết tở chứ!

Hùng suýt cười toa toét. Bổng Quyên Tân Định hét:

– Nhãi con, ta là Quyên Tân Định đây, mày mới là em thằng Dzũng vô danh tiểu tốt, thì đã đi đến cái... thế giới nào. Thôi không nói lời thôi với thằng dốt đặc truyện kiếm hiệp. A lê, mày nhào dzô coi, tao cho nếm đòn Quyên Tân Định.

Nói rồi, chẳng đợi nhóc con Hùng trả lời, Quyên Tân Định đâm thẳng một trái vào mặt Hùng. Hùng né người sang bên trái tránh đòn. Bị hụt, Quyên Tân Định đuổi theo. Nó chưa kịp đâm cú thứ ba thì đã bị nhóc con Hùng đá véo một đường sượt cạnh sườn. Quyên Tân Định nổi sùng tới tấp đâm, song Hùng đều đỡ được cả. Biết mình yếu, Hùng chỉ lùi để chờ cơ hội thoát thân. Quyên Tân Định hiểu ý định thủ, nó dồn Hùng sát tới đám cỏ rồi nháy mắt ra hiệu. Tức thì một thằng giáng Hùng trúng

20 Duyên Anh

cạnh sườn một cái nên thân. Hùng vừa ngo ngác quay lại, bị Quyên Tân Định đá cho một cú té nhào. Không bỏ lỡ cơ hội, Quyên Tân định xông lại đè lên người Hùng đấm túi bụi. Hùng đau quá, liền nghĩ ra một kế. Nó xoay mình, áp miệng vào đùi Quyên Tân Định thét lên. Lập tức, nó buông Hùng ra. Hùng đứng ngay dậy, nó đá gỡ Quyên Tân Định một phát rồi ù chạy.

Bọn ôn con ngo ngác chưa hiểu tại sao Quyên Tân Định đang thắng lại bại. Còn Quyên Tân Định đưa mắt nhìn theo nhóc Hùng, chửi rủa lảm lảm.

Nhở thêm bãi nước miếng nữa xuống vĩa hè và cũng lại đưa tay quệt ngang miệng như thường lệ, Quyên Tân Định đau đón đứng dậy, mồm lầu bầu:

– Đồ chó, nó dùng miếng cầu quyền.

Một thằng trong bọn thằng Bê tròn đôi mắt, hỏi:

– Cầu quyền là gì hả mày?

Quyên Tân Định gất:

– Mày ngu như bò ấy, thảo nào tên mày là Châu, trâu bò mà..

Rồi làm bộ đàn anh, Quyên Tân Định giải nghĩa:

– Cầu là chó, chó thì hay cắn, vậy cầu quyền là đòn chó cắn.

Thằng Châu nghe cười thích chí. Nó hình dung thấy một con chó ngoạm chân một thằng nhóc mà nó đã từng gặp. Bất giác, nó phục Quyên Tân Định sát đất. Không ngờ thằng này võ giỏi văn hay chơi chữ như thầy đồ vậy. Nhưng Quyên Tân Định chẳng thèm để ý đến những lời tán tụng của bọn ôn con. Nó vỗ vai thằng Bê:

– Mày có biết thằng Dzũng ĐaKao không?

Bê giật mình đánh thót một cái. Nó lạ gì anh em thằng Dzũng nữa. Anh em thằng này nổi tiếng gan lì nhất trường. Trông mặt mũi thằng Dzũng ai cũng bảo nó hiền lành, ngoan

22 Duyên Anh

ngoãn. Nó là một thằng bé dễ thương, được thầy yêu bạn quý. Nó học giỏi và luôn luôn lễ phép với mọi người. Song nó rất ghét những thằng hợm hĩnh, chuyên cậy đông bắt nạt anh em bạn học như thằng Bê.

Bê nhớ lại một trận đánh tay ba giữa thằng Dzũng và thằng học lớp nhất C. Hôm ấy là thứ hai. Buổi sáng học sinh trường Đakao làm lễ chào cờ. Thằng Tự lớp nhất C được thầy cử ra kéo cờ. Nó cố ý nghịch ngợm. Hát xong bài quốc ca mà nó còn để cờ lơ lửng giữa cột, bắt bao người chờ đợi rồi thành linh nó rút nhanh một cái, cờ vọt lên tận đỉnh cột khiến nhiều đứa cười khúc khích. Thằng Dzũng chỉ vào mặt thằng Tự mắng thậm tệ. Tự nổi giận và hện giờ ra chơi sẽ choảng nhau. Giờ ra chơi, hai đứa kéo nhau đến sau trường. Không một lời nói trước, thằng Tự xông thẳng vào đâm thằng Dzũng. Dzũng gạt nhẹ để tránh đòn. Rồi nhanh như máy bay phản lực, nó đá vèo một phát trúng bụng địch thủ. Dzũng vừa định bổ

nhào tới tiếp đòn nữa nhưng bạn thẳng Tự là thẳng Vệ đã rình từ lúc nào và chờ dịp bất ngờ nện một trái nện thân vào lưng thẳng Dzũng. Dzũng xoay hẳn người lại giao tranh với Vệ. Thế là cuộc đấu tay tiếp diễn. một đũa biết, hai đũa biết, rồi chỉ lát sau cả trường biết. Bọn học sinh quây lấy ba thẳng thành một cái vòng người. Tay dấm chân đá, thẳng Dzũng như con mãnh hổ, chống đỡ mãnh liệt.

Muốn kết thúc nhanh, nó lao đầu vào bụng thẳng Vệ khiến thẳng này té lăn cù chiêng. Xong, nó rảnh tay uỳnh thẳng Tự tới tấp. Kết cuộc thẳng Dzũng một mình thắng nổi hai thẳng lớn ngang nó. Tiếng tằm nó vang dậy khắp trường. Nhớ tới trận đánh ấy, Bê khe khẽ nói:

– Thẳng Dzũng ĐaKao chì lắm mày ơi!

Quyên Tân Định dẫn giọng:

– Mày nên nhớ là cả tụi oắt tì ở Tân Định này tao chưa có ngán đũa nào nhé! Để mai

24 Duyên Anh

mày chỉ tao thẳng Dzũng tao sẽ cho nó nếm
đòn Tân Định. Thôi đưa tao vài tì ăn đậu đỏ
bột lọc đi mày!

Bọn ôn con chia tay nhau. Chiều đã bớt
nóng gay gắt.

2. DZŨNG ĐAKAO NỔI GIẬN

Hùng vừa đặt chân vào nhà thì má nó đã đon đả hỏi:

– Xiệc có hay không con?

Thằng nhóc nhoén miệng cười, ý chừng nó nhớ tới anh hề Đức quốc tặng một thiếu nữ khán giả cánh hoa và lơ lơ nói “Tôi yêu cô”. Hùng hoan hỉ trả lời má nó:

– Hay lắm má ạ, tối nay ba má với anh Dzũng đi coi ngay đi, kéo họ sắp sang cái nước “Lu Lu” gì đấy.

Rồi nó lần lượt kể cho má nó nghe những xen thích thú nhất như người cầm sào nhảy lộn trên giây, cô gái Đức đi xe máy dầu trên

26 Duyên Anh

đầu bao nhiêu khán giả, đu lộn và đặc biệt là người giả làm con đười ươi khiến nhiều cô yếu bóng vía sợ xám cả mặt. Hùng khoái nhất pha một cô gái quay tít thò lò trên cao. Nó không dám nghĩ rằng người ta tài giỏi ghê thế. Chắc là có phép.

Để thẳng Hùng ca ngợi đoàn xiếc Đức quốc chán chê, má nó phúi bụi bám vào áo nó, rồi hỏi:

– Con lại vừa đánh nhau phải không?

Hùng chối quanh:

– Thừa má đâu có.

– Thế sao áo lấm be bét? Mà trán con bị sứt đây này...

Thằng Hùng đưa tay sờ vết thương. Nhanh trí khôn, nó bịa chuyện cho má nó khỏi buồn:

– À, con thấy người ta diễn trò hay quá, con nhảy cẫng lên hoan hô, cái ghế bị trượt nên con ngã theo.

Và muốn má nó quên chuyện này, Hùng hỏi:

– Anh Dzũng con đâu hờ má?

– Nó sang Thị Nghè thăm chú Nghị với ba con, tối mới về. Má để phần chè đỗ đen cho con đấy. Vào tắm rửa sạch sẽ rồi hãy ăn nhé!

Hùng được dịp thoát thân. Đến tối thì thằng Dzũng về. Nó thuật lại từ lúc đưa thằng Hải về tới đường Hiền Vương gặp bọn thằng Bê, nó bày mưu cho thằng Hải chạy, còn nó, nó hạ thằng Bê và bị Quyên Tân Định uýnh té nhào, trán bị một vết sứt rơm rớm máu.

Nghe xong chuyện, Dzũng ĐaKao tức sôi ruột. Nó dục em đi lấy an côn xoa vô cho tiêu máu. Ngồi trên bục gỗ ngoài cửa, Dzũng đưa ngón tay vào mồm, khẽ đẩy móng tay vào chiếc răng cửa hàm trên ra chiều suy nghĩ. Gớm thật, Quyên Tân Định là cái thá gì mà dám xử ức thằng em yêu của nó. Phải biết, Dzũng ĐaKao chưa chịu thua ai và cũng chưa thềm bắt nạt ai. Thế mà nay có thằng bắt nạt em nó ngã chảy máu đầu. Hỏi chi Dzũng không giận.

28 Duyên Anh

Đang lan man nghĩ đến cái tên Quyên Tân Định, Dzũng chẳng thềm biết em nó đã lại gần anh tự lúc nào. Vỗ vai anh, nhóc con Hùng nói:

– Quyên Tân Định tấn công em rất quá, em lùì dần, lùì dần thì bị một thằng đánh trộm sau lưng. Em sợ hết hồn nên Quyên Tân Định mới đá em té nhào được.

Dzũng hỏi:

– Quyên Tân Định lớn bằng chừng nào?

– Nó to con hơn anh mà có vẻ mất dạy lắm anh Dzũng ạ! Nó chuyên môn nhổ nước miếng rồi đưa tay quệt ngang miệng. Ăn nói thì y hệt trong truyện kiếm hiệp.

Tự nhiên thằng Dzũng mỉm cười. Nó an ủi thằng Hùng:

– Để anh cho nó biết tay. Nó là Bàng Quyên thì anh sẽ là Tôn Tẩn. Anh sẽ hỏi tội tụi thằng Bê luôn nữa. Thôi giờ tạm quên chúng nó đi. Anh có 10 đồng chú Nghị cho đây, anh em mình ra rạp Casino coi tuồng “Bảy nếp sống

oai hùng” (Les sept Mercenaires - The Magnificent Seven - phim sản xuất năm 1960).

Hùng vừa mới xem xiệc, giờ lại được ông anh thân mến bao xi- nê, nó sướng quá, quên cả bức tức, “Bảy nếp sống oai hùng” có thằng tài tử đầu trọc đóng chắc hẳn hồi hộp lắm đấy.

Lát sau, anh em thằng Dzũng đã ở trước rạp hát chờ tan xuất. Đèn điện ở khu ĐaKao sáng rực, đầy màu sắc huy hoàng. Hai đứa ngồi giữa rạp, quạt máy chạy vù vù. Hùng sốt ruột vì chờ lâu quá. Trong khi đó, những đĩa nhạc cũ kỹ được phát thanh to, nghe chói cả tai. Dzũng gọi cà- rem mua 2 cây ăn cho đỡ khát nước. Hùng vừa mút cà rem vừa mở tấm chương trình ra coi. Dzũng bảo em:

– Xem phim cao bồi với trình thám mà em đọc cốt truyện trước thì hết hay.

Hùng ngạc nhiên hỏi:

– Thật hở anh? Em tưởng vẫn hay chứ. Tài tử đầu trọc mà...

30 Duyên Anh

Dzũng âu yếm vuốt tóc em:

– Ừ, vẫn hay nhưng hết hồi hộp. Em biết rõ lúc nào chúng nó đánh đấm, bắn giết nhau rồi. Làm sao mà giật mình được.

Hùng thấy anh nó giảng nghĩa hay quá. Nó gấp tấm chương trình đút vào túi quần. Hùng toan nói với anh đôi điều nữa thì đèn trong rạp phụt tắt.

Sau đó Hùng còn phải nóng lòng coi chiếu quảng cáo, chiếu phim tuần sau, phim thời sự, rồi mới tới phim “7 nếp sống oai hùng”. Mỗi trước khi được thấy tài tử đầu trọc, Hùng có vẻ cáu sullen vì những hàng ngoại quốc lí nhí giới thiệu lãng nhăng mà ba nó bảo anh em còn học toi cơm mới hiểu được.

Vào phim được một chút là say sưa ngay. Ngực nó đập thành thịch khi nghĩ rằng cái thằng đầu trọc này sao mà bạo phổi thế. Cả tỉnh lỵ, không dám đương đầu với đám lưu manh mà thằng đầu trọc bỗng dưng chuốc đại vào thân. Hùng nín thở theo dõi chiếc xe ngựa chở cỗ

quan tài ra tới nghĩa địa. Rồi “đoàng, đoàng, đoàng”... Thằng đầu trọc bình tĩnh bắn nhanh như chớp đã hạ rơi súng của bọn lưu manh. Đặc biệt nhất thằng này vừa ngậm điếu xì gà dài vừa bắn. Thằng bạn đồng chí của nó cũng cừ. Hùng khoái quá, vỗ tay đôm đốp. Dzũng vỗ vai em nói nhỏ:

– Đừng vỗ tay.

– Sao thế anh?

– Vỗ tay nhà quê lắm, còn làm người khác ghét nữa. Mình đi xem chiếu bóng chứ có đi xem kịch đâu mà hoan hô. Hoan hô thì hoan hô ở trong lòng thôi.

Hùng nghe anh nói có lý nhưng nó lại nghĩ rằng người ta thường cười hô hố khi xem phim hề Phọc Năng Đen hay Sạc Lô, người ta khóc sụt sùi khi xem phim “Áo người trinh nữ” hay “Cuốn theo giòong nước”. Chính ba nó đã cười hô hố và má nó khóc nức nở, có ai ghét đâu. Mà nó vỗ tay, thì theo anh nó,

32 Duyên Anh

người ta không vừa lòng? Thế mới biết, thiên hạ thường bắt công và bắt nạt nhau.

Một phát súng nổ khiến Hùng tan nghĩ ngợi. Nó rướn người lên xem pha đấu sao, súng giữa hai tay giết mướn. Ghê thật, dao mà dám đấu với súng. Cái thằng đấu dao này cũng lạ đời, lăm lăm lì lì mà cả quyết ra trò. Uýnh là uýnh chứ không gạ gẫm gì ráo trọi. Hùng nghiêng mình thán phục gã lăm lì này.

– Phim hay quá anh nhỉ?

– Un Bi Nơ (Yul Brynner), Óoc Buýt Hôn (Horst Buchholz) đóng thì chê thế nào được?

Hùng hỏi anh:

– Thằng phóng dao tên là gì hở anh?

– Tên là Dêm Cò Bọ. (James Coburn)

Hùng hích khuỷu tay vào cạnh sườn Dzũng, ngầm ý khen ngợi tài đọc chữ Pháp của anh nó.

Cuốn phim “Bảy nếp sống oai hùng” đã dẫn dắt hai thằng nhóc vào một cuộc phiêu lưu cao thượng. Không ngờ anh em nó lại giống mấy tay hiệp sĩ này quá. Cũng bênh vực kẻ hèn yếu, cũng đâm đá lung tung nhưng khác một điều là nó sẽ không bao giờ dám giết người. Vì giết người thì vô khám Chí Hòa. Chúng nó đang sống ở Sài Gòn chứ có sống ở trên màn bạc đâu. Anh em thằng Dzũng ra về, khoan khoái.

3. QUYÊN TÂN ĐỊNH

Quuyền Tân Định là thằng nhóc chuyên đánh mướn. Năm nay nó chừng 14 tuổi. Ba thằng Quyên chết bệnh hồi nó mới lên 9. Hai năm sau, má nó trả cho bà nội nó rồi đi lấy chồng khác. Quyên sống với bà ở trong một ngõ hẻm vùng Tân Định giáp ranh với ĐaKao.

Bà nó chiều chuộng nó lắm nên Quyên Tân Định đâm ra hư đốn. Nó đi học thì ít mà đi đánh lộn thì nhiều. Nó bị đuổi khỏi trường công, trường tư. Các giáo viên bê bối không trị được Quyên. Nó thả cửa trốn học, đi chơi với bọn mất dạy cùng xóm. Bà nội nó chẳng biết gì.

36 Duyên Anh

Quyên nghiền kiếm hiệp một cây. Nó say mê kiếm hiệp đến quên ăn, quên ngủ (sao giống... tui). Bà nó lại tưởng nó chăm chỉ học hành, càng cưng nó. Bao nhiêu tiền bà cho mua sách vở, Quyên mua truyện kiếm hiệp hết ráo. Nó tưởng nó là thằng hiệp sĩ giang hồ của xứ sở. Quyên thấy mỗi thằng quái khách đều đặt cho mình một cái biệt hiệu nghe rợn người. Nó nghĩ mãi mà không sao đặt nổi cho mình cái biệt hiệu đồ sộ. Cuối cùng, nó phải lấy tên Quyên Tân Định.

Quyên Tân Định cậy mình to con lại tôi luyện trong lò chiến trường đấm đá. Thành thử nó bắt nạt tuốt tuốt những thằng bằng tuổi nó sắp xuống. một lần nó đánh thằng Bê. Con nhà Bê lạy nó tha tội, tặng nó 10 đồng. Quyên nảy ra ý nghĩ “bắt địa” tui nhãi con ốm yếu. Thằng Bê thấy Quyên Tân Định khỏe, hể bị đứ a nào át giọng, nó thuê liền Quyên Tân Định đánh trả thù ngay lập tức. Tự nhiên, con nhà Quyên biến thành vệ sĩ của thằng nhà giàu Bê.

Hôm qua, bị nhóc con Hùng dùng miếng

cầu quyền chuyển bại thành thắng, Quyên Tân Định nghĩ vẫn còn ức, định bụng lần sau gặp con nhà Hùng sẽ cho thằng nhóc này nếm “huyền âm chưởng”. Con nhà Bê cũng nhắc tới thằng Dzũng ĐaKao nữa. Quyên Tân Định tự nhủ: “Đời đã có Quyên Tân Định không thể có Dzũng ĐaKao được.” Và nó sẽ lòng thằng Dzũng ĐaKao tấn thằng này vài đòn về tội dám nhận mình là Dzũng ĐaKao.

Quyên Tân Định đang thơ thẩn trước một trường tiểu học tư. Vừa rồi, nó đứng trong tiệm sách đọc “cọp” cuốn “Anh Hùng Xạ Điêu” lấy làm khoái chí lắm. Nhưng túi nó sạch sành sanh tiền. Phải kiếm cách xoay sở. Quyên Tân Định về rủ thêm thằng Ba sút môi theo. Hai đứa chờ đợi trường tan.

Nửa tiếng sau, trống trường điểm. Mắt Quyên Tân Định sáng rực như kiếm Ý Thiên rút khỏi bao. Nó đập mạnh vào vai thằng Ba sút môi:

– Rồi, chu rồi... Tao chỉ thằng nào, mày ra gây sự với thằng ấy nghe chưa?

38 ☯ Duyên Anh

Ba sút môi là đồng đảng của Quyên Tân Định. Nó cũng là thằng nhãi bất trị, hay trốn học và ham đánh lộn như Quyên Tân Định. Nó lại sợ Quyên Tân Định nữa. Thằng Quyên Tân Định bảo làm việc gì, nó làm ngay không dám “oong đơ” chậm trễ... Được đàn anh cắt cử, Ba sút môi cười. Môi nó bị sút lên lúc nó cười, buồn cười muốn chết. Quyên Tân Định hỏi:

– Mà mày nhớ chưa hở, Ba sút môi?

– Tao... tao... nhớ... rồi.

Gớm đã sút môi còn cà lăm nữa. Ba sút môi đúng là cái chìa khóa mở kho cười vô tận.

Giây lát, học trò ủa ra khỏi cổng trường cơ hồ đàn ong vỡ tổ. Quyên Tân Định tài cái nghề này lắm. Nó chỉ thằng nào, đích thị thằng ấy có “máu mặt”. Ba sút môi chạy tới cản lối cậu học trò. Nó sinh sự:

– Mà vừa nhìn tao hả?

Cậu học trò tái xanh mặt:

– Tôi nhìn anh bao giờ?

– Rõ ràng mày “chiếu tướng” tao mà lì? Hề hề, tao sẽ xin mày tí “huyết”.

Cậu học trò ngơ ngác:

– Tôi “chiếu tướng” anh lúc nào?

Ba sút môi quả quyết:

– Lúc này.

– Tôi có biết “chiếu tướng” là gì đâu?

Ba sút môi cười hề hề. Bộ mặt nó góm ghieếc làm sao! Nó nháy mắt:

– Mày không biết “chiếu tướng” à?

– Tôi không biết!

– Mày nhìn cái môi sút của tao đi!

Cậu học trò tưởng bở làm theo lời Ba sút môi. Nó tiến gần cậu, vỗ mạnh lên vai cậu.

– Hì hì, mày “chiếu tướng” tao rồi đó...

40 Duyên Anh

– Tôi không “chiếu tướng” ai hết trời

– À, mày bướng hả?

– Tôi không bướng.

– Mày đang bướng.

– Tôi không bướng.

– Mày dám chiếu tướng ông nội mày mà lại bảo không chiếu tướng à?

Cậu học trò thấy thằng nhóc vừa sút môi vừa ăn nói mất dạy thì có vẻ ngán lắm. Cậu ta xuống nước...

– Tôi đã bảo tôi không dám chiếu tướng anh mà...

Ba sút môi vẫn nằng nặc:

– Mày đà chiếu tướng tao.

– Bao giờ?

– Vừa rồi mày nhìn cái môi sút của tao tức là mày “chiếu tướng” tao rồi nghe chưa, thằng cắc kè.

Cậu học trò phân trần:

– Anh bảo tôi nhìn mà...

– Ai bảo mày?

Ba sút môi nhổ bãi nước miếng:

– Tao bảo mày ăn kít chó mày cũng ăn à?

Cậu học trò nghiêng răng ken két:

– Anh đừng nói bậy.

Ba sút môi đổi chiến thuật:

– À thằng này hỗn, nó dám chế tao sút môi.

Tao phải hạ mày.

Cậu học trò cãi:

– Tôi chế anh đâu nào.

– Mày chế tao.

– Tôi không chế nhạo ai. Thầy giáo tôi dạy tôi không được chế nhạo ai.

Ba sút môi đã nắm quả đấm:

42 Duyên Anh

– Thầy mày dạy mày nói láo hả?

Cậu học trò nín không nổi nữa rồi. Thằng sút môi, oắt tì, khốn nạn mày dám xúc phạm tới thầy giáo của cậu. Dù thua nó, cậu cũng phải “chơi nhau” với nó một keo.

Cậu học trò ném cặp sách xuống đất.

– Mày vừa nói gì thằng mất dạy?

Ba sút môi pha trò:

– Ối giờ ơi! Thằng này nó bảo tôi mất dạy.

Quyên Tân Định từ nãy giờ vẫn đứng im theo dõi cuộc đấu khẩu. Nó muốn xem tên đàn em của nó có hạ nổi cậu học trò không, nên mặc kệ hai đứa.

Cậu học trò đã thủ thế:

– Ủ, tao bảo mày mất dạy đấy. Mày dám nhạo báng thầy giáo của tao hả?

Ba sút môi trợn ngược:

– Ông khỏi sợ thằng thầy giáo của mày.

Cậu học trò, nhân lúc Ba sút môi cười khoái chí, lao tới đâm một trái trứng bụng Ba sút môi. Thằng oắt tí mất dạy “ối” một tiếng. Cậu học trò bồi thêm một trái nữa. Nhưng Ba sút môi kịp né tránh. Nó trợn trừng mắt, sửa soạn thịt cậu học trò. Quyên Tân Định dọa đám học trò. Khi bọn “khán giả” nhai con chuồn hết, Quyên Tân Định mới vào vòng chiến và bảo cậu học trò:

– Nhật cái cặp sách lên đi mày!

Cậu học trò vừa gặp Ba sút môi, giờ lại gặp Quyên Tân Định, bối rối ra mặt. Quyên Tân Định hất hàm:

– Mày biết tao là thằng nhóc nào ở nước Việt Nam này không?

Cậu học trò phúi đất bám vào cặp sách:

– Tôi không biết anh là ai.

Quyên Tân Định vỗ bụng:

– Hừm, cóc hiểu gì ráo trọi. Tao là Kim Mao Sư Vương Quyên Tân Định.

44 Duyên Anh

Nói rồi, nó rút một hơi dài:

– Nhắm mắt lại kéo mù bây giờ.

Cậu học trò ngỡ ngác, Quyên Tân Định lại rút một hơi nữa.

– Bịt tai lại kéo điếc.

Nó vung tay y như người kiếm sĩ rút gươm khỏi vỏ:

– Biết cái này là cái gì không?

Cậu học trò nhìn trong khoảng không gian. Chẳng thấy cái gì cả, Quyên Tân Định cười sảng sặc:

– Đao Đồ Long đó nhóc con ạ! Hì hì, bọn cao thủ võ lâm “Trung thổ lục tỉnh” sẽ nếm đao Đồ Long.

Cậu học trò càng ngỡ ngác. Chợt, Quyên Tân Định hỏi:

– Mà có đọc “Cô Gái Đồ Long” không?

Cậu học trò lắc đầu:

– Thầy giáo tôi cấm chúng tôi không được đọc kiếm hiệp mê truyện bở bê học hành, đâm ra lười biếng sau này chẳng giúp ích gì cho xã hội cả.

Quyên Tân Định cười gằn:

– Mặc kệ thầy giáo mày, tao cứ đọc kiếm hiệp. Mày nên nghe tao, mua cuốn “Cô Gái Đồ Long” mà đọc. Mày sẽ khoái thằng Trương Vô Kỵ quên đời tút xuyt.

Cậu học trò nhăn mặt:

– Anh đừng nói động đến thầy tôi.

Quyên Tân Định bữu môi:

– Tao là Quyên Tân Định chứ cóc phải là Ba sút môi cắc ké đầu mà mày toan dở “ám khí” làm tàng ra. Tên mày là gì?

– Tên tôi là Hưng

– Mày ở đâu?

– Tôi ở ĐaKao.

46 ☯ Duyên Anh

– Ở Đakao sao mày sang Tân Định học?

– Nhà tôi gần trường Tân Định hơn trường Đakao.

Quyên Tân Định tới gần Hưng, vỗ mạnh vào vai Hưng:

– Mày sợ tao không?

Hưng ngoan ngoãn đáp.

– Tôi có làm gì anh đâu mà sợ.

– Thật không?

– Thật.

– Hì hì mày vừa đánh ngã em tao, tao phải đánh báo thù.

Hưng thấy Quyên Tân Định to con quá, đâm ra ngán, Quyên Tân Định dỗ ngon:

– Giờ mày muốn tao tha mày không?

Hưng gật đầu, Quyên Tân Định nói:

– Mày có tiền không?

– Có.

– Máy chục?

– Hai chục.

– Tốt, mày cho tao mượn để tao mua cuốn “Anh hùng xạ điêu” về nghiền ngẫm, Tết tao trả mày thành ba chục. Bằng lòng nhé?

Hưng móc túi rút bốn tấm giấy năm đồng. Nó sắp sửa đưa cho Quyên Tân Định thì trông thấy thằng anh của nó. Mắt Hưng sáng lên. Nó đút vội tiền vào túi vênh mặt:

– Xin lỗi bạn đi. Đừng hòng “bắt địa” tao nghe, Quyên Tân Định!

Quyên Tân Định đang ngờ ngác thì Hưng đã vẫy tay:

– Anh Dzũng ơi! Anh Dzũng ơi!

Quyên Tân Định ngó lại đằng sau. Từ bên kia đường, một thằng nhóc chạy băng ngang đường sang chỗ nó và Hưng. Quyên Tân Định nhổ bãi nước miếng, nghĩ thầm:

48 Duyên Anh

– Ông “thịt” cả hai đứa!

Dzũng đã chạy tới Hưng. Nó mím miệng cười:

– Gì thế Hưng, sao em chưa về?

Hưng bấu môi chỉ tay vào Quyên Tân Định:

– Thằng này cản em.

Dzũng “chiếu tướng” Quyên Tân Định. Nó thấy con nhà này to hơn thằng em họ nhà giàu của nó, đã đoán được tại sao em mình bị cản rồi. Dzũng hất hàm:

– Sao mà cản em tao?

Quyên Tân Định dang đôi tay:

– Mà hỏi em mà xem tại sao nó đánh em tao?

Hưng nhanh nhẩu:

– Ai bảo thằng sứt môi dám sỉ nhục thầy giáo tao?

Quyên Tân Định cãi:

– Nó sỉ nhục bao giờ?

Hưng đổi chiến thuật:

– Anh Dzũng ơi! Thắng này vừa định “bắt địa” em hai chục.

Dzũng hỏi Quyên Tân Định:

– Phải không?

Quyên Tân Định gật đầu liền:

– Phải thì mày đã làm gì ông?

Dzũng nói:

– Không làm gì cả nhưng mày đừng hòng cản đường em tao.

Dứt lời, Dzũng vẫy tay rủ Hưng về. Quyên Tân Định phá ra cười:

– Khoan!

Dzũng cúi tiết:

50 ☯ Duyên Anh

– Khoan cái gì?

– Đâu có thể về sớm và dễ thế? Muốn cứu nó mày phải đấu vài “chưởng” với tao.

Dzũng xoa tay:

– Được lắm. Nào, nhào vào đi!

Quyên Tân Định hất đầu:

– Tên mày là gì, tao không muốn so tài với phường súc sinh, vô danh tiểu tốt. Để tao cho mày biết tên tuổi tao. Tao thuộc môn phái “hải sa” rất nhiều muối độc giết người. Hì hì, tao là Quyên Tân Định ...

4. DZŨNG ĐAKAO CHẠM TRÁN QUYÊN TÂN ĐỊNH

Quyên Tân Định! Ba tiếng này khiến Dzũng sáng rực đôi mắt. Nó đã có ý định kiểm thẳng nhãi con, mở mồm là sặc sụa giọng kiểm hiệp như lời chằng Hùng, em ruột nó đã tả cho nó nghe. Dzũng bắt chước Quyên Tân Định chế nhạo:

– Tao là cao thủ của môn phái “mất dạy” chuyên môn đi “bắt địa”.

Quyên Tân Định vung tay:

– Đồ đểu!

Dzũng vẫn cứ bình tĩnh:

52 Duyên Anh

– Tao là Dzũng Đa Kao!

Quyên Tân Định giật mình:

– Mày là Dzũng Đa Kao, anh thằng Hùng
lỏi lì có môn võ “cầu quyền” hả?

– Ừ.

– Nghe thằng Bê nói mày “hách” lắm hả?

– Tàm tạm

– Thế thì tao phải hạ mày.

Dzũng Đa Kao ưỡn ngực:

– Tao phải hạ mày để trả thù cái tội mày đã
dám bắt nạt em tao. A lê hấp, dở tài chó chết
của mày đi, Quyên Tân Định?

Dzũng Đa Kao nhìn Quyên Tân Định thách
thức:

– Đây, nhãi con đừng ba hoa...

Quyên Tân Định nhổ bãi nước miếng. Như
thường lệ, mỗi lần sắp sửa “hạ” một thằng

nào, nó nhổ nước miếng, lấy hai ngón tay quệt ngang miệng rồi mới “xổ nho”:

– Mày bảo ông nội mày nói phét hả?

Dzũng Đa Kao cười hề hề:

– Mày đâu có nói phét, mày nói dóc đấy chứ!

Quyên Tân Định gầm lên:

– Nhóc con Dzũng Đakao, mày là đồ đệ của môn phái nào? Sư phụ mày là ai hở, súc sinh?

Dzũng Đakao xắn tay áo:

– Cóc là đồ đệ của phái nào hết trời. Ông là Dzũng Đakao. Ông ở Đa Kao, học trường Đakao chứ không như mày, ranh con mất dạy lê la đầu đường xó chợ... Súc sinh, súc sinh cái củ kiệu ấy à...

Quyên Tân Định cũng đã thủ thế:

– À, à... được lắm. Chơi nhau với thằng vô danh tiểu tốt cần gì phải thế võ hách. Ông sẽ

54 Duyên Anh

xài các thể võ do ông tự sáng chế ra. Nào, nhào dzô, ông cho mày nếm miếng “đá nhận”...

Dzũng Đa Kao suýt phì cười. Là một thằng nhóc thông minh, nó vội vàng “tiếp nhận” miếng võ của Quyên Tân Định ngay.

– Ô kê, ông đang khát nước, định uống nước mía mà cóc có cắc nào, đưa “đá nhận” mau mau cho ông uống đi, nhóc Quyên Tân Định!

Quyên Tân Định đấm liền một trái, Dzũng Đa Kao né tránh, nhanh như chớp Quyên Tân Định bồi thêm trái thứ hai. Vẫn hụt, Dzũng Đakao xỏ ngọt:

– Hai miếng “đá nhận” của mày làm ông đỡ khát. Coi chừng, ông mời mày xực “bò bía” đây này.

Dzũng Đakao phóng người lên đá Quyên Tân Định một cú. Quyên Tân Định gờm gờm. Nó nhảy lùi về phía sau tránh đòn:

– “Bò bía” dở ẹc! Ông tặng mày miếng “phá lẩu”.

Nói dứt, nó lao người vào Dzũng ĐaKao.
Thằng nhóc này nhảy vọt sang một bên:

– Ổ là là “phá lấu” suýt nữa... lấu trúng tường.

Quyên Tân Định bắt đầu cáu. Nó hét:

– Súc sinh im mồm! Ông sắp dở chiêu “chí má phù”.

Dzũng ĐaKao vỗ bụng:

– Đem “chí má phù”... phù vô rốn tao đi mày!

Quyên Tân Định hất đầu mạnh một cái:

– Yên chí, yên chí, ông sẽ phù mày bay hết tóc cho mày trọc đầu như thằng phù thủy trong tuồng chớp bóng.

Dzũng ĐaKao nháy mắt trêu tức Quyên Tân Định:

– Củ kiệu!

Quyên Tân Định hỏi đều:

56 Duyên Anh

– “Củ kiệu” là môn võ gia truyền của mày hả?

Dzũng Đakao chưa trả miếng kịp thì Quyên Tân Định đã nói:

– Nếu mày có miếng “củ kiệu” thì tao có miếng “tôm khô”. Quyên Tân Định đâu có ngán!

Dzũng Đakao chỉ ngón tay, mắng Quyên Tân Định:

– Đồ bần!

Quyên Tân Định cười ha hả:

– À, mày dở ngón “nhất dương chỉ chó” đấy ư?

Dzũng Đakao lợi dụng lúc Quyên Tân Định đang khoái chí, xông tới dấm một trái. Quyên Tân Định né không kịp lãnh “quả” đầu tiên của Dzũng Đakao. Nó nghiêng răng ken két, mắt tóe lửa nhìn địch thủ kiếm chỗ tặng “quả”. Quyên Tân Định vừa hờm đôi quả dấm vừa lượn

quanh Dzũng ĐaKao. Hai “cao thủ võ lâm” trông giống hệt hai con gà chọi lao vào nhau “thử lửa”. Hai chú gà vờn nhau, vờn nhau mãi và lủi vào sân trường lúc nào cũng chẳng biết nữa.

Bây giờ, sân trường vắng hoe. Vắng khán giả nhãi, nên trận đấu của hai “cao thủ võ lâm” kém phần sôi nổi. Trận đấu diễn ra hơn mười lăm phút rồi mà Dzũng ĐaKao với Quyên Tân Định chưa xuất nổi một đường quyền nào “huê mỹ”. Dzũng ĐaKao vừa tặng Quyên Tân Định một quả rất thường. Tuy thế, Quyên Tân Định vẫn tức. Nó gạ Dzũng Đa Kao:

– Sử dụng miếng “củ kiệu” đi mày!

Dzũng ĐaKao mới kịp mở miệng, Quyên Tân Định đã nhảy chồm lại, phóng một cú đá. Dzũng ĐaKao nghiêng người né. Nhưng cú đá nhanh quá, trúng đùi nó. Quyên Tân Định hả hê:

– Huề nhé!

58 Duyên Anh

Dzũng Đakao không thềm trả lời. Nó lao cả người định húc Quyên Tân Định thì chợt thấy Hưng sắp lao vào vòng chiến. Dzũng Đakao bèn “hãm phanh”.

– Hưng, đứng im xem anh hạ thẳng “kiếm hiệp” hạng bét này! Một mình anh đủ “chơi” nó. Em về đi kéo nhà mong...

Quyên Tân Định khen:

– Hay lắm, xứng đáng là “cao thủ võ lâm”...

Dzũng Đakao hét:

– Ông không thềm là “cao thủ võ lâm” đâu, đồ “kiếm hiệp” nhãi con ạ!

– Mà y chề “kiếm sĩ” à?

– Pẹ ố kiếm sĩ... A lê, còn đủ sức nhào dzô đi, Quyên Tân Định

Dzũng Đakao mắng dứt câu đứng thủ thế. Quyên Tân Định phóng luôn ba trái:

– “Giáng long thập bát thệ bò viên” đấy! Đóp đi mà y!

Dzũng ĐaKao trổ ngón mới. Nó nhảy nghiêng người đập Quyên Tân Định. Quyên Tân Định vừa tránh đòn vừa hỏi:

– Miếng gì đấy?

– “Thịt bò khô”...

– Ờ “cửu âm chân kinh” hả?

– Không, ông cóc biết “cửu âm chân kinh” là cái “củ kiệu” gì. Nhưng “thịt bò khô” ở chợ Bến Thành.

– Gần chỗ bán đậu đỏ bột lọc chứ gì?

– Ừ.

– Mà còn ngón gì độc đáo hơn?

– Còn một ngón.

– Trổ đi!

Dzũng ĐaKao té nhào xuống đất, lăn nhanh tới ôm chân Quyên Tân Định khiến thằng nhóc “hiệp sĩ” hạng bét hốt hoảng:

60 Duyên Anh

– Ôi chao, “cầu quyền”! Chết tao rồi, mày sắp hại ông bằng miếng... chó cắn hả?

Dzũng Đa Kao đã đứng dậy, gân cổ hỏi:

– Mày nói gì chó cắn?

Quyên Tân Định cười ngặt nghẽo:

– Đừng đùa nữa, con ông cụ ơi!

Dzũng Đakao gắt:

– Đùa cái “củ kiệu” í à?

Quyên Tân Định tròn đôi mắt:

– Thật mày không biết miếng “cầu quyền” hả?

Dzũng Đakao nổi sùng:

– Đã bảo ông cóc biết “cầu quyền” là gì hết trời! Mày nói gì chó cắn, trả lời đi!

Quyên Tân Định xua tay:

– Khoan khoan đã mày. Để tao nói cho mày nghe. Hôm nọ thằng oắt ti Hùng nhà mày bị tao

hạ, nó bèn xuất ngón “cầu quyền” làm tao đau chết điếng. Nhờ ngón này, thằng oắt ti Hùng chầu thoát.

Dzũng ĐaKao thấy Quyên Tân Định ca ngợi ngón “cầu quyền” của em mình thì lấy làm hài lòng lắm. Nó nguôi nguôi “mối thù” Quyên Tân Định hạ em. Dzũng ĐaKao nhếch mép cười. Nó hỏi:

– Em tao đã xài ngón “cầu quyền” hử?

– Ừ.

– Mà có “phiệu” không đấy?

Quyên Tân Định bĩu môi:

– Quyên Tân Định sợ thằng nào mà phải “phiệu”. Nếu mày không tin tao, cứ hỏi bọn thằng Bê xem.

Dzũng ĐaKao không ngờ em nó lại có ngón võ “chì” quá xá như vậy. Nó hớn hử:

– Mày nói cho tao nghe ngón “cầu quyền” đi!

62 Duyên Anh

Quyên Tân Định khoái chí giảng nghĩa thể võ hi hữu của thằng oắt ti Hùng:

– Cầu là chó, quyền là...

Quyên Tân Định vỗ trán suy nghĩ:

– Quyền là... là... hì hì... môn võ! “Cầu quyền” là môn võ chó, là bắt chước chó cắn. Hì... hì... “cầu quyền” của anh em mà lợi hại vô cùng.

Dzũng Đakao phá ra cười. Quyên Tân Định hỏi:

– Mà cười gì?

– Tao cười ngón “cầu quyền”!

– Này, đừng giả vờ nữa con cụ ạ!

– Đã bảo tao không hề biết mà...

– Hì hì, mà giống Đoàn Dự như đúc.

Dzũng Đakao hất hàm:

– Đoàn Dự là thằng nào?

Quyên Tân Định hãnh diện:

– Là thằng ba Tàu có ngón “nhất dương chỉ chó”.

Dzũng ĐaKao nói:

– Ba Tàu là tao ghét rồi. Tưởng Đoàn Dự là tướng của Đức Trần Hưng Đạo. Ba Tàu mấy lần ướm Việt Nam, bắt dân mình lên rừng săn ngà voi, xuống bể mò châu ngọc, nên tao ghét bọn ba Tàu lắm.

Quyên Tân Định khen Dzũng ĐaKao:

– Mày thuộc sử ký ghê nhé! Tao cũng cóc khoái bọn ba Tàu. Nhưng tụi Trương Vô Kỵ, Quách Tĩnh thì tao thích ba chê.

Hai con gà chọi đã hết xù lông cổ. Chúng nó thôi thi cựa và hình như đang thích thi tiếng gáy. Bây giờ Dzũng ĐaKao đâm ra... đỡ ghét Quyên Tân Định mới chết chứ!

Còn Quyên Tân Định, từ thuở “giang hồ hành hiệp” tới nay mới gặp Dzũng ĐaKao, nó

64 ☯ Duyên Anh

lấy làm vừa ý lắm. Tuy không ngán Dzũng Đakao nhưng Quyên Tân Định không muốn tranh tài cao thấp tay đôi với thằng nhóc này nữa. Nó hỏi Dzũng Đakao:

– Đây cái đòn lăn của mày khi nãy là đòn gì?

Dzũng Đakao đáp:

– Tao “chả” biết tên là đòn gì. Nếu tao chop được chân mày tao sẽ quật mày ngã như như ngóe...

Quyên Tân Định nghe rằng:

– Mày chỉ nói phét!

Dzũng Đakao không câu sườn như lúc nãy nữa. Nó bảo:

– Ngón ấy, mày cứ kiếm hiệp thế, mày đặt là ngón gì?

Quyên Tân Định lại vỗ tay vào trán, suy nghĩ một lát:

– Đặt nó là đòn “trâu lăn” đi!

– Ủa.

– Này Dzũng ĐaKao...

– Gì?

– Thằng oắt ti Hùng nhà mày chơi “trội” lắm.

Dzũng ĐaKao chưa kịp mở miệng “phát biểu” cảm tưởng thì Quyên Tân Định đã cười hô hố:

– Này Dzũng!

– Gì?

– Mày có nhiều “đàn em” không?

– Không.

– Tao thì vô số.

– Mày muốn gì?

– Tưởng mày có đàn em, tao “chiếm giữ” khu Tân Định, mày “chiếm giữ” khu ĐaKao. Tin

66 Duyên Anh

mình chia phe uýnh nhau chơi. Bấy giờ thắng nào thắng mới hách.

Dzũng Đakao gật đầu:

– Ô kê, tao nhận lời uýnh lộn hai phe.

Quyên Tân Định nheo mắt:

– Mà y cóc có quân thì đánh gì?

Dzũng Đakao ưỡn ngực:

– Ông có khối bạn học.

Quyên Tân Định khoái chí:

– Tốt tốt, tao và mà y trở thành hai thắng đại tướng. A lê hấp, chiều mai quân tao đóng ở sân banh Hoa Lư đợi quân mà y tới. Ô kê?

– Ô kê, chiều mai nhé!

Quyên Tân Định cười:

– Tao thắng mà y, tao làm “xếp” anh em mà y nghe chưa?

Dzũng Đakao bĩu môi:

– Nếu mày thua thì sao?

Quyên Tân Định nhún vai:

– Thì mày bảo tao cái gì, tao làm cái nấy.

Nó dở giọng kiếm hiệp:

– Quân tử nói, mười ngựa đuổi cóc kịp.

Như thế tức là, Dzũng ĐaKao đã nhận lời mở cuộc “chiến tranh” với Quyên Tân Định. Hai thằng nhóc hể hả chia tay, mong ngóng chiều mai.

5. CHIÊU BINH MỘ TƯỚNG

Dzũng Dakao về tới nhà thì nhóc con Hùng đã đi học rồi. Nó ăn cơm qua loa, xong nằm khoèo trên phản ngủ. Dzũng ĐaKao không ngủ yên giấc. Những giấc mơ “chiến trường” ngăn ngủi kích thích đôi mắt của nó khiến đôi mắt nó khó mà nhắm tịt lại mỗi khi bị giấc mơ làm mở thao láo.

Dzũng ĐaKao chán nằm ngủ quá. Nó vùng dậy đi tắm rồi xin má nó năm đồng đi xi nê. Rạp Casino Dakao hôm nay chiếu phim “Chạy trốn ở Nhật Bản”. Phim này do hai thằng ôn con, một Nhật Bản và một Hoa Kỳ đóng. Ở trường nó nhiều đứa đã coi và khen rồi rít, Dzũng ít khi xem xi nê một mình. Bao giờ nó cũng đi với thằng em thân mến của nó. Nhưng chiều

nay nhóc con Hùng đi học, mà Dzũng Đakao thì sốt ruột quá.

Cuộc “chiến tranh” chiều mai giữa nhóm bạn bè nó và bạn đàn em Quyên Tân Định chắc sẽ sôi nổi lắm đây. Hè sắp tới. Chương trình học đã hết. Thầy chỉ cho học ôn và kể chuyện cổ tích. Dzũng Đakao đỡ lo bài vở. Nên nó mới nhận “choảng nhau” với bọn Quyên Tân Định. Dzũng Đakao định bàn với nhóc con Hùng và vài thằng bạn “nổi khố” của nó lập một “ban tham mưu” để vẽ “chiến thuật” hạ bọn Quyên Tân Định.

Nhóc con Hùng giờ này đang ngồi trong lớp ba trường tiểu học Đakao. Dzũng không còn cách nào giết thì giờ hơn là vào xem hai ôn con Nhật Mỹ trở tài thần đồng đóng phim.

Phim kể cũng hay thật, khi Dzũng Đakao ra về, nắng đã bớt gắt. Nó lang thang trên hè phố, Dzũng Đakao sắp rẽ vào ngõ nhà mình thì có tiếng gọi:

– Dzũng ơi! Dzũng ơi!

Dzũng quay lại. Từ bên kia đường. Tiến gầy đang toe toét cười. Tiến gầy là bạn thân của Dzũng ĐaKao. Nó cùng học một lớp, cùng ngồi bàn, cùng thích ăn... đậu đỏ bột lọc như Dzũng ĐaKao nên hai thằng “tâm đầu ý hợp” lắm. Dzũng ĐaKao vẫy tay gọi:

– Tiến ơi! Qua đây mà!

Tiến gầy chờ xe ô tô ngọt ngọt mới băng qua đường. Nó vồ lấy Dzũng ĐaKao:

– Đi đâu đấy mà?

– Tao vừa coi xi nê xong.

– Hay không?

– Hay nhưng không hay bằng chuyện này...

Tiến gầy biết Dzũng ĐaKao nhận “nhất lớp”, một “cây” nhiều trò chơi hấp dẫn, thành thử Tiến gầy khoái chí hết sức. Nó hỏi:

– Chuyện gì hả mà?

– Hay kinh khủng.

72 Duyên Anh

– Thì mày nói đi!

Dzũng Đakao cười:

– Mày có khoái chơi trò ông vua Cờ Lau không?

Tiến gầy nhảy cẫng:

– Số dzách! Tao đang ngứa tay chân, thèm đánh lộn cho vui. Nhưng đánh khe khẽ như đánh mạnh tao... gầy quá trời, đau chết...

Dzũng Đakao trộ:

– Đánh khe khẽ sao được, đánh mạnh lắm mày ơi!

Tiến gầy hỏi:

– Đánh mạnh như thế nào?

Dzũng Đakao toét miệng cười:

– Như xi nê!

– Liệu tao “chơi” nổi không?

– “Chơi” chứ không “chơi” thì hèn quá, tao đã nhận lời với tụi nó rồi.

– Tụi nào đi mày?

– Quyên Tân Định!

Tiến gầy gật gù cái đầu ra chiều suy nghĩ.
Rồi nó xắn tay áo lên:

– Ô kê...

Dzũng ĐaKao thấy thằng bạn mình “ô kê” liều quá. Chưa biết Quyên Tân Định là thằng nào mà dám “ô kê”, thằng nhóc này hơi “bạo phổi”. Muốn trêu Tiến gầy, Dzũng ĐaKao vờ trừng mắt:

– Mày biết Quyên Tân Định là thằng nào chưa mà dám “ô kê”?

Tiến gầy anh dũng đáp:

– Cóc cần biết nó là thằng nào hết trời...

Dzũng ĐaKao khen bạn:

– Mày “anh hùng” số dzách.

74 Duyên Anh

Tiến gầy phồng mũi:

– Phải biết, một mình tao đã từng chọi hai thằng lớp nhất A mà tao khỏi có ngán nữa là...

Và chợt nhớ bài lịch sử thầy dạy tháng trước, Tiến gầy “thuổng” luôn câu nói rất “hách” của Đại tướng Trần Hưng Đạo:

– Hì hì, đầu này còn trên cái thân hình cò sếu này thì ta đâu sợ tên vô danh Quyên Tân Định...

Dzũng Đakao ôm bụng cười ngặt nghẽo:

– Mà cười gì đấy Dzũng?

– Tao coi bộ mày giống thằng nhóc Quyên Tân Định quá.

– Giống ở cái chỗ nào!

– Ở cái khổ mở mồm là phọt kiếm hiệp!

Tiến gầy cãi:

– Tao đọc sử chứ có kiếm hiệp đâu.

Dzũng Đakao xua tay:

– Thôi tao thua lý mày rồi. Giờ tao phong cho mày chức Thiếu tướng!

Tiến gầy há hốc mồm:

– Tao làm Thiếu tướng cơ à?

–Ừa, vì mày can đảm quá cỡ.

– Tao can đảm ư?

–Ừa, mày dám “chơi” thằng Quyên Tân Định – một thằng nhóc “chì” nhất miệt Tân Định. Đến tao cũng chưa hạ nổi nó.

Tiến gầy dậm ra lo. Nó bỗng nghĩ rằng, có thằng Dzũng Đakao thì nó “moa phú” hết. Tiến gầy giờ thẳng tay:

– Có mày, tao dám chấp thằng Quyên Tân Định lắm à...

Dzũng Đakao vỗ vai Tiến gầy. Hai đứa rẽ vào ngõ về nhà Dzũng Đakao bàn bạc “kế hoạch quốc phòng”.

76 Duyên Anh

Ngồi trên cái ghế dài kê trước cửa, bộ ba Dzũng Đakao, nhóc con Hùng và Tiến gầy “thảo loạn kế hoạch” đối phó với Quyên Tân Định. Trông ba thằng oắt con lúc ấy buồn cười không thể tả nổi. Thằng nào thằng ấy đều làm ra vẻ ta đây quan trọng lắm.

Nhóc con Hùng hỏi anh:

– Anh “thử cựa” với Quyên Tân Định rồi, anh thấy nó có thể hạ nổi anh không?

Dzũng Đakao dậm chân xuống đất:

– Hạ sao nổi anh.

Nhóc con Hùng bồi thêm:

– Thế sao anh không hạ nó phứt cho rồi, bày trò “chiến tranh” làm chi?

Tiến gầy tiếp lời nhóc con Hùng:

– Ưa bày trò “chiến tranh” làm chi, tội mình có quân lính cóc khô gì đâu.

Dzũng Đakao trách Tiến gầy

– Ban nầy mà vừa bảo mà ngứa tay chân mà “moa phú” Quyên Tân Định, giờ mà rứt vôi à?

Tiến gầy chối khéo:

– Tao rứt vôi đâu? Tao ngại gây “chiến tranh”, tội mình ít lính thì khó thắng phe Quyên Tân Định đấy chứ...

Dzũng ĐaKao quả quyết:

– Chưa chắc tội mình đã ít lính hơn chúng nó.

Nhóc con Hùng bèn đứng lên múa tay:

– Em mới “khám phá” ra cách mộ lính rồi.

Dzũng ĐaKao hỏi:

– Nói đi Hùng.

Nhóc con Hùng cười hỉ hả:

– Cách này hay số dzách!

Dzũng ĐaKao sốt ruột:

78 Duyên Anh

– Nói mau lên Hùng.

Nhóc con Hùng trịnh trọng:

– Sáng mai các anh đi học, em cũng rủ tụi bạn em đến trường luôn. Các anh gọi bạn các anh ra một chỗ rồi anh Dzũng trở tài... như chuyện vua Cờ Lau. Hì hì hì...

Dzũng Đakao nắm tay nhóc Hùng bắt thẳng em yêu dấu ngồi xuống:

– Hay lắm, tuyệt vời rồi. Tao sẽ trở tài “dụ khị”. Tụi mình phải tuyển những thằng thật cù.

Tiến gầy hỏi:

– Mà mày định tuyển bằng cách nào?

Dzũng Đakao hớn hở:

– Tao sẽ lập “võ đài”.

Tiến gầy kê bạn:

– Sao mày bảo mày ghét kiếm hiệp?

Dzũng Đakao bấu môi:

– “Võ đài” khác truyện kiếm hiệp chứ! Thầy giáo mình dạy sử chả nói tới đoạn vua lập võ đài tuyển các tướng chống bọn Tàu phù là gì?

Tiến gầy ngơ ngác:

– Mà nói gì tao không hiểu.

Dzũng ĐaKao vỗ vai Tiến gầy:

– Mà giả vờ tài quá trời...

Tiến gầy chối:

– Đâu có.

Hùng nhóc xía vô:

– Anh Dzũng nói Hùng cũng chẳng biết gì.

Dzũng ĐaKao cười:

– Có thể mà không hiểu. Này nhé, tao sẽ lập một cái “võ đài” như “võ đài” đá dế ấy! Tao bắt hai thằng choảng nhau, thằng nào khỏe tao chọn làm lính của tụi mình. Vua Trần ngày xưa tuyển tướng đánh Mông Cổ cũng tuyển bằng cách này đó!

80 Duyên Anh

Tiến gầy hỉnh hỉnh mũi:

– Chỉ được cái nước nói phét!

Dzũng Đakao làm bộ quan trọng:

– Nói phét thì ăn cái giải gì? Tao nói thiệt đó. Chẳng tin thằng Tiến cứ hỏi thầy giáo mà xem.

Tiến gầy đành gật gù chịu. Vì cho ăn kẹo, Tiến gầy cũng cóc dám hỏi thầy. Nhóc con Hùng ủng hộ anh:

– Ừa, ừa, để sáng mai sẽ biết.

Tiến gầy nói:

– Anh em mí nhau có khác, nhóc con Hùng bênh anh mày ghê.

Nhóc con Hùng nhe răng, nheo mắt:

– Em bênh cả anh nữa anh Tiến... gầy ạ!

Thế là bộ ba “tam đầu chế” đồng ý với nhau sáng mai Dzũng Đakao sẽ tuyển tướng và lính đánh giặc... Quyên Tân Định.

6. ANH HÙNG GẶP GỖ

Sáng hôm sau, Dzũng ĐaKao đi học rất sớm. Nhóc con Hùng cũng theo anh luôn, mặc dầu, nó học buổi chiều. Tới trường, còn vắng hoe, nhóc con Hùng bảo anh:

- Em đi gọi tụi bạn em nhé!
- Ô kê.

Nhóc con Hùng nhét vôi mẩu bánh mì vào miệng, ba chân bốn cẳng chuồn gấp. Một mình Dzũng ĐaKao ngồi dưới gốc cây soan chờ bạn. Lát sau, Tiến gầy tới. Thằng nhãi này gặp Dzũng ĐaKao ba hoa con chích chòe ngay:

- Hay lắm, tao rủ được tám thằng mày ạ!
- Cừ không?

82 Duyên Anh

– Số dzách!

– Chúng nó học lớp nào?

– Nhất B.

– Kể tao nghe tên coi.

– Thằng Đạo, thằng Hiễn, thằng Kỳ, thằng Hoa, thằng Ngôn, thằng Chu, thằng Long, với thằng Cát.

Dzũng Đakao hoan hỉ:

– Con nhà Cát bắt “gôn” hả?

– Ừ...

– Thằng này hơi hơi tuyến tuyệt. Mà đã nói cho tụi nó nghe mà được tao phong làm Thiếu tướng chưa?

– Rồi.

– Tụi nó bảo sao?

– Tụi nó bảo tao làm thiếu tướng thì chúng nó phải làm đại tướng cơ...

Dzũng Đakao xoa tay:

– Ô kê!

Nó móc túi đưa cho Tiến gầy thanh kẹo cao su, Hai thẳng nhóc ngồi sát bên nhau. Và họ hàng nhà ve sầu cũng bắt đầu hòa tấu những bản nhạc sầu ray rứt.

Hai thẳng bạn trẻ ngồi cạnh nhau nhưng mỗi thẳng theo đuổi một ý nghĩ. Học trò đã lục tục kéo tới trường. Nửa tiếng sau, Dzũng Đakao đã “chiêu mộ” được ba chục thẳng lính nhóc con. Nó khoái chí quá và nói rõ mục đích tụ tập tụ nhóc cho tụ nhóc nghe. Nhóc con không thẳng nào là không thích vui vẻ. Nghe Dzũng Đakao bày trò vua Cờ Lau, cả bọn nhao nhao đồng ý và đòi đi đánh “giặc 12 sứ quân Quyên Tân Định” ngay lập tức.

Dzũng Đakao nói:

– Thẳng tướng bên tụ kia là Quyên Tân Định, nó “chì” số dzách. Tụ mày muốn thẳng tụ nó phải “chì” hơn quân nó. Giờ tao lập võ

84 Duyên Anh

đài để xem thằng nào thật “chì” tao mới cho đi
dẹp Quyên Tân Định.

Bọn nhóc con nhao nhao:

- Tao “chì” hạng nhất.
- Tao mới “chì”.
- “Chì” của tao coi Quyên Tân Định như
ngóe

Dzũng Đakao hoa tay:

- Ô kê! Tụi mày “chì” ráo trọi. Nhưng tao
muốn xem “chì” của tụi bây là “chì” thật hay
“chì” giả cưa!

Bọn nhóc con nhao nhao nói::

- “Chì” thật hay “chì” giả là thế nào hử Dz-
ũng?

Dzũng được bọn nhóc gãi đúng chỗ ngứa,
ba hoa con chích chòe:

- “Chì” thật là chì đem hơi lửa cóc cháy,
“chì” giả là chì nắng to một chút đã mềm xèo...

Bọn nhóc vẫn chưa hiểu “nhà hùng biện” Dzũng ĐaKao nói gì. Con nhà Dzũng sao hôm nay lại giở giọng “ấm ớ hội tề” thế này? Nhóc con Chương tụi gọi là Chương còm giờ tay “chất vấn”:

– Ê Dzũng! Đừng giở “Quốc văn giáo khoa thư” ra trộ chúng tao nữa mà ới! Nói phứt đi...

Dzũng ĐaKao nhếch mép cười:

– Ủa, con nhà Chương còm có vẻ “chì” đấy...

Chương còm vén tay áo lên:

– “Chì” là cái chắc. Tao chấp ba thằng lỏi tàu phù hôm đá bóng mà.

Dzũng ĐaKao “chấm” luôn Chương còm:

– Ô kê! Chương còm là “chì” thật, mà ới “thử lửa”.

Chương còm ra cái điều thành thạo:

– Hè hè, tao biết rồi. Anh tao tập “bốc”

thường hay nói “thử lửa”. Vậy “thử lửa” lên võ đài uýnh nhau xem thắng nào “chì”. Dzũng ơi, tao phục mày quá trời.

Nhóc con Bảo, tục gọi Bảo méo mồm kê
Chương còm:

– Nó khen mày, mày lại khen nó, sao đúng câu thầy giảng hôm qua thế “mẹ hát con khen hay”.

Chương còm câu tiết, trả đũa ngay:

– Rồi, rồi, khỏi “oong đơ” gì ráo, Bảo méo mồm, mày có dám “thử lửa” mí tao không?

Bảo méo mồm đâu có ngán Chương còm:

– Ông dám mạnh đi chứ lý!

Dzũng Đakao khuyên bọn nhóc:

– Chúng mày không được văng tục, xưng ông xưng cụ. “Thử lửa” xem thắng nào “chì” để hạ Quyên Tân Định chứ cóc phải để làm cái “thá” gì. Vậy cấm đấm đầu. Xoè bàn tay ra nhé!

Bọn nhóc con vỗ tay đôm đốp, hoan nghênh tinh thần “thượng võ” của Dzũng ĐaKao. Con nhà Dzũng khoái chí, đưa đẩy:

– Quyên Tân Định tỏ vẻ khinh bọn mình, anh em ta hãy cho bọn nó biết trường ĐaKao, toàn là “chì” thật cả nghe chưa.

Nó nói dứt, bọn nhóc con hăng hái. Thằng nào cũng muốn ra “chiến trường” ngay gặp Quyên Tân Định. Dzũng ĐaKao bảo:

– Bảo và Chương mở màn đi!

Dzũng ĐaKao đánh trống miện. “Tùng tùng tùng, tùng tùng tùng...” Hai lực sĩ Chương còm và Bảo méo mồm đã cởi áo xong xuôi. Bọn nhóc con dẫn ra và kết lại thành vòng tròn vây lấy hai lực sĩ nhóc con.

Tùng tùng tùng... Tùng tùng tùng. Tùng tùng tùng. Dzũng ĐaKao đánh trống miện một lúc một dồn dập. Bọn nhóc con chia hẳn hai phe. Một phe ủng hộ Bảo méo mồm và một phe ủng hộ Chương còm. Tự nhiên, mỗi phe đều nhận Bảo méo mồm Chương còm làm gà

88 Duyên Anh

nòi của mình. Phe ủng hộ Chương còm khuyến khích nó, chê bai Bảo méo mồm đủ kiểu. Phe ủng hộ Bảo méo mồm cũng làm y thế, tuy nhóc con không ghét gì nhau. Chúng nó là bạn cùng lớp cả. Nhưng “thượng đài” mà khán giả vô tư thì cuộc “thử lửa” sẽ buồn thấy mồ.

– Chương còm, coi chừng cú đá móc... kẹo của thằng Bảo méo mồm nhé!

– Ê, Bảo, con nhà Chương đọc “Thằng Còm phụ thù” rồi đó, nó sẽ... thua mày cho mà xem...

– Chương ơi! Khi con nhà Bảo đánh miếng “méo mồm” mày đừng cười đi nghe chưa. Miếng “méo mồm” của nó số dzách!

Bọn nhóc con vừa vỗ tay vừa cười khoái chí. Trọng tài Dzũng Đakao không ngớt đánh trống miện.

– Tùng tùng tùng... Tùng tùng tùng... Tùng tùng tùng....

Hai nhà võ sĩ méo mồm và còm ồm đã sẵn sàng. Dzũng Đakao nói:

– Xòe bàn tay ra, cầm đá.

Chương còm nhếch mép cười. Bỗng nó ng-
hiêm nét mặt, bước gần tới Bảo méo mồm rồi
nhanh như chớp, nó vỗ tay đập một cái trước
mắt Bảo méo mồm. Thằng nhóc méo mồm
hoảng hốt né. Nhóc con cười rồ:

– Ổ là là! miếng “tắt đèn” hạng bét mà cũng
sợ hả?

– Miếng “tắt đèn” tuyệt cú mèo!

Chương còm khoái chí phóng lên đá không
khí một cú. Dzũng ĐaKao cảnh cáo liền:

– Mày đá cú nữa bị loại nghe Chương còm.

Chương còm cụt hứng. Bọn nhóc con thuộc
phe Chương còm phản đối:

– Đấu võ khỉ mồm gì lại cầm cú đá?

– Võ thời Hồng Bàng chắc!

– Cho đá đi Dzũng ơi!

90 Duyên Anh

Mặc kệ cho bọn nhóc con la ó. Dzũng Đakao cứ phớt tỉnh. Bảo méo mồm bị Chương còm đánh miếng “tắt đèn” thì ức lắm, nó méo xệch miệng dọa dẫm:

– Coi chừng thằng còm!

Chương còm ưỡn ngực:

– Có ta đây.

Bảo vòn vòn quanh Chương còm tạt mạnh một cái. Chương còm cúi đầu tránh. Phe ủng hộ Chương còm khen vang.

– Hay quá ta, miếng “quạt chả chó” mãnh liệt thế mà Chương còm né được.

Phe ủng hộ Bảo méo mồm khuyến khích gà nhà:

– Tuyệt, tuyệt... “Quạt chả” nó vài cú nữa đi Bảo méo mồm ơi!

Bảo méo mồm gật đầu. Nó quạt thêm hai ba cái. Nhưng Chương còm đầu lép thớ. Nó

nhảy lên đập khế vào vai Bảo méo mồm. Ăn điểm rồi. Dzũng ĐaKao đọc ngay kết quả:

– Chương 3 điểm, Bảo 0 điểm.

Bảo méo mồm nhảy ra xa, đứng dang chân, hai tay chống vào cạnh sườn khùynh ra phản đối trọng tài Dzũng ĐaKao:

– Ê, mày thiên vị hả?

Trọng tài Dzũng ĐaKao ngưng đánh trống miện, chỉ Bảo méo mồm:

– Mày cãi trọng tài, cho thêm Chương 2 điểm nữa!

Phe ủng hộ Bảo méo mồm nhao nhao la ó. Trong khi đó, phe ủng hộ Chương còm hò reo khoái chí, Chương còm phấn khởi tinh thần, nó giờ nắm đấm, khôì hài.

– Ải ải, giặc méo mồm chạy đâu rồi?

Bọn nhóc con ôm bụng cười rũ rượi. Trọng tài Dzũng ĐaKao cũng cười nhưng nó xét rằng

92 Duyên Anh

cần phải “chỉnh” nhóc con Chương còm cho công bằng:

– Chương còm, mày giờ nắm đấm trái luật “võ đài” tao trừ mày hai điểm cho thằng Bảo méo mồm một điểm. Vậy mày 3 điểm thằng Bảo 1 điểm.

Chương còm nháy mắt khiêu khích Bảo méo mồm:

– Giặc méo mồm đâu? Được một điểm rồi đó, mau mau ra đây cho “lão gia” kiểm thêm vài điểm nữa.

Bảo méo mồm lừng lững bước tới gần chỗ Chương còm:

– Có ta đây! Tên giặc còm đỏi...

7. GÀ NÒI TRỔ VÕ

Bọn nhóc con lại được cười. Trọng tài Dzũng ĐaKao tiếp tục đánh trống miện. Tùng tùng tùng... Tùng tùng tùng... Tùng tùng tùng. Hai nhóc con đã phô “cựa”. Bảo méo mồm tấn công trước. Nó xòe đôi tay vòn vòn Chương còm. Vì khinh thường địch thủ và tin tưởng trọng tài “ăn gio” với mình, Chương còm lẳng xẵng, bị Bảo méo mồm quạt đúng vào lưng kêu hét một cái.

Phe ủng hộ Bảo méo mồm được dịp hoan hô gà nòi của mình:

- Khá lắm Bảo ơi! Mày quạt chả trứ danh.
- Ve- ri- gút. Ha ha ha, Chương còm gãy xương rồi.

94 Duyên Anh

Phe ủng hộ Chương còm trả đũa ngay:

- Đòn trộm đĩ mà. Ăn vụng đâu có ngon!
- Bảo méo mồm có tài đánh trộm...

Tùng tùng tùng... Tùng tùng tùng... Tùng tùng tùng... Dzũng đánh trống át cả những lời hoan hô, đả đảo của bọn nhóc con. Chờ bọn nhóc đỡ la ó, nó mới tuyên bố:

– Bảo 3 điểm, Chương 0 điểm. Vậy Bảo 4 điểm, Chương 3 điểm.

Tùng tùng tùng... Tùng tùng tùng... Tùng tùng tùng... Tiếng trống thôi thúc Chương còm. Nó cáu lắm rồi. Chương còm không dám khinh nhờn Bảo méo mồm nữa. Chỉ vì nó làm tàng mà thua Bảo méo mồm 1 điểm. Nó sắp sửa lao vào trả thù cú đét lưng thì phe ủng hộ nó an ủi:

– Đừng ngán Chương còm, san bằng tỷ số đi.

- Chơi miếng “tắt đèn” nữa đi!

Chương còm khẽ gặt đầu cám ơn nhóc con ái mộ. Nó thận trọng xông vào vòng chiến. Hai con gà nòi sù lông cổ, dờ những món võ nghề ra tranh đấu cao thấp. Đám khán giả thấy cuộc tranh tài đã đến hồi sôi nổi thì im lặng theo dõi.

Bỗng, Chương còm đét trả thù Bảo méo mồm một cái vào bụng. Võ đài ào ào như ong vỡ tổ.

– Bờ– ra– vô Chương còm! Tuyệt quá xá!

Dzũng ĐaKao phẩn khởi đánh trống miện. Tùng tùng tùng... Tùng tùng tùng... Tùng tùng Tùng... Nó nhảy cẫng lên tuyên bố:

– Chương còm 3 điểm, Bảo méo mồm 0. Vậy Chương còm 6 điểm. Bảo méo mồm còn 4 điểm. Tùng tùng tùng... Tùng tùng tùng... Tùng tùng tùng...

Phe ủng hộ Bảo méo mồm “thối lửa” vào cánh tay gà nòi của mình:

96 Duyên Anh

– Đừng ngán nghe Bảo! Cứ chơi miếng “quạt chả chó” đi...

Phe ủng hộ Chương còm “tưới nước mát” vào khuôn mặt nhể nhại mồ hôi vào gà nòi của mình:

– Ê Chương còm, tặng nó ngón võ gia truyền “tuyệt quá xá” của mày nữa đi...

Chương còm, Bảo méo mồm nhìn nhau gờm gờm. Bảo méo mồm đánh võ miệng:

– Đấm thật thì hôm nay mày gục rồi còm ạ!

Chương còm bữu môi:

– Cục “kẹo”...

Dzũng Đakao át giọng:

– Cấm cãi nhau. A lê hấp, giờ sắp hết rồi, còn ngón võ nào giở hết ra đi. Chúng mày nên nhớ rằng Quyên Tân Định nó nghiền kiếm hiệp ghê lắm. Nó “chì” số dzách chứ chẳng bõn tí ti nào đâu. Đấu đi! Tùng tùng tùng... Tùng tùng tùng...

Dzũng ĐaKao vừa nói dứt lời thì nhóc con Hùng đã hét lớn:

– Quân ta tới...

Mười lăm nhóc con tuân lệnh nhóc con Hùng hô vang:

– Đả đảo Quyên Tân Định!

Khán giả của trận đấu tay đôi Bảo méo mồm Chương còm, không đứa nào bảo đứa nào, bỏ hai con gà nòi, dơ tay gào:

– Đả đảo...

Nhóc con Hùng khoái chí hô thêm:

– Đả đảo Quyên Tân Định!

– Đả đảo...

Một hồi trống thúc dồn dập. Dzũng ĐaKao hoảng hốt. Còn năm phút nữa thôi. Nó nói:

– Ngưng võ đài nhé!

Khán giả đồng thanh:

98 Duyên Anh

– Ủa, ừa...

Như một ông “vua” con, Dzũng Đakao hách dịch hỏi:

– Theo ý tụi mày thằng nào “chì” hơn thằng nào?

Bọn nhóc con suy nghĩ một lát rồi một thằng trả lời:

– Chương còm “chì” hơn Bảo méo mồm.

Chẳng thằng nào phản đối, Dzũng Đakao mỉm cười:

– Tụi mày bằng lòng hở?

Cả bọn múa tay nhảy, reo:

– Bằng lòng là cái chắc...

Dzũng Đakao nói:

– Chì hơn một tí, thằng Chương được phong chức Thiếu tướng đeo hai sao, thằng Bảo được phong chức Chuẩn tướng đeo một sao. Ô kê?

Bảo méo mồm và Chương còm nắm tay nhau.

– Ô kê!

Dzũng ĐaKao nói:

– Đứa nào muốn làm Thiếu tướng, Chuẩn tướng, lát nữa ra chơi lên “võ đài” của tao “thử lửa” nhé! Giờ sắp vào học rồi.

Bọn nhóc con đua nhau xin chức:

– Cho tao làm Đại úy!

– Cho tao làm cai xếp!

– Cho tao làm lính tò te!

Dzũng ĐaKao xua tay:

– Đánh Quyên Tân Định chỉ cần tướng thôi chứ cóc cần tá, úy.

Một nhóc con hét lớn:

– Có cần lính không?

Dzũng ĐaKao cười toe toét:

100 Duyên Anh

– Cần lính là cái chắc. Không có lính đánh giặc Quyên Tân Định sao nổi?

Nhóc con nhao nhao tình nguyện:

– Thôi cho tao làm đờ– dèm cùi bắp!

– Cho tao làm lính đờ– dèm cà cuống đi!

– Cho tao làm binh bét nữa!

Thế là ba mươi mấy con nhóc con trở thành lính của Dzũng Đakao hết. Dzũng Đakao hớn hở ra mặt. Nó bảo các bạn:

– Làm lính khỏi phải “thử lửa” nhá!

– Ô kê.

Dzũng Đakao gọi Tiến gầy, Chương còm, Bảo méo mồm tới gần chỗ nó đứng:

– Tiến gầy suýt soát tài tao, tao cho nó làm Thiếu tướng.

Bảo méo mồm hỏi:

– Còn mày làm gì?

Dzũng ĐaKao vỗ ngực:

– Tao, tao là Đại tướng. Chúng mày ô kê không?

– Ô kê, ô kê...

Nhóc con Hùng ngơ ngác. Nó nhắc anh:

– Còn em làm gì hở anh Dzũng?

Dzũng ĐaKao sức nghĩ tới em. Nó dang tay:

– Nhóc con Hùng làm cai xếp!

Cả bọn cười ồ. Nhóc con Hùng nháy cõn lên:

– Cai xếp là hách xì xằng rồi. Em chỉ huy mười lăm thằng nhóc lớp ba.

Vừa lúc đó, trống trường điểm ba tiếng cộc lốc. Bọn nhóc con chạy đi xếp hàng vào lớp. Nhóc con Hùng dẫn tụi bạn bè rút lui.

Dzũng ĐaKao dặn em:

102 Duyên Anh

– Bảo tụi nhóc con ăn cơm xong đến trường gấp nhé! Tan học chiều là uýnh giặc Quyên Tân Định nghe chưa?

– Ô kê!

Nhóc con Hùng trả lời xong, chạy trước. Đám nhóc con lớp ba theo nó, cười nói xôn xao.

8. MA GIÁO TÂN ĐỊNH

Quyên Tân Định vừa đi vừa gặm ngô nướng mỡ và hành dính hai bên mép. Trông nó gặm ngô như một thằng nhạc sĩ thổi kèn ác- mô- ni- ca.

Gặm hết bắp ngô thì Quyên Tân Định cũng đã tới nhà Ba sút môi. Nó xòe bàn tay quệt hai bên mép, húyt sáo một khúc ca của người lớn. Sau đó, cao hứng, Quyên Tân Định cất giọng hát:

– “Vì đâu khiến xui nên trắng rụng xuống cầu... Vì đâu khiến xui nên trắng rụng cầu... Ai đang đi trên cầu Bông, rớt xuống sông ướm cái quần ni lông. Dzô đây mau, dù đường xa ta cứ đưa nhau dzề....

Quyên Tân Định hát bố la bố lếu. Nó học lỏm được ở trong máy thu thanh. Với lại, các nhạc sĩ Việt Nam đâu có biết làm nhạc cho trẻ con hát. Ban nhạc trẻ con của đài phát thanh cũng toàn chơi nhạc người lớn. Quanh đi quẩn lại mấy bài “Rạng Đông Chú Cuội” cổ lỗ sĩ. Truyện trẻ con mới khiếp chứ! Toàn ma quỷ và ái tình lảm cẩm. Trách chi Quyên Tân Định chả hát nhạc của ông Hoàng Thi Thơ và đọc truyện kiếm hiệp.

Quyên Tân Định đương ngâm nga thì Ba sút môi lò đầu ra. Nó toét miệng cười:

– “Bắt địa” được nó không đại ca?

Quyên Tân Định thở than:

– Còn “phia” mày ơi! Sắp sửa “vồ” hai chịch thì con nhà Dzũng Đakao xuất hiện.

Ba sút môi hỏi:

– Dzũng Đakao là thằng nào?

Quyên Tân Định xoa tay:

– Nó là Quách Tĩnh.

Ba sút môi chưa đọc “Anh hùng xạ điêu” nên không biết Quách Tĩnh là thằng nào, trố mắt:

– Quách Tĩnh là thằng nào?

Quyên Tân Định làm bộ sợ hãi:

– Ồi chà, Quách Tĩnh là thằng trâu nước. Tao là Trương Vô Kỵ mà còn ngán nó cưa mà.

– Nó “chì” hơn mày hả?

Quyên Tân Định ưỡn ngực:

– “Chì” hả? Còn “phía” mới ăn nổi tao. Tao nhường nó để giằng trận “uýnh” nhau chiều mai ở sân vận động Hoa Lư. Mày khoái không?

Ba sút môi cười khanh khách:

– Số dzách! Tao có phải đi gọi “quân ta” không?

Quyên Tân Định nháy mắt:

– Hì hì, gọi chứ. Chiều nay bảo “quân ta” đến sân Hoa Lư tập trận nhé!

–Ừa.

– Nhớ đem bóng đến tụi mình “cộp” nhau luyện ngón võ chân nghe mày.

–Ừa.

– Thôi tao về kéo bà tao mong. Chốc nữa ăn cơm xong, tao đi rủ bọn thằng Tư trọc thằng Tấn mập, thằng Hoa rồ cho đông. Ô kê?

Ba sút môi hét lớn:

– Ô kê.

Quyên Tân Định cảm thấy một niềm vui tràn ngập vào tâm hồn nó. Quyên Tân Định mừng tượng ra trận giặc. Cao hứng, gập vỏ trái dừa, nó “sút” mạnh một cái. Quả dừa trúng phải con chó đang nằm dài trong bóng râm, lè lưỡi thở hổn hển. Con chó kêu ăng ẳng. Quyên Tân Định co giò chạy biến.

Gần tới ngõ nhà nó, Quyên Tân Định gập

thằng Bồn lừa. Bồn lừa là bạn đá bóng của Quyên Tân Định. Nó chuyên đi trung phong, xông xáo nhất bọn. Nó có tài hay lừa bóng và hể lần nào nó lừa là mất bóng lần đó. Bởi thế bọn nhóc con mới gọi nó là Bồn lừa.

Bồn lừa thấy Quyên Tân Định gạ gẫm:

– Đi xi nê không mà?

Quyên Tân Định hỏi:

– Mà có tiền không?

– Có.

– Bao nhiêu?

– Hai chục.

– Mà đi xem phim gì?

– Ở rạp Mô-Độc có phim Dzô-Rô (Zorro) hay lắm.

Quyên Tân Định hỉnh mũi:

– Dzô-rô chán chết. Mà bây giờ trưa rồi, về

108 Duyên Anh

nhà tao chơi, chờ tao ăn cơm tao bàn với mày
chuyện này còn khoái hơn xem Dzô-Rô nhiều.

Bồn lừa cũng là thằng ham chơi. Trẻ con
đứa nào chả ham chơi. Nó vồ lấy “chuyện này”
của Quyên Tân Định:

– Chuyện gì đi mày?

Quyên Tân Định bí mật:

– Chuyện số dzách!

– Số dzách như thế nào chứ?

– Như cao bồi đánh mọi da đỏ. Có hai chục
của mày mua trái cóc khao quân còn số dzách
nữa cưa...

Bồn lừa ngựa ngáy chân tay:

– Rồi, rồi, tao bằng lòng bỏ hai chục mua
trái cóc khao quân. Mày nói đi!

Quyên Tân Định nhẩn nha tán tỉnh:

– Tao hứa ւ́nh lộn với phe thằng Dzũng
Đakao. Chiều mai “chiến tranh” sẽ xảy ra ở

bãi “chiến trường” Hoa Lư, mày có muốn làm thiếu úy không?

Bồn lừa nheo mắt:

– Muốn chứ.

Quyên Tân Định ba hoa.

– Chơi nhau sẽ khoái vô cùng. Tụi mình cố tóm thằng Dzũng ĐaKao đòi chuộc một bình cà rem nghe mày.

–Ừa.

– Thiếu úy đóng hai chục, chuẩn úy đóng mười lăm đồng. Hạ sĩ đóng ba đồng.

Bồn lừa hỏi:

– Lính đóng mấy đồng?

– Lính “đơ dèm cùi bắp” tiền đâu mà đóng!

– Thế cho tao làm lính nhá!

– Đâu có được. Mày phải chỉ huy mười thằng lặn. Thôi làm thiếu úy đi, mai tao gấn lon cho.

110 Duyên Anh

Bồn lừa gặt gù.

– Tao ra lệnh cho những mưòi thẳng cưa à?

Quyên Tân Định vỗ về Bồn lừa:

– Ủa.

Bồn lừa quên khuấy mất rằng nó đang bị Quyên Tân Định... lừa. Nó múa may:

– Ô kê, tao đóng hai “chịch” để làm thiếu úy. Tụi mình còn những thẳng nào làm thiếu úy nữa?

Quyên Tân Định bấm đốt ngón tay:

– Thằng Tư trọc, thằng Tấn mập, thằng Hoa rồ có thể làm được thiếu úy lắm mày ạ!

– Tụi nó cũng phải đóng hai “chục” à?

– Ủa.

Muốn “bắt địa” nhóc Bồn lừa vài “tì” mua bò bía ăn, Quyên Tân Định tán tỉnh:

– Bọn nó không đáng làm thiếu úy hả mày?

Bồn lừa chơm chớp mắt suy nghĩ.

– Tao cóc biết.

Quyên Tân Định xuất chương... tình cảm.

– Mày hơn bọn Tư trọc, Tấn mập, Hoa rồ là cái chắc...

Bồn lừa khoái chí ông cụ:

– Thế hả?

– Ừa nhưng mà...

– Nhưng mà gì hả mày?

– Tao sợ bọn nó cũng đóng hai chục thì đành gấn lon bọn nó ngang với mày.

Bồn lừa vẫn tự coi nó là thằng đá bóng trứ danh hơn bất cứ thằng nào trên quả đất này. Bởi vậy, nó không muốn ngang chức với bọn Tư trọc, Tấn mập, Hoa rồ. Bồn lừa bèn lừa Quyên Tân Định như nó vẫn lừa quả banh da:

112 ☯ Duyên Anh

– Này Quyên, bây giờ tao đóng thêm năm tì nữa mày gấn tao cái lon trung úy nhá?

Bồn lừa đâu có ngờ chính nó mới bị Quyên Tân Định lừa. Con nhà Quyên “lưu manh” một cây, nó vớ vẩn mãi mới nói:

– Tao quý mày ghê lắm đó, nghe Bồn. Thôi phong cho mày chức trung úy.

Nó chìa tay:

– Đưa hai mươi măm dây mày.

Bồn lừa “đau khổ” móc túi đưa cho Quyên Tân Định mớ tiền lẻ. Nó tặc lưỡi:

– Chiều nay “phèo” xi nê.

Quyên Tân Định an ủi Bồn lừa:

– “Phèo” thế nào được. Chiều nay tập trận giả khoái gấp mấy lần xem Dzô Rô.

Quyên Tân Định đã nhét hai mươi lăm đồng của Bồn lừa vào túi. Nó đưa cho Bồn lừa gói ô mai một đồng:

– Chén đi mày.

Bồn lừa cầm gói ô mai, bóc ra ăn. Nó hỏi:

– Có đá bóng không?

Quyên Tân Định gật đầu:

– Đá mạnh chứ sợ gì! Tụi mình rủ bọn bán báo, chia thành hai “hội tuyển” luyện ngón chạy để ướn tụi Dzũng ĐaKao.

Bồn lừa quên tiền “phèo”. Nó vờn vờn cục đá như vờn quả bóng. Trong đầu óc nó trận đấu sôi nổi sắp mở màn. Nó sẽ sút thủng lưới “hội tuyển” bán báo. Cao hứng, Bồn lừa vỗ ngực:

– Tao sẽ là Pơ Lê!

Quyên Tân Định ngo ngác:

– Pơ lê là Vinh hả mày?

– Vinh là cái thá gì! Pơ Lê trứ danh lắm mày ơi! Nhà báo bảo nó có cặp chân vàng.

Quyên Tân Định trố mắt nhìn Bồn lừa:

114 Duyên Anh

– Chân nó bọc vàng à?

– Ừ, chắc bọc vàng.

– Nó ở đâu mà, mới “dzô” Quan Thuế hay Tổng Tham Mưu?

Tỏ ra một thằng hiểu biết Pơ Lê, Bồn lừa đang tay:

– Pơ Lê ở mãi tận Ba Tây cơ mà...

Quyên Tân Định nheo mắt:

– Ba Tây ở Cần Thơ hả?

Bồn lừa cười toe toét:

– Đâu có, ở bên Mỹ châu lận!

Quyên Tân Định đá vèo một cú vào không khí.

– Nó ở bên Mỹ thì tao coi ra cái thớ gì! Có giỏi sang sân Cộng Hòa đua tài lừa banh với Vinh Dậu, Ngôn, Thuận xem ai ăn ai? Mà phải biết. Vinh là số dzách rồi. Còn hạt bét hết. Thôi

hẹn chiều nay nhé! Tao về ăn cơm còn đi kiếm tụi nó chứ. Hay mày về nhà tao chơi đi?

Bồn lừa lắc đầu. Hai thằng nhóc con chia tay. Nắng đã gay gắt lắm. Quyên Tân Định thấy con ngõ vắng vẻ thì biết mọi người đều ngủ trưa rồi. Nó lại co cẳng chạy về nhà gấp. Ăn cơm xong, Quyên Tân Định lách cửa đi. Bà nó hỏi đi đâu, Quyên Tân Định trở tài “phiệu”:

– Cháu đi mượn cuốn sách địa dư bà ạ!

9. HOA LƯ LỤC QUÁI

Ngay buổi chiều hôm ước hẹn với Dzũng ĐaKao, Quyên Tân Định đã rủ rê được ba mươi thằng tới sân Hoa Lư. Tấn mập, Hoa rỗ, Tư trọc, Ba sút môi đều có mặt. Trừ Bồn lừa đóng cho Quyên Tân Định hai mươi năm đồng, còn bọn Tấn mập, Hoa rỗ mỗi thằng đóng mười lăm đồng. Thoạt đầu, Quyên Tân Định định phong chức trung úy, thiếu úy cho đàn em. Nhưng nó chợt nghĩ đến bọn Giang Nam thất quái trong cuốn tiểu thuyết kiếm hiệp “Anh hùng xạ điêu”, Quyên Tân Định thay đổi ý định.

Bảy thằng ba Tàu Giang Nam thất quái bị con mụ Mai Siêu Phong dùng “cửu âm bạch cốt trảo” giết mất một thằng. Còn có sáu. Song

118 Duyên Anh

bọn ba Tàu Giang Nam thương nhau lắm, uýnh nhau với ai, chúng nó vẫn cứ xưng là thất quái. Phe Quyên Tân Định có sáu thằng “chì”, Quyên Tân Định, Bồn lừa, Tấn mập, Hoa rỗ, Tư trọc, Ba sút môi. Thiếu một nhóc con nữa, Quyên Tân Định coi như nhóc con này bị Mai Siêu Phong “thịt” phọt óc bằng ngón “cửu âm bạch cốt trảo” rồi. Và tự nhiên phe của nó cũng thành Giang Nam thất quái. Quyên Tân Định khoái chí cái tên này lắm.

Nó gọi riêng bọn Tấn mập, Hoa rỗ, Bồn lừa, Tư trọc, Ba sút môi ra một chỗ “thảo luận” mật:

– Ê, đừng gọi là trung úy, thiếu úy nữa tụi mày ạ!

Bồn lừa tưởng mất toi hai mươi lăm đồng, nó tròn mắt hỏi:

– Bỏ chức trung úy à?

Quyên Tân Định sợ Bồn lừa đòi lại năm đồng mà nó đã trót ăn năm cái bò bía, nhếch mép cười ba hoa con chích chòe:

– Chức trung úy nghe đâu có mê bằng quái hiệp. Quái hiệp là hiệp sĩ có nhiều miếng võ quái đản. Mà chưa đọc “Anh hùng xạ điêu” nên chưa biết bảy thằng hiệp sĩ Giang Nam, thằng nào thằng nấy “chì” một cây. nhất là thằng Kha Trấn Ác, nhì đến thằng Diệu Thủ thư sinh nghe Bồn lừa:

Bồn lừa sướng rên lên. Ôi! Tuyệt quá, tuyệt cú mèo! Nó được xếp hạng nhì sau Quyên Tân Định thì giá đóng thêm hai đồng nữa nó cũng chịu liền. Quyên Tân Định “chiêu hồi” được năm đồng của Bồn lừa, hí hửng ra mặt:

– Bồn lừa, mày chịu chưa?

– Chịu rồi.

– Giờ tao đổi Giang Nam thành Hoa Lư nhé! Bọn mình là Hoa Lư Lục Quái. Lục là sáu. Sáu thằng hiệp sĩ quái đản sân Hoa Lư, nghe mùi quá hả?

Sáu thằng nhóc con lác mắt phục Quyên Tân Định. Tấn mập hỏi:

– Tao là gì?

– Vẫn là Tấn mập, Hoa lư lục quái là sáu thằng mình: Quyên Tân Định, Bồn lừa, Tấn mập, Hoa rồ, Ba sút môi, Tư trọc... Ha ha ha... Lục quái sân Hoa Lư sẽ cho tụi Dzũng Đakao những “chưởng” hách nhất của “nền” giang hồ võ hiệp! Chúng mày bằng lòng không?

Năm thằng nhãi nháy cõn lên reo hò. Bọn nhóc con tưởng các chủ tướng gọi, ào ào chạy tới.

Quyên Tân Định ra lệnh:

– Mỗi thằng chọn năm thằng và chỉ huy tụi nó. Nào, chọn đi rồi tập trận giả.

Bồn lừa hỏi:

– Sao sáng nay mày bảo tao chỉ huy mười lăm thằng?

Quyên Tân Định xua tay:

– Tập trận giả chỉ huy năm thằng thôi.

Quyên Tân Định là thằng nhóc con nhiều mưu mẹo. Cuối cùng, nó tìm cách làm cho Bồn lừa hết tiếc hai mươi năm đồng. Hoa Lư lục quái nhao nhao chọn lính y như người ta tới chợ mua heo ấy. Mỗi thằng quái hiệp chỉ huy năm thằng nhóc. Xong đâu đó, chúng nó chia làm hai phe, mỗi phe mười lăm thằng. Thêm ba nhà quái hiệp nữa mới là mười tám.

Bọn giặc Quyên Tân Định cũng “chì” ra phết. Chả thế mà con nhà Dzũng ĐaKao phải mở “võ đài” để chiêu mộ tướng tá “cừ” ướn nhau với giặc Quyên Tân Định. Ba mươi tên lính của Quyên Tân Định mình trần trụi trọc, chỉ mặc mỗi chiếc quần sà lỏn. Quyên Tân Định và Bồn lừa đã từng coi nhiều phim La Mã. Chúng nó bén “thuổng” cách giàn trận của La Mã. Mỗi phe đứng một bên cột gôn. Bọn chỉ huy đứng riêng.

Quyên Tân Định hô một tiếng mười lăm thằng lính và hai quái hiệp ào ào tiến lên. Bên đây, Bồn lừa cũng hô một tiếng. Bọn giặc nhãi con sấp nhau đâm đá túi bụi. Quyên Tân Định ra lệnh:

122 Duyên Anh

– Đánh đủ các thế võ...

Bồn lừa thúc quên:

– Tò te, tò te, tò te... Đá móc tơ bời đi.

Hoa Lư lục quái nhìn nhau cười hỉ hả. Chỉ lúc sau, sáu nhà quái hiệp sân Hoa Lư đã biến thành sáu khán giả. Sáu ông nhóc cổ võ ba mươi lục sĩ uỳnh lộn.

– Quật ngã nó đi chứ!

– Phải rồi, húc đầu như vậy cừ đó.

– Ha ha ha, làm tàng mãi, trúng đá móc chết đi mày.

Đây là cuộc tập trận giả hi hữu nhất thế giới. Không một thằng nào chịu chết hay chịu để bắt sống cả. Đấm đá hò hét chừng nửa tiếng, bọn nhóc con mệt đừ nằm lăn trên bãi cỏ. Nghỉ ngơi một lát, chúng nó đem bóng ra đá. Đá mỗi bên mười tám thằng. Mới đầu còn đá bóng, sau chúng nó cứ nhè chân đá nhau. Quyên Tân Định “chủ trương” luyện ngón “cộp” để mai “cộp” tơ bời bọn Dzũng Đakao.

Nhưng nó thấy lính của nó “cộp” nhau dữ quá, sợ mai hết giò đá Dzũng Đakao nên nó hét lớn:

– Đừng “cộp” nhau nữa.

Bồn lừa hỏi:

– Tại sao?

Quyên Tân Định tức Kha Trấn Ác của Hoa Lư lục quái giờ tay lên:

– Tao ra lệnh. A lê hấp, thôi đá bóng. Chúng mình đi ăn đá nhận.

Bọn nhóc con reo hò sung sướng. Quyên Tân Định “khao” quân bằng châu đá nhận mất bốn mươi đồng. Sau đó, nó dặn dò ngày mai cả bọn tới đây lúc hai giờ để mai phục, đón đường Dzũng Đakao. Bọn nhóc ra về, khoái chí.

10. NHÓC CON DỌ THÁM

Buổi học chiều đã tan nhanh nhưng nắng chưa bớt gay gắt. Trong sân trường tiểu học Đakao các chiến sĩ nhóc con đã tập trung đông đủ, sửa soạn ra chiến trường uỳnh giặc, Dzũng Đakao nổi nhất vì nó là đại tướng. Hai thiếu tướng Tiến gầy, Chương còm nom cũng oai ra phết. Chuẩn tướng Bảo méo mồm hơi xí trai. Lát nữa, tại sân Hoa Lư, quân tướng hai bên mà thấy quái hiệp Ba sút môi giao tranh với chuẩn tướng Bảo méo mồm thì ôi thôi, nhóc con chắc sẽ ôm bụng cười, quên bém mất chuyện uỳnh nhau.

Nhóc con Hùng lằng xằng trong đám lính lớp ba của nó. Hay tin Dzũng Đakao mộ chiến sĩ, bọn nhóc con tình nguyện tới tập. Nhưng

126 Duyên Anh

Dzũng Đakao chỉ đủ tài chỉ huy bốn mươi thằng. Từ trường Đakao tới sân Hoa Lư chẳng xa xôi gì mấy. Dzũng Đakao muốn bắt Quyên Tân Định phải lé mắt phục tài hành quân của nó. Trong lúc chờ bọn lớp nhất tới đủ, nhóc con Hùng đề nghị hát một bài. Dzũng Đakao, Tiến gầy, Chương còm, Bảo méo mồm ra một chỗ dưới gốc cây điệp “thảo kế hoạch”. Nhóc con Hùng ba hoa:

– Hát một bài chẳng?

– Hát thì hát, sợ gì...

– Hát bài gì?

– “Rạng đông”.

– “Rạng đông” là bài ô cái râu xồm xoàm, ô cái ria xồm xoàm, cái râu mọc quanh cái “mồm” à?

Nhóc con Hùng át giọng bạn:

– Mà yểu vừa vừa thôi chứ. Nào hát bài gì?

Bọn nhóc nhao nhao nói. Đứa nọ cướp lời đứa kia cứ loạn cả lên:

– “Lên đường” đi.

– “Lên đường” thế nào?

– “Nào anh em ta cùng nhau xông pha...”

– Ô là la, bài í cổ lỗ quá rồi.

– Thế hát bài gì?

– “Leo rừng” đi.

– Ô kê “Leo rừng” Được đấy. “Vượt đồi vượt nương dô dô”.

Nhóc con Hùng thú tội!

– Tao cóc biết bài “Leo rừng”. Hát mẹ nó bài “Bao chiến sĩ anh hùng” đi.

Bọn nhóc con vốn yêu nhóc con Hùng, ầm ầm hưởng ứng:

– Ô kê, Ô kê...

– Số dzách.

Nhóc con Hùng hỏi:

– Chúng mày thuộc hết chứ?

– Hết.

– Vây hát nhé! “Bao chiến sĩ anh hùng... hai, ba...”

– “Bao chiến sĩ anh hùng, lạnh lùng vung gươm ra sa trường. Quân xung phong nước non đang chờ mong tay người hồn sông núi khi thiên ghi muôn đời”...

Tiếng hát của bọn nhóc con khiến “bộ tham mưu” Dzũng Đakao, Tiến gầy, Bảo méo mồm và Chương còm khoái chí vô cùng. Chúng nó có cảm tưởng như đang sống dưới thời có giặc mười hai sứ quân. Chương còm liếc nhìn Dzũng Đakao. Nó thấy thằng nhóc này giống ông vua Cờ lau quá, tuy Chương còm chưa hề biết ảnh vua Cờ Lau. Thế mới lạ chứ.

Bộ tham mưu đã ngồi cả xuống dưới gốc cây soan tây. Dzũng Đakao lên tiếng:

– Không biết con nhà Quyên Tân Định có bao nhiêu lính?

Bảo méo mồm lấu tấu:

– Chắc độ ba “chịt” thằng...

Bị Chương còm kê luôn:

– Sao mà biết, chỉ được cái nước nói phét!

Bảo méo mồm trợn mắt.

– Mà bảo ai nói phét?

Chương còm đứng dậy:

– Ông bảo mà đi!

Dzũng ĐaKao kéo áo giật nhóc con Hùng, Chương còm ngồi yên chỗ của nó và nói:

– Đang bàn chuyện đánh giặc mà tụi mà tính lên “võ đài”. Chương còm đừng nói đùa nữa, Bảo méo mồm nín đi, mà là chuẩn tướng phải tuân lệnh thiếu tướng, biết chưa?

Hai ông tướng con im thình thít. Dzũng ĐaKao nhắc lại câu hỏi lúc nãy:

130 Duyên Anh

– Không biết con nhà Quyên Tân Định có bao nhiêu lính?

Tiến gầy cùng chung nỗi lo sợ với đại tướng của nó:

– Ủa, chẳng biết nó mộ được bao nhiêu?

Chương còm toét miệng cười:

– Khó gì?

Dzũng Đakao hất hàm ra ý hỏi Chương còm tại sao nó biết. Thì Chương còm giải thích:

– Bây giờ muốn biết giặc Quyên Tân Định có bao nhiêu thằng thì “thằng đại tướng Dzũng Đakao” cử người đi do thám”.

Đôi mắt Dzũng Đakao sáng rực:

– Tuyệt, tuyệt cú mèo! Tao phong cho mày làm trung tướng nghe Chương còm.

– Mày đi do thám nhé! Trung tướng nhé.

Trung tướng Chương còm gật đầu kiêu hãnh:

– Chả tao thì còn thằng nào nữa. Tao có mang cái kèn “ác mô ni ca” đây, tao sẽ thổi kèn cho tụi giặc Quyên Tân Định nghe.

Chương còm rút kèn ra. Nó thổi bài “Fè rơ giắc cò”. Dzũng ĐaKao cao hứng đập nhịp. Bảo méo mồm lẩm bẩm “Fè rơ giắc cò, Đọc mê vu, đọc mê vu...”. Thổi dứt bài, Chương còm dứt kèn vào túi.

– Thôi tao đi nhé.

Dzũng ĐaKao dặn.

– Coi chừng kéo chúng nó thộp cổ, tra tấn mày đa!

Chương còm bấu môi.

– Còn “phía”!

Rồi nó chạy ra phía cổng. Gặp đúng lúc xe ô tô buýt ngừng. Chương còm bèn “quá giang” một khúc lên trạm gần sân Hoa Lư.

11. KHU CHIẾN THUẬT QUYÊN TÂN ĐỊNH

Quuyền Tân Định xứng đáng là Kha Trấn Ác của Hoa Lư lục quái. Ngay từ lúc bốn giờ, nó đã xua quân tới chiếm sân Hoa Lư và lập thành một “khu chiến thuật”.

Nếu phe Dzũng ĐaKao có tên gián điệp Chương còm thì Quuyền Tân Định cũng có tên gián điệp Bồn lừa Nhóc con Bồn và nhóc con Chương sẽ quyết định sự chiến thắng của trận giặc này.

Cử Bồn lừa đi thám thính tình hình địch, đồng thời Quuyền Tân Định bắt bốn thằng lính canh chừng ngã ba Hồng thập Tự – Đình Tiên

134 Duyên Anh

Hoàng và bốn thằng canh chừng ngã tư Phan Đình Phùng – Đình Tiên Hoàng. Hể quân của Dzũng Đakao tràn vào mặt nào, Quyên Tân Định cũng đều biết để đem quân mình ra chơi nhau.

Khi Bồn lừa thám thính về cho Quyên Tân Định hay phe Dzũng Đakao có chừng ba mươi thằng, nó có vẻ coi thường lắm. Nhất định nó sẽ thắng Dzũng Đakao. Tin tưởng thế, Hoa Lư lục quái và đám lính bàn nhau đá bóng. Nhà gián điệp nhóc con Bồn dẫn bóng ra sân đầu tiên.

Kể đó, Kha Trấn Ác Quyên Tân Định và quân lính lũ lượt kéo nhau ra sân. Quả bóng da đã quuyền rũ chúng nó. Chẳng mấy lúc, bóng làm nó quên “kẻ thù” Dzũng Đakao sắp sửa tấn công chúng nó.

Ở ô tô buýt bước xuống, nó chạy thẳng về phía sân Hoa Lư nhưng Chương còm vừa chạy được vài bước một nhóc con nấp sau gốc cây lớn nhào ra, hất hàm hỏi:

– Đi đâu đấy mày?

Chương còm thản nhiên đáp:

– Đi đá bóng.

Thằng nhóc con kia nhe răng sún cười hì hì:

– Về đi mày, tụi tao chiếm sân Hoa Lư rồi, chiều nay không có đá bóng đá bung gì hết trời.

Chương còm nheo mắt:

– Cho tởm đá bóng với, các cậu đang đá kia kìa.

Thằng nhóc phe Quyên Tân Định sùng sộ. Trung tướng Chương còm định hạ nó luôn. Thì ba thằng khác đã xuất hiện.

– Gì thế Thiện?

– À, thằng cắt này muốn đá bóng, tao cấm nó, nó lại muốn xức tao.

Chương còm cãi:

– Đâu nào.

Một trong ba thằng nhóc vừa tới bàn nhau:

– Giả vờ bắt thằng này về nộp cho “đại ca”
Quyên Tân Định đi. Hà hà, hay lắm. Sẽ tra tấn
nó...

Chương còm tái mặt. Bỏ bố rồi, bọn Quyên
Tân Định bắt được nó thì chỉ có nước đi đoong.
Chương còm móc túi lấy bốn cái kẹo:

– Tao mời tụi mày đó. Không cho tao đá
bóng thì tao về nhé!

Nhóc con Thiện cười hô hố:

– Không được đâu, tụi tao phải nộp mày
cho Quyên Tân Định thì mới hòng lên chức.
Đóng lính mãi chán thấy mồ...

Nói rồi, bốn thằng nhãi xáp lại, thộp cổ
trung tướng Chương còm về “Bộ Tổng Tư

lệnh” Quyên Tân Định. Bấy giờ, Quyên Tân Định đang dẫn bóng trước cửa thành của Bồn lừa. Nó sắp sửa “ngã bàn đèn” làm bàn thì có tiếng gọi:

– Kha Trấn Ác ơi!

Làm Quyên Tân Định lờ đà, sút hụt. Nó lao người đi, sút ngã. Quyên Tân Định đang định vắng một tiếng chửi, thì Bồn lừa reo lên:

– Bắt được thằng dọ thám anh em ơi!

Thế là Quyên Tân Định và bọn nhóc bỏ cả sân lẫn bóng chạy ừa vào khán đài. Gặp Chương còm, Quyên Tân Định vừa thở hổn hển vừa hỏi:

– Mà ở phe thằng Dzũng ĐaKao hả?

Chương còm lắc đầu, Trung tướng nhóc đủ trí khôn để nghĩ rằng chối đi là hơn. Ra cái điều anh hùng rơm thì sẽ bị bọn Quyên Tân Định cho ăn no đòn mà còn hỏng cả “kế hoạch”

138 Duyên Anh

của đại tướng Dzũng Đakao nữa. Thấy nó lắc đầu, Quyên Tân Định ra lệnh:

– Bọn thằng Thiện ra gác cửa đi, để tụi tao tra tấn nó.

Chương còm hơi ón. Chết rồi, bọn giặc Quyên Tân Định chơi cái trò này thì nguy to. Nó phải bày mưu mới được. Chương còm vờ tươi tỉnh:

– Tớ đá bóng cũng khớ, các cậu cho tớ đá mí nhé. Tớ bắt gôn dích như nhựa đường!

Nhưng Quyên Tân Định đã đá nhẹ Chương còm một cú vào hông:

– Tao chưa có hỏi mày mà!

Chương còm tức không thể nổi. Nó ức run người lên. Quyên Tân Định túm ngực nó lôi xềnh xệch vào chỗ bực khán đài. Bọn nhóc vây quanh Chương còm. Quyên Tân Định bẹo tai Chương còm một cái. Nó toét miệng cười:

– Hì hì, tai thẳng này mềm xèo à...

Chương còm đành “tho”. Hành hạ trung tướng một lát, Quyên Tân Định hỏi cung:

– Tên mày là gì?

Chương còm “phiệu”

– Tên tao là Hội.

– Mày ở đâu?

– Tao ở ĐaKao.

– Mày học trường nào?

Chương còm nghĩ thầm, giờ mà nói học trường ĐaKao thì...lúa đời. Nó “phiệu” luôn:

– Học trường Giảng Giắc Rút Xô.

– Mày biết thẳng Dzũng ĐaKao không?

Chương còm vờ vẩn:

140 ☯ Duyên Anh

– Dzũng Đakao là thằng nào hở mày?

Quyên Tân Định gật gù:

– Mày không biết thằng Dzũng Đakao à?

– Ừ.

Chương còm yên trí Quyên Tân Định sắp thả mình. Song nó lắm to. Quyên Tân Định “tặng” nó một cái bẹo tai nữa:

– Đừng xạo nhé mày.

Chương còm cãi:

– Tao đâu có xạo.

– Thật chứ?

– Thật.

Quyên Tân Định uốn người lên dứt hai sợi tóc của Chương còm. Trung tướng nhóc con đau muốn chết. Nó mím môi chịu đựng. Quyên Tân Định ra lệnh:

– Khám xét tên gián điệp nguy hiểm này!

Bồn lừa xáp vội tới, đưa hai tay lần mò túi quần của Chương còm. Nó đã từng xem cảnh sát khám người nên có biết cách khám. Bồn lừa nắm lấy vật gì trong túi quần Chương còm. Bỗng nó hét:

– Lựu đạn!

Quyên Tân Định và đám lính của nó nằm rạp cả xuống. Vừa sợ lựu đạn nổ, giặc Quyên Tân Định vừa cười rúc rích lấy làm khoái chí lắm. Khiến Chương còm càng ức hộc máu mồm.

Bồn lừa đứng dậy, nháy mắt trêu Chương còm:

– Không phải lựu đạn hờ mày?

Chương còm rửa thầm trong bụng. Lát nữa, mày sẽ biết tay ông, nhóc con ạ! Bây giờ ông nhịn mày đấy thôi, bọn giặc Quyên Tân Định ơi! Chương còm muốn đá cho Bồn lừa một cú.

142 Duyên Anh

Nhưng nổi giận ắt sẽ bị bọn giặc Quyên Tân Định đánh ồm đòn. Chương còm đành nuốt nước bọt ừng ực:

- Không phải.
- Thế cái gì trong túi mày đó?
- Cái kèn.
- Kèn gì?
- Kèn ác– mô– ni– ca.

Bồn lừa la lớn:

– Con nhà Hội có cái kèn “ác mô ni ca” tụi bây ơi!

Tức thì bọn nhãi con vỗ tay đôm đốp, Quyên Tân Định bảo Chương còm:

- Thối bài “Gạo trắng trắng thanh” đi mày!

Chương còm lắc đầu:

– Tao không biết thối.

Quyên Tân Định lừng lững, hoa tay, đến gần Chương còm. Nó dứt hai sợi tóc nữa:

– Mà y là tù binh của tao nghe chưa? Tao bảo mà y làm gì mà y phải làm cái ấy. A lê hấp, thối bài “Gạo trắng trắng thanh”!

Chương còm đau khổ:

– Bài ấy hạng bét, tao không thèm thối.

Quyên Tân Định hét:

– Thối!

– Tao không biết thối bài này.

– Thối! Không biết cũng phải thối!

Chương còm tán tỉnh:

– Tao thối bài “Trên sông Bạch Đằng” nhé!

– Không được.

Bồn lừa thò tay vào túi móc kèn của Chương còm:

– Mày không thổi thì tao lấy cái kèn này.

Chương còm tái mặt đi. Nó tiếc cái kèn quá chừng. Tức muốn khóc được. Nhưng khóc thì hèn quá. Chương còm suy nghĩ mãi. Cuối cùng, nó phải dùng cái đòn khóc:

– Hu hu... ông về ông mách anh ông, chúng mày bắt nạt ông...

Quyên Tân Định thách Chương còm:

– Mày về mách anh mày đi! Chúng ông khỏi có ngán...

12. CHIM SỔ LÔNG

Chương còm vừa khóc vừa chạy. Lát sau, nó đã thoát khỏi sân Hoa Lư. Chương còm chạy như biển. Thoát khỏi tay Quyên Tân Định, Chương còm cảm thấy nó hách lắm rồi dù có bị con nhà Bồn lừa “thuổng” mất cái kèn ác mô ni ca. Hách lắm là vì Quyên Tân Định không “điều tra” ra tông tích của Chương còm. Bao nhiêu bí mật “quốc phòng” của đại tướng Dzũng ĐaKao, nhóc con dọ thám Chương còm vẫn còn giữ nguyên vẹn.

Chương còm phớn phơ ra mặt. Nó chạy một hồi, lại đi chậm và huýt sáo. Nghĩ tới lúc để con nhà Bồn lừa đá cho nó mấy cú rồi tước cái kèn ác mô ni ca, Chương còm nhếch mép cười. Nó lẩm bẩm:

– “Pe” mày Quyên Tân Định ạ! Chốc nữa chúng ông sẽ “hành quân” tiêu diệt bọn mày!

Chẳng mấy chốc, Chương còm đã trở về “tổng hành dinh”. Nó thấy Dzũng Đakao, Bảo méo mồm, Tiến gầy đang ngồi dựa lưng vào gốc cây điệp có vẻ chờ đợi nó. Trông khi ấy, nhóc con Hùng ba hoa chuyện nó dùng “cầu quyền” uýnh Quyên Tân Định để thoát thân.

Nhóc con dọ thám trở về, mọi sinh hoạt ngưng lại. Nhóc con Hùng thôi ba hoa. Đại tướng Dzũng Đakao chạy ra vỗ lấy Chương còm:

– Chúng nó đông không mày?

Chương còm làm bộ quan trọng, nó nhăn mặt lắc đầu:

– Kinh khủng!

Bảo méo mồm, Tiến gầy, nhóc con Hùng, Dzũng Đakao và vài thằng oắt bu quanh lấy Chương còm. Thấy Chương còm nhăn mặt, lắc

đầu và chỉ nói gọn hai tiếng “kinh khủng”. Dzũng ĐaKao tưởng giặc Quyên Tân Định đông kinh khủng. Nó nhắc lại câu hỏi.

– Chúng nó đông kinh khủng hờ mà?

Thì Chương còm lại nhún vai:

– Hú vía!

Dzũng ĐaKao câu sườn:

– Hú vía cái gì?

Chương còm mím môi:

– Tao bị chúng nó bắt!

Bọn nhóc con nhao nhao:

– Mà bị Quyên Tân Định bắt à?

Nhóc con Hùng nghiêng răng ken két:

– Chắc nó ւỳnh anh rồi...

Chương còm gặt đầu:

– Nó tra tấn tao “dã man” quá trời! Nó còn tước của tao cái kèn ác mô ni ca nữa.

Chương còm kể cho bọn nhóc con nghe từ đầu chí cuối chuyện nó bị bắt ra sao. Quyên Tân Định và đàn em của nó tra tấn Chương còm thế nào. Rồi nó dùng đòn gì để thoát khỏi sào huyệt của giặc Quyên Tân Định. Chương còm kể hay quá đến nỗi bọn nhóc con tưởng chúng nó đang xem phim gián điệp.

Dzũng Đakao nóng lòng.

– Mà đã khai những gì?

Chương còm toét miệng cười:

– Còn lâu tao mới khai. Nó hỏi tao ở đâu tao bảo ở Đakao ra đây đá bóng. Nó hỏi tao học trường nào, tao bảo tao học trường Giăng Giắc Rút Xô. Nó hỏi tao biết Dzũng Đakao không, tao bảo tao cóc biết Dzũng Đakao là thằng nào. Bọn nó mãi đá bóng có hai ba thằng gác thôi.

Dzũng ĐaKao khen:

– Mày “phiệu” tài quá. Thôi, bây giờ, tao làm thống tướng, tao phong cho mày làm đại tướng nhé!

Chương còm lè lưởi:

– Tao làm đại tướng چرا à?

Dzũng ĐaKao nói:

– Mày vừa lập được chiến công hách quá. Lát nữa, gắp thẳng Quyên Tân Định chắc nó ức hộc máu mồm. Mày cứ thế, đáng làm đại tướng mày nhận không?

Chương còm dang tay:

– Nhận là cái chắc.

Tiến gầy và Bảo méo mồm công kênh
Chương còm lên. Nhóc con Hùng hô khẩu hiệu:

– Hoan hô đại tướng Chương còm...

Nhóc con hô như điên. Trong thời gian này, bọn Quyên Tân Định đang đá bóng. Nghe Chương còm thuật lại chuyện, Dzũng Đakao được biết Quyên Tân Định đã cho đàn em của nó gác ở hai đầu đường. Phía ngã tư Phan Đình Phùng – Đinh Tiên Hoàng có hai thằng. Phía ngã ba Hồng Thập Tự – Đinh Tiên Hoàng có hai thằng. Dzũng Đakao “hành quân” đường nào, đàn em Quyên Tân Định đều biết để kịp thời báo cho Quyên Tân Định ứng chiến. Dzũng Đakao muốn ăn chắc cơ. Mà muốn chắc thì phải đánh bất thành lình. Nhằm đúng lúc giật Quyên Tân Định đá bóng mà uýnh, có là quân Mông Cổ, Quyên Tân Định cũng chết hết ngáp.

Thoạt đầu, Dzũng Đakao định kéo luôn cả ba mươi tên nhóc sang bến xe Gia Định chờ xe ô tô buýt vừa đổ khách xuống là chúng nó leo lên. Hành quân bằng xe buýt, mất có ba mươi đồng. Từ trường Đakao chúng nó chạy qua cầu bông sang Lăng Ông mấy hồi. Nhưng khổ thay, ô tô buýt đến ngã tư Phan Đình Phùng, Đinh Tiên Hoàng lại rẽ tay phải để lên Sài Gòn.

Chứ không đi thẳng tới Hồng Thập Tự hãy rẽ. Thành ra, nếu hành quân bằng... xe buýt, Dzũng ĐaKao phải “đổ bộ” xuống trạm ở ngã tư. Và như vậy, bọn lính gác của Quyên Tân Định sẽ biết tổng.

Chương còn bảo cứ hành quân bằng ô-tô buýt. “Đổ bộ” là xung phong liền thì lính gác của Quyên Tân Định chạy vào không kịp. Kể ra “chiến thuật” này cũng hay ho chán. Song Dzũng ĐaKao thích chơi chì hơn Quyên Tân Định. Nó muốn lừa quân vào sân Hoa Lư mà lính gác của Quyên Tân Định vẫn chẳng biết gì mới hách. Bởi vậy Dzũng ĐaKao suy nghĩ hơi lâu.

Lúc ấy gần bốn giờ, Dzũng ĐaKao đi đi lại lại rồi chợt nó nhảy cẫng

– Tuyệt lắm! Số dzách rồi!

“Bộ tham mưu” gồm có đại tướng Chương còn, thiếu tướng Tiến gầy và chuẩn tướng Bảo méo mồm nhao nhao hỏi:

152 Duyên Anh

– Hành quân bằng gì?

Dzũng Đakao giơ cả hai tay lên trời:

– Bằng xe con cóc!

Chương còm trách thống tướng:

– Đừng đùa nữa mày, muộn thấy mồ rồi...

Dzũng Đakao toét miệng cười:

– Đâu có đùa, chúng ta hành quân bằng...
tắc xi con cóc thì vào sân Hoa Lư ngon như ăn
mì cây nhãn...

Nhóc con Hùng đã mon men tới:

– Đánh chưa?

Dzũng Đakao trả lời em:

– Sắp sửa.

Rồi nó hỏi “bộ tham mưu”

– Mỗi thằng có mấy đồng?

Chương còm đáp trước:

– Tao có mười hai tì!

Tiến gầy khai:

– Tao có hai chục.

Bảo méo mồm giàu nhất:

– Tao có ba... chục!

Dzũng ĐaKao bảo nhóc con Hùng “lạc quyền mỗi thằng một đồng. Nó vẽ kế hoạch:

– Chúng mình chui hết lên năm cái xe tắc xi. Các ông tài xế đang ăn mì, uống cà phê, kể có cả chục chiếc xe tắc xi con trước cửa trường mình. Lao ra “phiệu” mấy câu chắc chắn mấy ông tài thương tụi mình, bằng lòng chở cho mà xem.

154 ☯ Duyên Anh

Đám quân lính của Dzũng Đakao hoan hô mưa meo của thống tướng vang trời. Chương còm tỏ ý nghi ngờ cuộc “chiến tranh tâm lý” giữa thống tướng Dzũng Đakao và các ông tài xế tắc xi. Người lớn dễ gì mắc lừa nhóc con. Nó kéo riêng Dzũng Đakao ra một chỗ:

– Mày chắc ăn không?

Dzũng Đakao quả quyết:

– Sẽ dẹp tan giặc Quyên Tân Định!

Thấy thống tướng hiểu lầm câu mà mình muốn hỏi, đại tướng Chương còm nói:

– Chắc “dụ khi” mấy ông tài xế tắc xi cưa mà...

Dzũng Đakao cười:

– Mày không tin tao à?

– Tin chứ, tin mạnh đi chứ lì...

– Tin sao mày còn hỏi có chắc ăn không?

Chương còm bối rối:

– Ờ... ờ...

Dzũng ĐaKao tấn công:

– Ờ ờ cái gì?

– Tao sợ mấy ông tắc xi nổi giận...

– Mình đi xe mất tiền mà, đâu quyết.

– Nhưng sáu bảy thằng lên một xe?

– Nhóc con cả, tài xế sẽ ô kê cái rụp. Tao với mày đi gạ mấy ông già nghe chưa?

Chương còm từ chối:

– Tao chịu thôi.

Dzũng ĐaKao hét:

– Nghiêm!

Chương còm trợn mắt, nghiêm liền. Dzũng Đakao ra “chỉ thị”:

– Tao là thống tướng, tao ra lệnh cho đại tướng Chương còm đi với tao.

Chương còm toét miệng cười:

– Tao tuân lệnh thống tướng:

Hai thằng tướng nhóc con bá vai nhau bước ra khỏi cổng trường. Đám quân lính nhìn hai đứa bằng những đôi mắt trông chờ.

Dzũng Đakao Chương còm sang thẳng quán cà phê. Nó nhào tới bàn năm ông tài xế tắc xi đang uống cà phê đá và hút thuốc lá Ruby lễ phép chào:

– Chúng cháu chào bác ạ!

Người tài xế để rìa vỗ vai Dzũng Đakao!

– Cháu ngoan quá ta, có chuyện gì vậy?

Dzũng ĐaKao nói liền:

– Cháu chỉ sợ các bác sẽ từ chối thôi...

Người tài xế xâm hình đàn bà trên cánh tay cười:

– Quyên tiền hả?

– Dạ không ạ!

– Thế mần chi?

Dzũng ĐaKao cầm tay Chương còm:

– Bạn cháu đây tên là Chương, còn cháu là Dzũng. Chúng cháu là học trò trường ĐaKao, chiều nay trường chúng cháu cắm trại ở sân Hoa Lư. Chúng cháu có ba mươi đứa. Chúng cháu muốn lấy le với tụi khác, mỗi đứa góp năm đồng để đi. Từ đây tới sân Hoa Lư gần lắm nhưng cháu thích lấy le cưa... Các bác chở chúng cháu nhé! Mỗi xe độ sáu thằng thôi, sáu thằng nhóc cũng chỉ nặng bằng ba người lớn.

Chương còn tiếp lời bạn:

– Cháu lạy các bác vạ lạy...

Thấy hai thằng học trò kháu khỉnh, ăn nói lễ phép, năm ông tài xế “ô kê” liền. Các ông trả tiền cà phê rồi cho xe quay đầu lại, đậu sát bên lề gần cổng trường Đakao. Thống tướng Dzũng Đakao chạy vội vào gọi bạn nhóc ra...

Khoảnh khắc, bọn nhóc con đã kéo ủa ra ngoài cổng trường. Năm ông tài xế ông nào ông nấy cười toe toét, mở rộng cửa mời bọn nhóc lên xe.

Thống tướng Dzũng Đakao khuyên nhủ quân lính:

– Lên từ từ thôi kéo hư xe của các bác.

Mấy ông tài xế càng hài lòng. Dzũng Đakao đã tính toán thật kỹ. Nếu tới cửa sân Hoa Lư mới lúng túng móc túi trả tiền rồi thối tiền thì lâu la quá, hết tính cách chớp nhoáng của cuộc hành quân... xe con cóc. Vì vậy, Dzũng Đakao

trả trước mỗi ông tài xế mười đồng. Không ông nào nhận cả. Các ông cùng bảo:

– Cho các cháu mua bánh ăn sau khi cắm trại xong.

Dzũng ĐaKao và Chương còm cảm ơn rồi rít. Bộ tham mưu gồm có thống tướng Dzũng ĐaKao, đại tướng Chương còm, thiếu tướng Tiến gầy và chuẩn tướng Bảo méo mồm với nhóc con Hùng ngồi riêng xe. Năm ông nhóc dẫn đầu gọi là đi tiền phong. Còn nhóc con khác chen chúc nhau trong bốn chiếc “Rờ nô” là xe con cóc.

Năm phút sau hành quân xe con cóc khởi sự. Năm chiếc xe taxi từ từ chuyển bánh. Thiên hạ qua đường nhìn bọn nhóc, không hiểu chúng nó đi đâu. Nhóc con Hùng tự nhiên cao hứng hát:

– “Quyết tiến, ta giống dân Lạc Hồng”...

Bộ tham mưu hát theo luôn. Tiếng hát theo

160 Duyên Anh

hệ thống dây chuyền, chuyền từ xe thứ nhất xuống xe thứ năm. Thế là ba mươi ông nhóc con hét lên:

– ... “Quyết tiến, khi nước non nguy biến...”

Hát được mấy câu, Dzũng Đakao chợt nghĩ tới một điều rất quan trọng, nó nhăn mặt:

– Hồng rồi đừng hát nữa, lộ hết bí mật.

Nó kéo cửa kính ngoái lại đằng sau:

– Đừng hát nữa!

Lệnh của nó cũng theo hệ thống dây chuyền, chuyền xuống. Bọn nhóc con đang hát, nín thình hết. Các ông tài xế tưởng cấm trại có nhiều trò chơi lạ lùng nên không hỏi gì cả.

Năm chiếc xe đã qua ngã tư Đinh Tiên Hoàng Phan Đình Phùng. Được dặn dò trước, bọn nhóc con cúi rạp đầu xuống. Chương còm trông thấy hai thằng oắt tóm cổ mình lúc nãy,

nó câu không thể tưởng tượng nổi. Nó nói thầm:

– Lát nữa ông sẽ xin mày ba mươi sợi tóc ôn con ạ!

Xe vọt qua chỗ hai thằng oắt của Quyên Tân Định đứng gác mà chúng nó cũng chẳng biết gì. Thống tướng Dzũng ĐaKao mừng thầm:

– Ông ăn chắc rồi Quyên Tân Định ơi!

Năm chiếc xe đã dừng lại trước cổng Nha Tổng Giám Đốc Thanh Niên. Bộ tham mưu xuống trước. Nhóc con xuống sau. Trong khi ấy, trong sân Hoa Lư, lục quái và đám môn đệ đang đá bóng tung bừng. Dzũng ĐaKao cảm ơn các ông tài xế. Năm chiếc xe bỏ chúng nó, chạy thẳng tới đường Hồng Thập Tự.

Dzũng ĐaKao giơ hai tay lên trời. Nó quai mồm ra định hét, nhưng nghĩ sao nó lại thôi, Dzũng ĐaKao bảo nhóc con:

– Tiến vào núp sau khán đài đi!

162 Duyên Anh

Nhóc con ùa sang bên kia đường và tiến vào núp ở sau khán đài. Giặc Quyên Tân Định vẫn còn mê đá bóng. Lợi dụng dịp may mắn đó, Dzũng Đakao ra lệnh:

– Xung phong!

Nhóc con chạy vào sân. Quyên Tân Định ngoảnh về phía khán đài. Nó gầm lớn.

– Chết rồi...

Vốn là thằng nhóc thừa “kinh nghiệm chiến trường”. Quyên Tân Định hoảng hốt một tí rồi bình tĩnh ngay. Ít ra, nó cũng choảng nhau trên ba mươi trận rồi. Nó đâu phải “tay mơ” mà Dzũng Đakao có thể bỏ giở một cách dễ dàng được.

Quyên Tân Định hét:

– Vất bóng đi, sửa soạn ướnch bọn Dzũng Đakao.

Nó ra lệnh:

– Quân ta hãy chạy hết về bên “gôn” Bồn Lừa!

Hai mươi hai ông nhóc cầu thủ và hai ông nhóc châu rìa tin lời đệ nhất quái hiệp Kha Trấn Ác Quyên Tân Định răm rắp, nhanh như chong chóng máy bay, bọn Hoa Lư lục quái và các đàn em chạy dạt sang một bên.

Dzũng ĐaKao hơi tiếc. Giá nó đừng hô xung phong, cứ lặng lẽ chạy ùa vào sân thộc cổ hết bọn giặc Quyên Tân Định có phải thắng là cái chắc không. Thống tướng Dzũng ĐaKao đã sợ một chút nên cuộc hành quân xe con cóc như hồng mất tám mươi phần trăm.

Quyên Tân Định kéo quân về hết bên “gôn” của Bồn Lừa rồi chạy vọt lên xỉ vả Dzũng ĐaKao:

– Chúng mày đánh trộm hả?

Dzũng ĐaKao đang tiếc rẻ “kế hoạch”, bị Quyên Tân Định giáng cho một nhát búa. Nó

164 Duyên Anh

đau quá. Dzũng Đakao vội toét miệng cười
khoái chí, đổi buồn thành hả hê:

– Đùa một tí téo mà tụi bay đã chạy có cờ.

Quyên Tân Định mỉa mai:

– Thôi đừng nói phét.

Dzũng Đakao sủng cồ:

– Mà y bảo ai nói dóc?

– Bảo mà y.

– Nếu tao không đùa tao đã không hô xung
phong. Ông mà không hô xung phong thì tụi
mày lúa rồi Quyên Tân Định à!

Quyên Tân Định cáu sườn:

– Lúa cái cục kẹo.

Dzũng Đakao hất hàm...

– Uýnh nhau đi chứ?

Quyên Tân Định đáp:

– Uýnh thì uýnh, sợ cái khỉ khô gì nhỉ? Mà biết chơi đánh theo kiểu La Mã không?

– Lạ gì!

– Vậy mà rút quân về bên cột “gôn” bên kia đi!

– Ô kê.

Dzũng Đa Kao ban chỉ thị:

– Quân ta chạy về “gôn” bên kia!

Bộ tham mưu và bọn nhóc chạy như điên. Đại tướng Chương Còm dẫn đầu. Nó cay con nhà Bồn lừa lắm. Nó tin tưởng thế nào cũng thắng. Và nó sẽ dứt đủ hai mươi sợi tóc của con nhà Bồn lừa trước khi tước lại cái kèn ác mô ni ca.

Chương còm nhìn Kha Trấn Ác Quyên Tân Định cũng cay cú lắm. Nhưng nó ức con nhà

166 Duyên Anh

Bồn lừa hơn. Cái thằng Diệu Thủ Thư Sinh này đã “thối” bay cái kèn ác mô ni ca của nó. Chương còn muốn uýnh nhau liền để nó “thanh toán” thằng Bồn lừa. Thấy thống tướng Dzũng Đakao cùng Quyên Tân Định đấu láo vô ích quá, Chương còn dục:

– Đánh thì đánh đi, còn “oong đơ” gì nữa?

Quyên Tân Định bấy giờ mới chú ý Chương còn. Nó ngạc nhiên:

– Mà y đấy à?

Chương còn ưỡn ngực:

– Ừa, tao đấy!

Quyên Tân Định bĩu môi:

– Ông biết quá mà...

Chương còn vênh vang:

– Mà y biết cái gì?

– Ông biết mày là do thám nhưng ông cứ thả. Nhãi tép như mày do thám ông đâu có ngán.

Chương còm bị loại vào nhãi tép, vắng bầy:

– Nhãi tép cái con tôm khô. Làm như mày là thành con í. Mày chỉ là củ kiệu!

Quyên Tân Định hất hàm:

– Mày bảo ai là củ kiệu?

– Ông bảo mày. Mày đá đít ông, “tra tấn” ông mà chẳng biết nổi ông là do thám. Bây giờ mày dám nói phét. Lát nữa ông sẽ hỏi tội cái thằng ăn cắp cái kèn của ông.

Quyên Tân Định cười rũ rượi:

– Còn “phía” nhãi tép à!

Dzũng ĐaKao cũng không muốn chần chừ nữa. Nó bảo Quyên Tân Định:

168 Duyên Anh

– Phe mày có mấy thằng?

Quyên Tân Định vỗ tay vào bụng đánh bốp một cái:

– Tao có sáu thằng gọi là Hoa Lư lục quái.

Dzũng Đakao đấu:

– Tao có bốn thằng thôi.

Nhóc con Hùng nói lớn:

– Cả tao nữa là năm. Năm thằng tao thừa sức hạ sáu thằng bọn mày.

Quyên Tân Định ngó nhóc con Hùng:

– Hôm nay còn chơi “cầu quyền” không, oắt ti?

Nhóc con Hùng toét miệng:

– Ông sẽ cắn nát chân mày ra!

Dzũng Đakao giao hẹn:

– Những thằng chì chơi nhau với những thằng chì. Còn quân lính chơi nhau với quân lính. Mà ô kê?

– Ô kê.

Dzũng ĐaKao vẫy tay cho bộ tham mưu cùng bọn nhóc hạ theo nó. Quyên Tân Định gọi với:

– Đánh theo kiểu La Mã hay Mông Cổ?

– La Mã.

– Ô kê.

13. CHÂM NGÒI THUỐC SÚNG

Thống tướng Dzũng ĐaKao cho quân về chiếm một bên cột “gôn”. Chương còm bắt mẫn ra mặt. Nó bảo:

– Sao không bắt sống Quyên Tân Định theo luôn đi?

Dzũng ĐaKao đáp:

– Bắt sống nó ւ́nh nhau hết thú vị.

Nhóc con Hùng hùà theo anh

– Phải, bắt sống Quyên Tân Định hết thú vị.

172 Duyên Anh

Chương còn chưa bằng lòng lắm. Nhưng Dzũng Đakao ra lệnh, nó đành nghe. Giá nó mà làm thống tướng hôm nay, nhất định nó phải bắt sống Quyên Tân Định trước, đòi trả cái kèn ác mô ni ca rồi nó mới thả Quyên Tân Định và ụynh nhau sau.

Dzũng Đakao không để Chương còn nghĩ ngợi lâu la, nó nói:

– Lát nữa bắt sống nó mấy hồi...

Chương còn toét miệng cười:

– Còn tao, tao sẽ bắt sống thằng Bồn lừa.

– Ô kê.

– Tao sẽ dứt đủ hai mươi chiếc tóc của nó.

– Ô kê.

– Tao tước lại cái kèn và tặng nó hai cú đá móc.

– Ô kê.

Nhóc con Hùng dục anh:

– Xuất quân đi chứ?

Dzũng ĐaKao hét:

– Cởi áo ra, mặc trần xì cái quần sà lòn thôi.

Bọn nhóc con cởi hết áo. Dzũng ĐaKao ở trường làm trưởng lớp nên nó cù cái món tập hợp ghê gớm. Thống tướng lằng xằng chạy lên hàng đầu, dơ tay phải.

– Tập hợp một hàng dọc!

Nhóc con xếp hàng rầm rập. Dzũng hô tiếp:

– Nhìn đằng trước thẳng!

Nhóc con đặt tay phải lên vai thẳng đứng trước, trờ thẳng đứng đầu dơ thẳng lên trời. Nhờ có sự “nhìn đằng trước thẳng” mà nhóc con đứng cách nhau chứ không xít lại. Dzũng ĐaKao lại hô:

– Thôi!

Nhóc con buông tay cái rụp. Dzũng Đakao gân cổ:

– Bên trái... quay!

Nhóc con quay mặt đối diện với phe Quyên Tân Định. Phía bên kia, Quyên Tân Định cũng đang điều khiển đàn em của nó. Nhóc con Hùng nhắc thống tướng:

– Xuất quân chẳng?

Dzũng Đakao vẫy tay:

– Từ từ bước. Một, một, một, một, hai một...

Nhóc con Hùng phớn phơ:

– Hát một bài chẳng?

Nhóc con nhao nhao:

– Hát thì hát sợ gì.

Thế là nhóm quân La Mã dưới quyền chỉ huy của thống tướng Dzũng Đakao hát xướng om sòm:

– “Xung phong, xung phong! Giết, giết! Đùng đùng đùng đùng! Giết giết! Ta đi xung phong giết loài sói hung...”

Quyên Tân Định tức Kha Trấn Ác đệ nhất Hoa Lư lục quái thấy Dzũng ĐaKao xua quân vào sào huyệt của nó mà bọn lính gác không hề biết một tí gì thì nó cáu sừng lắm.

May mắn làm sao con nhà Dzũng ĐaKao lại hô xung phong nên nó mới kịp hô quân rút lui về một bên cột gôn. Giá con nhà Dzũng ĐaKao không hô xung phong thì trận này kể như nó lú. Quyên Tân Định mà lú thì còn chi là danh tiếng của Quyên Tân Định nữa!

Nó đã thở phào khi thấy Dzũng ĐaKao chấp thuận đề nghị uýnh nhau theo kiểu La Mã. Quyên Tân Định chạy về vị trí đóng quân của mình lập tức. Nó không cù tập hợp như Dzũng ĐaKao nhưng nó là cây xem phim La Mã nên nó sắp đặt hàng ngũ cũng chỉnh tề lắm.

Bọn Bồn lừa, Ba sút môi, Tấn mập, Hoa rỗ, Tư trọc đứng liền nhau. Tụi nhóc khác đứng cạnh nhau mỗi đứa chừng nửa bước. Thấy thiếu mất bốn nhóc, Quyên Tân Định dậm chân.

– “Đồ...” con nhà Dzũng Đakao! Nó loại bốn thằng lính phe mình rồi.

Nhìn Bồn lừa, Quyên Tân Định nói:

– Thằng nhóc mình bắt lúc nãy đúng là thằng do thám của Dzũng Đakao. Nó cay mày lắm đó. Lát nữa mày cho nó bài học nghe chưa?

Bồn lừa cọ quậy đôi chân cơ hồ đang lừa bóng:

– Ừa, tao sẽ cho nó thưởng đòn... lừa.

Quyên Tân Định dặn dò bọn Hoa Lư ngũ quái:

– Chia nhau ra mà quần. Tao choảng thằng Dzũng Đakao, thằng Bồn lừa choảng thằng

nhóc do thám. Còn Ba sút môi, Tấn mập, Tư trọc choảng bộ tham mưu của Dzũng ĐaKao, Hoa rồ “úm” thẳng nhóc con Hùng cho tao.

– Ủa.

– Có thằng nào hỏi gì không?

Tấn mập giơ tay:

– Đánh đau hay đánh khẽ?

Quyên Tân Định toét miệng:

– Đánh đau...

Chợt nghĩ ra một điều quan trọng. Quyên Tân Định hét:

– Để quần áo vào một chỗ.

Bồn lừa được trao nhiệm vụ thu quần áo của quân lính góp lại một bên cột gôn. Xong đâu đó, nó lại đứng vào hàng ngũ như trước. Quyên Tân Định hô lớn:

178 Duyên Anh

– Chuẩn bị tấn công!

Bồn lừa nói:

– Phải hát bài gì chứ?

Quyên Tân Định hất hàm:

– Hát bài gì?

– “Này bao hùng binh tiến lên” đi!

Quyên Tân Định vào nhịp:

– “Này bao hùng binh tiến lên”... Hai ba...

Nhóc con quai mồm ra hát:

– “Bờ cõi vang lừng câu quyết chiến. Bước oai nghiêm theo tiếng súng đi tung hoành. Đoàn đoàn đoàn. Đi, đi là đi chiến đấu. Đi là đi chiến thắng. Bước lên đây người Việt Nam”.

Sân Hoa Lư dưới ánh nắng chiều còn gay gắt, rộn ràng những điệp hát hùng. Bên

thì “xung phong, giết giết, dùng, dùng, dùng dùng!”, bên thì “đi là đi chiến thắng”. Và cũng nổ súng mồm “Đoàn đoàn đoàn”. Chưa biết bên nào ăn bên nào.

Thống tướng Dzũng ĐaKao và đệ nhất quái hiệp Hoa Lư Kha Trấn Ác Quyên Tân Định không thắng nào bảo thắng nào, cùng cho quân đi rất chậm. Hễ thấy quân của Dzũng ĐaKao dừng lại, Quyên Tân Định cũng bắt quân mình dừng lại. Ngược lại, hễ thấy Quyên Tân Định cho quân dừng, Dzũng ĐaKao cũng ra lệnh dừng quân.

Nhóc con Hùng nghĩ mãi không ra bài hát nào hùng hồn thay thế bài “xung phong, xung phong” hát đã mòn vẹt cả rồi. Túng thế quá, nó thay:

– Xung phong! Xung phong! Bis bis...

Đám nhóc con của Dzũng ĐaKao gào thét:

– “Xung phong! Xung phong! Giết giết!

180 Duyên Anh

Đùng đùng đùng! Giết giết! Ta đi tiên phong
giết loài sói hung...”

Chương còm nhảy vọt lên:

– Đổi loài sói hung thành “thằng nhóc
Quyên”, nghe chúng mày?

Dzũng Đakao gật đầu:

– Ô kê.

Chương còm bắt nhịp. Đám nhóc gân cổ
hét:

– “Xung phong! Xung phong! Giết giết!
Đùng đùng đùng đùng! Giết giết! Ta đi tiên
phong giết thằng nhóc Quyên”!

Tiếng hét hắt vào tai Quyên Tân Định. Nó
giận lắm. Quyên Tân Định bảo quân lính nó
đứng lại. Nó hỏi:

– Có thằng nào nghĩ được bài hát gì hay thay
lời bằng “giết thằng Dzũng Đakao” không?

Ba sút môi lăm bầm:

– Đi là đi chiến đấu, đi là đi chiến thắng, đi là đi giết thẳng Dzũng ĐaKao.

Nó lăm bầm mấy lần nhưng nghe không xuôi tai, thừa mất tiếng Dzũng. Bồn lừa vỗ tay vào trán:

– Đi là đi chiến đấu, đi là đi...

Nó chưa nghĩ xong. Ba sút môi đã nói to:

– Ê, bắt chước ban Thăng Long tới chỗ giết thẳng Dzũng ĐaKao chúng mày đừng thèm hát đúng điệu mà hát to như hô khẩu hiệu nhé!

Bọn nhóc phe Quyên Tân Định nhao nhao:

– Ừa, ừa...

Ba sút môi giờ tay:

– Hát như thế này: “Đi là đi chiến đấu, đi là đi chiến thắng, tiến lên giết thẳng Dzũng

182 Duyên Anh

Đakao". Tao hát "đi là đi", chúng mày gầm "chiến đấu". Tao hát "đi là đi", chúng mày gầm "chiến thắng". Rồi cả bọn mình hát "Tiến lên giết thằng Dzũng Đakao". Tới chỗ giết thằng Dzũng Đakao hát mạnh từng tiếng nhé?

– Ừ.

– Nào, tao hát đây! Đi là đi!

– Chiến đấu.

– Đi là đi!

– Chiến thắng! Tiến lên giết thằng Dzũng Đakao...

Quyên Tân Định khoái quá ra lệnh:

– Bis, bis, chiến đấu bis bis...

Hai đạo quân La Mã mới đánh nhau bằng... mồm. Còn cách hai chục thước nữa thì đạo quân Dzũng Đakao đụng độ giặc Quyên Tân Định. Đệ nhất Hoa Lư lục quái Kha Trấn Ác

Quyên Tân Định cảm thấy như còn thiếu chất...
La Mã.

Mà thiếu thật. Cả nó lẫn thằng Dzũng Đa-kao đều thiếu. Chân bước đi nhưng đầu óc nó vẫn quanh quẩn ý nghĩ “thiếu chất La Mã”. Chợt Quyên Tân Định nhớ ra. Nó cho quân dừng lại. Hai bàn tay làm cái ống loa, Quyên Tân Định đưa ra miệng gọi quân thù:

– Ê, Dzũng ĐaKao!

Dzũng ĐaKao cũng cho quân dừng lại. Nó hỏi:

– Cái gì?

– Hoãn ւնnh nhau một lúc được không mà?

– Hoãn làm gì?

Dzũng ĐaKao cười tự mãn:

184 Duyên Anh

– Mày muốn kêu cứu bốn thằng lính gác hả?

Thấy Dzũng Đakao hiểu lầm ý muốn của nó, Quyên Tân Định nói:

– Tao cóc cần bốn thằng nhãi tép đó. Đội quân La Mã của tao thiếu cái lá cờ. Tao muốn có lá cờ uỳnh nhau mới sướng, mới cướp được cờ của nhau.

Dzũng Đakao khoái chí quá, reo to:

– Ô kê, tao cũng chưa có cờ.

Thế là hai đạo quân tạm rút về căn cứ của mình. Quyên Tân Định ra lệnh:

– Ba sút môi leo qua tường kiếm cái cây gậy và “kêu” bọn thằng Thiện vô đi.

Ba sút môi gật đầu và chuồn thẳng. Năm phút sau nó mang vào một khúc gỗ nhỏ, dài. Quyên Tân Định tấm tắc:

– Cán cò bằng gậy này thì số dzách rồi.

Nó nháy mắt:

– Bọn nhóc Thiện đâu?

Ba sút môi đáp:

– Chúng nó sẽ vào sau.

Quyên Tân Định cởi quần “soóc” ra. Nó tụt luôn cái quần xà lỏn rồi mặc trần si quần “soóc”. Nó tháo giầy rút, luồn vô ống quần rồi buộc vào gậy.

Cờ hiệu của Quyên Tân Định là cái quần xà lỏn. Dzũng ĐaKao lấy khăn mùi xoa làm cờ hiệu. Xong đâu đó, hai đạo quân tiến lên. Phe Dzũng ĐaKao đòi giết “thằng nhóc Quyên”, phe Quyên Tân Định đòi giết “thằng Dzũng ĐaKao”. Các chiến sĩ có vẻ hăng hái lắm. Cờ quân sà lỏn và cờ mùi xoa tung bay phất phới. Khi cách nhau độ mười lăm thước hai đạo quân dừng lại. Dzũng ĐaKao hện:

186 Duyên Anh

– Đánh đau hay đánh vừa vừa?

Quyên Tân Định đáp:

– Uýnh đau.

Dzũng Đakao nhận lời:

– Rồi, đánh đau cảm khóc đấy nhé?

Quyên Tân Định cười khẩy:

– Khóc cái con tôm khô củ kiệu đây này!

Nhóm anh hùng sân Hoa Lư cười bằng thích. Dzũng Đakao nóng tiết, hô:

– Xung phong!

Quyên Tân Định đâu có ngán. Nó hô:

– Quân ta tiến!

Hai đạo quân chạy mau như tên bay, đâm bổ vào nhau, “tàn sát” lẫn nhau. Quân của Dzũng Đakao và Quyên Tân Định đã lao vào

nhau đấm đá. Nhóc con xem chừng thú vị lắm. Thoạt lâm trận, nhóc con vừa đánh vừa cười. Hoa Lư lục quái vây lấy bộ tham mưu Dzũng ĐaKao.

Chương còm nhìn thấy mặt Bồn lừa, nó nghĩ tới cái kèn ác mô ni ca nằm trong túi quần của thằng nhãi tép này, nó cáu lắm. Đại tướng Chương còm nháy vọt ra ngoài vòng chiến:

– Thằng ôn cầm cái kèn ác mô ni ca của tao có giỏi ra đây!

Bồn lừa đâu phải là thằng oắt dễ dọa nạt. Ít nhất nó cũng là Diệu Thủ Thư Sinh, đệ nhị quái hiệp trong Hoa Lư thất quái. Đá bóng với bọn lớn con hơn mà nó còn dám “cộp” nhau thì lời thách thức của Chương còm đâu có ăn thua gì. Bồn lừa ưỡn ngực:

– Ra thì ra, ông sẽ cho mày no đòn con ạ!

Chương còm chạy cách xa đồng bọn chừng mười thước. Bồn lừa phóng theo. Đại tướng

188 Duyên Anh

Chương còm đã tính toán rất kỹ. Nó biết nó sẽ ăn chắc thắng ôn Bồn lừa. Hạ thắng này gần vòng chiến, Quyên Tân Định sẽ tiếp cứu nó. Và như thế, khó đoạt lại chiếc kèn mô ni ca. Chương còm mặc phe của nó ướnh nhau, nó cần trở tài áp đảo con nhà Bồn lừa. Khi Bồn lừa phóng theo, Chương còm mở cò trong bụng, nó lăm bắm:

– Mày vào bẫy rồi con ạ!

Hai đấu thủ đồng cân đồng lượng gặp nhau trận đấu tay đôi ác liệt không tả nổi. Chương còm đâm một trái mở màn. Bồn lừa tránh kịp. Nó nhe răng chế nhạo:

– Đắm như dở thấy mờ.

Nói xong nó đá vèo một phát. Chương còm nhảy sang bên trái. Nó bữu môi:

– Đá như đá... cục ấy!

Bồn lừa gật gù:

– Tên mày là gì?

Chương còm hất hàm!

– Hỏi làm gì?

Bồn lừa xua tay:

– Tao không thềm uýnh nhau với đứa vô danh tiểu tốt.

Thấy thằng ôn này giở giọng kiếm hiệp, Chương còm trả đũa ngay:

– Súc sinh, tao là đại tướng Chương còm.

Bồn lừa cười ha hả:

– Đại tướng gì mà lúc nãy khóc như con nít.

Chương còm câu tiết:

– Im mồm đi, ông làm do thám ông giả vờ khóc. Đồ ngu...

Bị mắng là đồ ngu, Bồn lừa hết:

– Ông là Diệu Thủ Thư Sinh, đệ nhị anh hùng của Hoa Lư lục quái, ông sẽ cho mày nếm võ... Hoa Lư.

Chương còm chìa khuỷu tay:

– Này, này...

Bồn lừa nhào vô đấm một trái. Chương còm né kịp và tặng Bồn lừa một cú vào lưng. Bồn lừa nổi nóng trả thù cú đấm. Nhưng Chương còm nhanh tay như một con vượn không để cho Bồn lừa trở tay.

14. VÕ NGHỆ KIM DUNG GIẢ

Hai thằng nhóc lúc thì xông lại gần, khi thì lui ra xa y hệt đôi gà mới lớn lên thêm so cựa. Trong khi Chương còm đấu tay đối với Bồn lừa, Tiến gầy đụng độ Ba sút môi. Thiếu tướng Tiến gầy bắt chước đại tướng Chương còm kêu Ba sút môi ra khỏi vòng chiến. Nó kháy thẳng Hoa lư quái hiệp:

– Ê, Sút môi, giỏi đấu tay đôi không?

Ba sút môi ức sôi ruột. Tuy nó bị sút môi thật đấy nhưng thằng nào lạ mặt gọi nó là sút môi, dù thua hay thắng, nó phải choảng nhau chí chặt. Huống chi, Tiến gầy thuộc phe Dzũng ĐaKao. Phe Dzũng ĐaKao là “kẻ thù” của Hoa

lư lục quái dưới quyền chỉ huy của đệ nhất quái hiệp Kha Trấn Ác Quyên Tân Định.

Ba sút môi nhìn Tiến gầy. Nó thấy thẳng sếu vườn này gầy khẳng khiu như bộ xương cách trí. Ba sút môi ngẫm bảo rằng ông sẽ ăn sống nuốt tươi mày ôn con ạ! Nó hất đầu:

– Bộ xương cách trí, mày chịu được mấy quả?

Thiếu tướng Tiến gầy gồng đôi tay. Ba sút môi cười khanh khách:

– Ôi cha! bắp thịt của mày bự quá xá!

Nói dứt, Ba sút môi đưa hai tay ôm lấy gáy, chạy dài. Tiến gầy biết địch thủ nhận lời, bèn đuổi theo. Ba sút môi chạy thật nhanh. Tiến gầy bám sát. Thành linh, Ba sút môi ngã nhào. Tiến gầy đang đà chạy, vấp phải địch thủ, cũng ngã luôn. Ba sút môi đứng lên. Nó xỏ Tiến gầy:

– Mới xoi một đòn đã té. Gãy mấy cái xương sườn, rồi hả oắt con?

Tiến gầy bị Ba sút môi xuất «ngáng chưởng» đánh ngã, cẩu hết sức. Ngáng chưởng là thế võ dùng chân ngáng cho đối thủ vấp. Chưởng này xuất ra khi đối thủ đang đuổi mình sát nút thì số dzách. Nhờ ngáng chưởng, Ba sút môi đã át giọng Tiến gầy ngay tự phút đầu của cuộc giao tranh.

Thiếu tướng Tiến gầy chồm dậy, nhìn Ba sút môi trừng trừng:

– Thằng cam tẩu mã ăn sút cả môi kia ơi! Mày chỉ có tài đánh trộm thôi à?

Ba sút môi trả miếng.

– Bộ xương cách trí, mày đói lắm hay sao mà gầy trơ da thế hả?

Thiếu tướng Tiến gầy chỉ tay vào mặt địch thủ:

– Quân mày cam tẩu mã!

Hoa Lư quái kiệt tung « con quay » để trấn át miếng « nhất dương chỉ chó » của Tiến gầy:

– Bộ xương cách trí ồm đỏi!

Sau đó, nó vênh mặt hỏi:

– Tên là gì?

Và vì thuộc hạng Hoa Lư quái kiệt nên nó cũng là cây đọc truyện kiếm hiệp. Nó bấu môi, nhổ một bãi nước miếng:

– Hiệp sĩ quái kiệt như ta đây không thèm ướm nhau với một tên vô danh tiểu tốt. Xưng tên mày đi bộ xương cách trí!

Tiến gầy gật đầu suy nghĩ. Nó cố tìm một câu thật đều để chửi Hoa Lư quái hiệp:

– Ông nội Tiến gầy mày đây còn để ra cả tụi hiệp sĩ quái hiệp cưa. Mày là cái thớ gì?

– Là cái thớ gì hả?

Ba sút môi đá vè Tiến gầy một phát. Tiến gầy dơ tay bắt lấy chân Ba sút môi. Nhưng nó chop hụt.

Tiến gầy cẩu quá, không biết làm gì hơn là xỏ quai mồm ra:

– Tao sợ mồm mày cam tẩu mã ạ!

Ba sút môi cười hề hề. Tiến gầy hét:

– Mày nhát ai đẩy hả cam tẩu mã?

Ba sút môi phóng chân đá vè một phát nữa:

– Rán đỡ đòn đi, hời bộ xương cách trí!

Tiến gầy không thềm chụp chân Ba sút môi như phát đá đầu tiên của nó. Thiếu tướng phe Dzũng ĐaKao né sang một bên. Nó đâm sượt ngang sườn Ba sút môi một trái. Ba sút môi tặc lưỡi:

– Chà bộ xương cách trí bánh dũ đa!

Tiến gầy bồi thêm cú đá thứ hai. Ba sút môi tránh một cách dễ dàng. Hai con gà chọi này đồng sức nên trận đấu rất gay go.

Hoa Lư lục quái đã phân tán người để chiến đấu với các chiến sĩ ĐaKao. Nhóc con Hùng muốn « thịt » Tư trọc quá. Nó biết đánh tay đôi, nó sẽ cho con nhà trọc này đo ván ngay.

Nhóc con Hùng chỉ tay vào mặt Tư trọc:

– Ê, thằng đầu trọc kia, ra đây ta cho biết đòn ĐaKao.

Tư trọc quăng mình khỏi trận chiến. Nó xỉ nhóc con Hùng:

– Ôn con hỗn vừa vừa chứ.

Quyên Tân Định dặn Tư trọc:

– Coi chừng nó xuất miếng « cầu quyền » đó.

Tư trọc hỏi:

– « Cầu quyền » là gì?

Quyên Tân Định đáp:

– Nó sẽ cắn mày nát thịt, nó là con chó đại đấy.

Đệ lục quái hiệp Hoa Lư Tư trọc vồ được câu nói trứ danh của đại ca, xài luôn:

– Thằng chó con tao sẽ chặt chân mày!

Nhóc con Hùng dang hai tay rộng ra:

– Chặt đi thằng trọc đầu.

Rồi nghĩ ra câu ca dao đều, nhóc con Hùng lè lưỡi:

- Trọc đầu long lóc bình vôi. Mẹ ngồi mẹ ể mẹ bơi lên đầu.

Tư trọc trả miếng:

– Êu êu êu! Cún con lại xức bãi này đi!

198 Duyên Anh

Nhóc con Hùng lăn xả vào Tư trọng. Nó chịu đau mấy quả, ôm chặt lấy Tư trọng. Hai đấu thủ ôm vật nhau thay vì đánh chưởng gió. Chẳng mấy chốc, nhóc con Hùng đã quật ngã Tư trọng trên sân cỏ. Nó ngồi trên bụng thẳng quái hiệp Hoa Lư, kêu hãnh:

– Hàng chưa?

– Còn lâu.

Tư trọng cố vùng vẫy. Nó hất ngã nhóc con Hùng. Lần này nó ngồi trên lưng nhóc con Hùng. Nó đâm đối thủ một trái vào lưng:

– Đau không chó con?

Nhóc con Hùng xoay sở, nó đã chuyển sang thế tóm được chân thẳng Tư trọng. Nhóc con Hùng xuất luôn miếng đòn cổ điển tức là « cầu quyền » ra đánh địch thủ. « Cầu quyền » là thế võ phải dùng với răng. Nhờ quyền này nhóc con Hùng đã chuyển bại thành thắng và đã từng làm cho Quyền Tân Định điếng.

Tư trọc vừa được thưởng thức «Cầu quyền» của nhóc con Hùng đã vội hét lên:

– Ái, ối, đau thấy mồ ...

Nghe tiếng kêu « ái ối » của Tư trọc, Quyên Tân Định đoán ngay rằng đàn em của mình bị nhóc con Hùng cho nếm ngón « cầu quyền ». Quyên Tân Định lao tới cứu đàn em, nhưng Dzũng ĐaKao đã ngăn kịp:

– Đi đâu đấy mày?

Quyên Tân Định nhìn đàn em đang nhăn mặt kêu đau, nó bảo Dzũng ĐaKao:

– Ra lệnh cho thằng con nhóc Hùng đừng cắn quân tao nữa.

Dzũng ĐaKao nhún vai:

– Còn « phía »

Quyên Tân Định cúi tiết:

200 ☯ Duyên Anh

– Ông sẽ tiêu diệt chúng mày.

Dzũng ĐaKao làm bộ sợ sệt

– Eo ơi! Mày ghê quá hé!

Quyên Tân Định đâm một trái vào không khí

– Ghê là cái chắc ...

Dzũng ĐaKao đưa hai tay bưng mặt:

– Ối giời ôi!

Quyên Tân Định chịu không nổi. Nó gầm lên như một con hổ ở sở thú:

– Mày có tài gì hãy dõ ra.

Dzũng ĐaKao phóng sang phía Quyên Tân Định cú đá:

– Ông có tài này...

Quyên Tân Định trả miếng liền. Thống

tướng Dzũng ĐaKao và đệ nhất quái hiệp Hoa Lư giao đấu. Đây là trận thứ nhì, đã hiểu tài nghệ của nhau, hai ông nhóc giữ nhau từng ly từ tí.

Trong khi đó, nắm chắc phần thắng nhóc con Hùng cắn Tư trọc đau hơn. Khiến Tư trọc không thể đấm nhóc con Hùng được. Tư trọc giãy đành đạch như đĩa phải vôi. Mấy phút sau, nhóc con Hùng đã đẩy nó ra khỏi thân thể mình. Và nó lại ngồi lên lưng Tư trọc.

Nhóc con Hùng đấm một trái vào bụng Tư trọc. Nó nói:

– Lúc này mày đấm ông ba trái, ông đấm trả nợ mày sáu trái, ăn lãi năm trái.

Tư trọc nhắm mắt chịu đòn. Đấm đủ sáu trái « vốn lãi », nhóc con Hùng hỏi:

– Mày chịu thua chưa?

Tư trọc chưa kịp đáp, nhóc con Hùng đã nhảy vọt lên phía trên đầu Tư trọc, tóm lấy hai

cái tai đầy bướng bỉnh của Hoa Lư quái hiệp, đùa rỡn:

– Bây giờ thì mày hết dấy rồi. Dấy là đứt tai à ...

Tư trọc không ngờ nhóc con Hùng võ nghệ cao đến thế. « Cầu quyền » của nó đã làm Kha Tấn Ác ngán ngấm. Nó lại còn « bẹo tai chưởng » ác liệt hơn. Đau quá, Tư trọc đành xuống nước:

– Tao xin huề!

Nhóc con Hùng cười khanh khách:

– Huề sao được, mày phải xin tao tha tội cho nghe chưa?

Tư trọc xui xẻo ghê. Nó gặp thứ dữ, đành đau khổ xin tha:

– Tha cho tao đi mày.

Nhóc con Hùng bấu môi:

– Đùng rồn mày, tao có đem hai sợi dây.
Tao bắt mày làm tù binh. Tao trói mày như trói
con heo à..

Tư trọc ức một hộc máu mồm:

– Đồ chó dại, ôn con ạ!

Nhóc con Hùng cốc những cú đau điếng
người. Tư trọc đâm ra nhục chí ... quái hiệp.
Nó nài nỉ:

– Đùng cốc nữa mày ơi...

Nhóc con Hùng xỏ ngọt:

– Đau à?

Tư trọc nuốt nhục:

– Ừa, đau quá xá!

Nhóc con Hùng chưa tha:

– Đau thấy gì?

Tư trọc vẫn bị bẹo một bên tai, không dám đấu « chưởng mềm » nữa. Nó dụ giọng, xuất « xuống nước » chưởng:

– Đau ... thấy mờ!

Nhóc con Hùng cười:

– Mới đau thấy mờ thôi à?

Tư trọc tưởng bỏ!

– Ừa.

Nhóc con Hùng cốc thêm một cái:

– Mới đau thấy mờ tức là chưa đau.

Đệ lục Hoa Lư quái hiệp. Tư trọc sắp ứa nước mắt. Nhóc con Hùng hỏi:

– Đau thấy gì?

Tư trọc ức chết người. Nó buột miệng:

– Đồ con chó!

Nhóc con Hùng bẹo tai đau hơn.

– Mà mày đòi đem võ của Quyên Tân Định đấu với tao hở? Ông xẻo tai mày thẳng trục đầu ạ!

Tư trục đã ứa nước mắt. Nhóc con Hùng bỗng thấy thương hại, nó gật gù:

– Mày chịu thua chưa?

Tư trục méo xệch cái mồm:

– Thua rồi.

– Tao hỏi mày phải nói ngay nhé!

– Ừa.

– Đau thấy gì?

– Đau thấy ... bà.

Nhóc con Hùng cười khoái chí:

– Có thể chứ. Thôi, mày để tao trói tay mày lại nhé!

Tư trọc nhăn mặt:

– Trói làm gì?

– Mày ngu thế! Lát nữa bên này bắt được người của bên tao thì tao đem ra trao đổi « tù binh » chứ.

Tư trọc nghi ngờ:

– Chúng mày có tra tấn không?

Nhóc con Hùng dọa:

– Nếu mày không để tao trói thì tao gọi anh tao tới điệu mày đi. Và chắc chắn mày sẽ bị tra tấn.

Tư trọc cuống quýt:

– Thôi mày trói tay tao đi, ôn con!

Tư trọc ngoan ngoãn để nhóc con Hùng trói tay. Nó để thừa một khúc dài, dắt Tư trọc như dắt con bò. Nhóc con Hùng khuyến khích đồng bọn:

– Đánh hăng lên, Hùng bắt được một tên tù binh rồi.

Quyên Tân Định nhìn nhóc con Hùng dắt Tư trọc, nó hét lớn:

– Anh em ta cố thộp cái thằng của Dzũng ĐaKao.

Bồn lừa, Ba sút môi sôi tiết. Hai dũng tướng quyết ăn thua với Chương còm và Tiến gầy.

Vất vả nhất có lẽ là Bảo méo mồm. Nó bị hai thằng quái hiệp Hoa Lư Tấn mập và Hoa rỗ quây lại uýnh. Bảo méo mồm chống đỡ toát mồ hôi. Nó ăn đòn tới tấp. Khi thì nhận cú đá của Tấn mập, khi thì lãnh cú đấm của Hoa rỗ.

Bảo méo mồm còn phải tránh đòn ... miệng nữa. Vừa quần nó, Tấn mập và Hoa rỗ vừa chế riễu nó. Tấn mập đều nhất. Nó bảo dũng sĩ Đa-Kao:

– Bác sĩ có chữa được bệnh méo mồm không mày?

Bảo méo mồm giận sôi sùng sục:

– Súc sinh!

Tấn mập đấm vèo một trái:

– Chịu khó lãnh quả quai hàm của tao là hết méo mồm.

Bảo méo mồm nghiêng răng:

– Thằng heo mập kia, mày ủn ỉn hoài điếc tai tao quá!

Bảo méo mồm phóng tiếp một đường quyền tiếp theo cú chưởng mồm. Tấn mập méo xệch mồm đi:

– Ổi ời ơi! Ằng éo ồm ó ảo ôi à eo ập! (Ổi giời ôi! Thằng méo mồm nó bảo tôi là heo mập).

Bảo méo mồm đấm Hoa rỗ:

– Cui chùng nước bọt mày làm rỗ nốt cái mặt mày đi, thằng rỗ huê ạ!

Hoa rồ không ngờ địch thủ giáng nó một đòn « tư tưởng » nặng nề thế. Nó gân cổ:

– « Pố » mày, ông bị đậu mùa đẩy con ạ! Còn mày méo mồm từ trong bụng méo mồm đi cưa ...

Xuất chương mồm xong, Tấn mập và Hoa rồ xông vào đánh Bảo méo mồm. Trận mưa dầm đá sắp sửa rơi trên thân thể Bảo méo mồm thì nhóc con Hùng xuất hiện. Nó tung người lên:

– Để em trói con heo mập này cho.

Bảo méo mồm mừng quá. Tự nhiên nó tăng lên một trăm thành công lực. Nó ba hoa:

– Ừa, em trói con heo mập, giết nó làm tiết canh lòng heo ăn chơi. Để anh trị cái tổ ong này, nhóc con Hùng ạ!

Trận đấu thay đổi hẳn. Đang thắng, Hoa Lư quái hiệp chuyển thành ngang sức. Nhóc con Hùng chỉ tay về « căn cứ » của mình dọa Tấn mập:

210 ☯ Duyên Anh

– Tao sẽ trói mày như trói thằng Tư trọc nghe chưa heo mập!

Tấn mập bấu môi:

– Đừng xạo ke ôn con ... Hãy coi đây!

Tấn mập lao người vào ôm lấy nhóc con Hùng. Chiến sĩ lời thì ĐaKao chỉ đợi thế. Nó vật nhau với Tấn mập. Quyên Tân Định đang uýnh Dzũng ĐaKao hét to:

– Tấn mập coi chừng nói chơi «cầu quyền»!

Nhóc con Hùng trả lời Quyên Tân Định:

– Ông còn «cốc chưởng» và «bạo tai chưởng» nữa chưa.

Nó chọc Tấn mập thêm:

– «Cốc chưởng» của ông kinh khủng lắm!
«Bạo tai chưởng» còn kinh khủng hơn. Hãy thưởng thức «bạo tai chưởng» của tao!

Nhóc con Hùng đưa tay chop lấy tai Tấn mập. Nó bẹo « khai mạc » con nhà quái hiệp Hoa Lư một cái. Tấn mập kêu « ối ». Nó đẩy nhóc con Hùng ra, gườm gườm hai trái đấm:

– Ông nện mày như đòn nhãi tép ạ!

Nhóc con Hùng toét miệng:

– Nện thử coi heo mập!

Nói dứt câu, nhóc con Hùng lặn xả vào cho Tấn mập thoi. Nó chịu đòn để quật ngã Tấn mập như nó đã quật ngã Tư trọc. Nhóc con Hùng hy vọng nó lại dùng « cốc chưởng » xỉ nhục Tấn mập lần nữa. Nhưng nhóc con Hùng hốt to. Tấn mập tuy là con heo mập song là con heo mập dóc tổ.

Nó đấm nhóc con Hùng một trái rồi né ngay. Nhóc con Hùng càng cố lặn xả càng ăn nhiều đòn. Nó cáu quá gạ Tấn mập:

– Con heo mập kia, mày chỉ giỏi cắn trộm mà thôi

212 Duyên Anh

Tấn mập dài mồm ra:

– Ủa!

– Có giỏi vật nhau chơi?

– Để con chó cắn tao hả? Đừng hòng dỏ
ngón « cầu quyền ».

– Đồ ...

– Đồ gì?

Nhóc con Hùng nói bừa:

– Đồ ... Quyên Tân Định!

Tấn mập cười ha hả:

– Còn mày là đồ gì?

– Đồ gì?

– Đồ ... chó Dzũng ĐaKao!

Nhóc con Hùng tung người lên đá vèo một

phát. Tấn mập né sang một bên. Nhóc con Hùng hét:

– Thế nào ông cũng cho mày ném « cầu quyền » heo mập ạ!

Tấn mập giả dò nhãn mặt:

– Ồi, mày cắn tao má tao phải đưa tao đi bệnh viện Pasteur à ...

Nhóc con Hùng chưa biết xoay sở ra sao thì chuẩn tướng Bảo méo mồm đã la lên:

– Đáng đời mày tổ ong bầu ơi!

Hoa rồ ôm mặt khóc sụt sùi. Nó vốn có bệnh chảy máu cam. Bị Bảo méo mồm dẫm một trái trứng mũi, máu cam chảy đầm đìa, Bảo méo mồm khoái chí:

– Mập ong ở tổ ong bầu vỡ đổ lòn quân ta ơi!

15. VÕ MỒM VÀ VÕ TAY

Hoa rồ vừa khóc vừa rửa:

– Thằng quỷ ba đầu méo mồm kia!

Quyên Tân Định thấy đàn em, thằng thì bị bắt cầm tù, thằng bị đánh học máu mồm, nó muốn hạ con nhà Dzũng ĐaKao gấp để rảnh tay cứu đàn em....Nhưng thống tướng Dzũng ĐaKao là tay «chì », đâu dễ hạ. Quyên Tân Định đâm tiếp, Dzũng ĐaKao cố gắng không cho Quyên Tân Định thoát ra tiếp cứu đàn em. Nó khuyến khích:

– Cố hạ bọn Hoa Lư quái hiệp nghe!

Chuẩn tướng Bảo méo mồm dơ tay vẫy:

– Ô Kê. Tao hạ vỡ tổ ong bầu của Quyên Tân Định rồi ...

Hoa rồ ôm mặt đầy máu cam chạy về căn cứ. Tấn mập đâm ra hoảng. Quái hiệp Hoa Lư xuống hẳn tinh thần. Chưởng lực mồm đã yếu, chưởng lực tay còn thê thảm hơn. Đang từ bảy mươi thành công lực, chưởng của Tấn mập giảm đi sáu mươi năm thành. Đúng cái lúc bối rối đó, Bảo méo mồm chồm vào trợ chiến nhóc con Hùng:

– Hai anh em mình bắt con heo này nhé!

Nhóc con Hùng đương cay những cú đâm của Tấn mập, dang đôi ta:

– Chịu liền.

– Em còn sợi dây nào không?

– Còn một sợi.

– Hà hà, bắt con heo này về cho ăn cám...

Tấn mập bị dồn vào thế tiến cũng khó, mà rút lui cũng khó. Quái hiệp Hoa Lư đành liều mạng:

– Ông chấp cả hai thằng nhãi tép ẹ!

Nhóc con Hùng bảo Bảo méo mồm:

– Em dùng thế võ « trâu lăn » anh nhào vô thộp nó nhé!

Nhóc con Hùng ngã soài trên sân cỏ, lăn xả tới chân Tấn mập, Bảo méo mồm đón đường Tấn mập. Biết không địch nổi hai chiến tướng của Dzũng ĐaKao. Tấn mập co giò đánh bài... tẩu mã. Nhóc con Hùng và Bảo méo mồm đuổi theo. Tấn mập vừa chạy vừa kêu:

– Cứu tao với! Cứu tao với, đại ca ơi.

Quyên Tân định đáp lời nó:

– Có tao đừng lo...

218 Duyên Anh

Đệ nhất Hoa Lư quái hiệp Kha Trấn Ác mở lối thoát chạy ra cứu đàn em. Đôi chân nó cơ hồ có thần thánh giúp sức. Nó bỏ Dzũng ĐaKao khá xa. Đuổi theo kịp Bảo méo mồm, nó dùng tay đẩy mạnh con nhà này một cái. Đang đà chạy nhanh, Bảo méo mồm bị ngã sấp mặt trên sân cỏ.

Quyên Tân Định xuất chương xức luôn nhóc con Hùng. Nhóc con Hùng né tránh. Vừa gặp Dzũng ĐaKao bắt kịp. Nó khen Quyên Tân Định:

– Mày « dzọt » nhanh đấy!

Quyên Tân Định nhổ bãi nước miếng. Nó dùng hai ngón bên tay phải, nhe răng ra quệt ngang hai hàm răng một cái. Dzũng ĐaKao thừa hiểu nó đã câu lăm rồi. Nhưng câu, thì câu, đã hứa hẹn phải hạ cho kỳ được Quyên Tân Định để nêu cao danh tiếng trường Đa-Kao. Dzũng ĐaKao nhất định bắt sống Quyên Tân Định. Nó dục nhóc con Hùng:

– Hạ thẳng mập kia đi!

Nhóc con Hùng vậy tay:

– Heo mập, tao thề sẽ cho mày xức « cốc chưởng »!

Tấn mập thấy Bảo méo mồm bị ngã xõng xoài, dậy hết nổi, nó khoái chí lắm. Trước khi giao đấu với Tấn mập, nhóc con Hùng chạy lại chỗ Bảo méo mồm, hỏi chuẩn tướng:

– Chuẩn tướng có đau không?

Bảo méo mồm nhăn nhó:

– Đau lắm cai xếp Hùng ời!

Nhóc con Hùng nâng Bảo méo mồm dậy. Lợi dụng lúc « tang gia bối rối » đó. Tấn mập phóng tới đá vè một cú vào mông nhóc con Hùng khiến nhóc con Hùng phải buông vội Bảo méo mồm ra, thủ thế. Nó dục Bảo méo mồm:

– Anh cố đi về bên gôn mình, canh chừng

220 Duyên Anh

thằng tù binh Tư trọc, đừng để nó vượt ngục nhé!

Bảo méo mồm gật đầu. Nhóc con Hùng yên tâm ăn thua với Tấn mập.

– Con heo mập! Mày dám rời Quyên Tân Định không?

Tân mập lè lưỡi lia lịa:

– « Pẹ » mày nhãi tép ạ!

Nói dứt lời, đã bị cú đá trời giáng của Dzũng ĐaKao xệt trúng háng. Tấn mập đau quá, ngồi phệt xuống đất, ôm vết thương khóc rưng rức. Nhóc con Hùng khoái chí cười rũ rượi. Quyên Tân Định xỉ nhục địch thủ:

– Mày hèn thế, Dzũng ĐaKao! Mày giả vờ thua tao để hạ đàn em tao. Hãy coi đây!

Quyên Tân Định dùng hết tài của nó mà không sao hạ nổi Dzũng ĐaKao. Đúng là Tây Độc gặp Đông Tà. Dzũng ĐaKao bảo em:

– Trói con heo mập lại!

Nhóc con Hùng cười toe:

– Ô Kê.

Nó « lông nhông » tới chỗ Tấn mập đang ngồi chết dí, khóc hu hu. Nhóc con Hùng cốc Tấn mập một cái rất nhẹ «độ ba thần công lực»:

– Đã nói mà, thế nào ông cũng cho mày thưởng thức « cốc chưởng ». Ngon không, heo mập?

Tấn mập vừa đau, vừa bị nhóc con Hùng trêu tức. Nó rít lên:

– Ngon cái củ kiệu.

Nhóc con Hùng bẹo tai Tấn mập một cái kinh hồn. Nó chạy ra xa, cách Tấn mập chừng năm thước.

– Ông không thèm trả thù những cú đấm

của mày đâu. Coi đây, chiến sĩ ĐaKao trở tài cao bồi bắt bò...

Nhóc con Hùng móc trong túi quần soóc ra một sợi dây. Nó quay tay mấy vòng, tung sợi dây về Tấn mập. Điều bộ của nó hết một cao bồi thứ ác trong phim. Tiếc thay, nhóc con Hùng không ai dạy cách tung dây bắt địch thủ. Nên đầu dây bị Tấn mập tóm chặt.

Lúc này Tấn mập đã hết đau. Nó ức nhóc con Hùng quá, vùng lên kéo co với nhóc con Hùng. Bọn quân binh của Dzũng ĐaKao và Quyên Tân Định thấy cái trò kéo co này hấp dẫn bèn ngừng tay đấm đá. Phe Quyên Tân Định dồn về phía Tấn mập, phe Dzũng ĐaKao về phía Nhóc con Hùng. Chúng nó ôm lưng làm thành sợi dây người kéo níu nhau. Quyên Tân Định hét:

– Đang đánh nhau sao chúng mày dỏ trò đùa?

Tấn mập không nói gì. Nó đợi bên nhóc

con Hùng hết sức kéo mới buông tay ra. Bên nhóc con Hùng ngã lúi về đằng sau. Tấn mập hô:

– Xung phong!

Bọn quái hiệp ôn con Hoa Lư nhào tới ôm lấy bọn chiến sĩ nhóc ĐaKao đấm đá. Bên Quyên Tân Định cười hỉ hả:

– Tuyệt quá! Tấn mập mày xứng đáng là Hoa Lư quái hiệp ...

Thống tướng Dzũng ĐaKao xỏ:

– Quái hiệp cái con khỉ? Chơi đều, chơi hèn

...

Quyên Tân Định gật đầu:

– Mày giả vờ thua chạy đến xức tụi tao thì không đều à?

Rồi nó ra lệnh:

– Quân Hoa Lư đánh bảy người bọn ĐaKao đi!

Bọn quái kiệt Hoa Lư còn có bốn mống thì đã phân tán hết lực lượng. Bồn lừa đang cầm chân đại tướng Chương còm. Hoa rồ bị đâm chảy máu cam bỏ cuộc. Một Quyên Tân Định và Tấn mập khó chọi với Dzũng ĐaKao, nhóc con Hùng và Bảo méo mồm. Tấn mập xem chừng không địch nổi nhóc con Hùng và Bảo méo mồm. Nó chạy gần tới Quyên Tân Định hỏi:

– Đánh nữa chẳng?

Quyên Tân Định tin tưởng:

– Đánh nữa chứ, bọn mình sẽ thắng.

Nó ghé tai Tấn mập:

– Phải bắt sống con nhà Dzũng ĐaKao mới ăn tiền. Tao rủ nó ra xa, mày đánh cầm chừng, rồi mở hết tốc lực chạy đến ôm chầm con nhà

Dzũng, để tao trói giò nó lại. Chúng mình tóm được nó, bọn ĐaKao hết dám tí toe.

Tấn mập khoái chí gật đầu lia lịa:

– Ô Kê, ô kê ...

Quyên Tân Định thi hành kế hoạch liền. Nó vừa đánh vừa lui. Chẳng mấy chốc nó dụ được Dzũng ĐaKao ra một chỗ khá xa.

Và, trong khi Tấn mập gắng sức đương đầu cùng nhóc con Hùng và Bảo méo mồm thì một trận bão cuồng mồm và nước mắt ầm ầm nổi dậy ở đám kéo co.

Các dũng sĩ ĐaKao ướnh nhau với quái hiệp Hoa Lư từng bừng. Đây là đám quân ô hợp không thẳng nào chì cả. Đấm đá nhau chưa đầy năm phút, võ mồm nhiều hơn và ác liệt hơn võ tay. Đây là những miếng ly kỳ nhất:

– Quân phải gió Quyên Tân Định, mày xé rách áo của ông rồi.

226 Duyên Anh

– À à, mày dứt tóc hở ôn con ĐaKao, ông sẽ dứt lông chân mày.

– Còn « phía », ông chưa có lông chân.

– Ồi giời ôi, Mày đấm ông mù mắt rồi.

– À, đánh nhau mà mày dở trò móc túi, hở giặc Tân Định.

– Đồ bỏ ông tước khí giới đó chứ!

– Ồi ối, đừng tụt quần ông mày ...

– Hà hà, ai bảo hơi tí văng con « kẹ ».

Nhóc con Hùng phì cười. Trận giặc tại sân Hoa Lư có thể được coi như trận giặc khôi hài thời Tam Quốc. Vừa múa võ vừa nguyên rửa nhau. Nhóc con Hùng đá vèo Tấn mập một cú ... sượt:

– Heo mập, ông sẽ dứt tóc mày!

Tấn mập xỉ vả lại:

– Chó con đừng sủa càn nữa!

Chuẩn tướng Bảo méo mồm hét:

– Heo mập, hãy coi đây.

Bảo mém mồm chồm tới phóng theo một trái dấm. Nhưng Tấn mập tránh kịp. Nó cười hề hề:

– Ông tha không dấm vào cái hàm méo của mày đó ôn ạ! Ông mà dấm, mồm mày hết méo liền.

Bảo mém mồm bị chế riều, đằng đằng sát khí. Nhóc con Hùng dục Bảo méo mồm:

– Thôi bắt con heo về chọc tiết đánh tiết canh lòng heo ăn chơi.

Tấn mập nhún vai:

– Ăn « kít » heo ấy!

Hai cao thủ ĐaKao chọi với một quái hiệp

228 Duyên Anh

Hoa Lư chắc chắn ăn rồi. Lúc ấy, đại tướng Chương còm và Bồn lừa đã đấu được ba ngàn lẻ bảy chiêu. Hai đứa cũng toát mồ hôi. Bất thần, Chương còm chạy dài. Bồn lừa tưởng bỏ đuôi theo. Chương còm càng chạy nhanh và cố ý đợi Bồn lừa theo sát mình.

Chạy được một quãng. Chương xài luôn ngón « ngáng chưởng » của Ba sứt môi làm Bồn lừa té bổ chửng. Chương còm không bỏ lỡ cơ hội ngàn năm một thuở. Nó « lông nhông » xuống mình Bồn lừa như một con báo từ cành cây cao nhảy xuống đất bắt con mồi. Chương còm đâm Bồn lừa liên tiếp mấy cú vào bụng. Nó gật gù đắc chí:

– Hết đời mày chưa con?

Bồn lừa nghiêng răng chịu đau. Chương còm dọa:

– Ông sẽ trói mày như trói con chó.

Bồn lừa nghĩ thầm:

– Mày trời được ông còn lâu, nhãi con ạ!
Rồi mày sẽ biết tay Hoa Lư quái hiệp.

Bỗng nó đánh « đòn gió » ...

– Em lạy anh, anh tha cho em ...

Chương còn sực nhớ tới bài « con hổ và con chuột nhắt » trong cuốn « Quốc văn giáo khoa thư » lớp sơ đẳng của cụ Trần Trọng Kim. Chú hổ bị mắc lưới lồng lộn lên kêu trời mà rớt cuộc cũng đành chờ người thộp cổ giết chết lấy xương nấu cao hổ cốt. May sao có con chuột nhắt đi qua. Hổ thò vuốt tóm chuột toan đớp một miếng trước khi chết. Nhưng chuột nhắt tả oán:

– Trăm lạy ông, thân con bé bỏng, ông tha cho làm phúc.

Hổ nghe chuột nhắt tả oán, bèn tha. Chuột được tha, về rủ cả họ hàng bên nội, bên ngoại nhà chuột tới cắn lưới cứu thoát mạng hổ.

230 Duyên Anh

Chương còn không bị mắc lưới song nó cảm thấy nó hách hơn con hổ. Và Bồn lừa chỉ là loài chuột nhắt hèn hạ. Chương còn hình mũi khinh bỉ:

– Mày lạy tao à? Lạy lại tao nghe coi.

Bồn lừa mở cờ trong bụng. Nó nghĩ:

– Con mắc mưu rồi con ơi!

Tuy vậy nó vẫn giả vờ:

– Em lạy anh, anh tha cho em ...

Chương còn phá ra cười:

– Thân mày bé bỏng, tao tha cho làm phúc.

Đại tướng Chương còn đứng dậy, Bồn lừa cũng đứng dậy. Thành linh, nó thoi vào bụng Chương còn một quả:

– Làm phúc một trái phật thủ này...

Đại tướng Chương còm nhả mặt. Bồn lừa
đắc chí:

– Sướng chưa nhãi con, Hoa Lư quái hiệp
dễ chi mà trời.

Bồn lừa đá vè một phát sứt bụng Chương
còm. Chương còm trả miếng ngay. Máu nóng
bốc đỏ bừng đôi tai. Nó nghiêng răng ken két:

– Ông sẽ dứt hết tóc mà, thằng cắc kè ạ!

Bồn lừa chìa khủy tay:

– Này, này ...

Chương còm quát:

– Đồ đánh lừa, đồ tồi.

Bồn lừa cười toe toét:

– Ai bảo mà mắc lừa, hờ đồ ngu?

Chương còm lăn xả vào địch thủ. Bồn lừa
tránh nó rất tài tình. Phải chi Tấn mậ, Hoa rỗ,

232 Duyên Anh

Tư trọc cũng chì như nó thì bọn ĐaKao thua là cái chắc. Chương còm quen mùi dỏ ngón cũ. Nó giả đồ chạy. Bồn lừa sợ, không dám đuổi. Nó múa tay trên Chương còm:

– Quen mui thấy mùi ăn mãi, lâu lâu mắc cỡ quá!

Chương còm mắc cỡ thật. Nó xỉ vả Bồn lừa:

– Đồ ăn cắp!

Bồn lừa cãi:

– Ông ăn cắp cái gì?

– Cái kèn ác mô ni ca của ông.

Bồn lừa lè lưỡi:

– Hi hi, ông tước khí giới đó chứ!

Chương còm đá vèo một cú vào ... không khí:

– Tước cái ... đầu bò của mày ấy!

Bồn lừa chỉ nhếch mép cười. Nó thừa hiểu về môn chưởng mồm, con nhà Chương còn chưa phải là địch thủ của nó. Hoa Lư lục quái toàn những thằng giang hồ hè phố. Ít nhất, và hạng bét nhất, trong mỗi thằng Hoa Lư lục quái cũng đã từng biết đi boóng ô tô buýt lên tới chợ Bến Thành. Giang hồ hè phố nhiều, dĩ nhiên, những kinh nghiệm về chưởng mồm chúng nó phải thu thập được nhiều kha khá. Từ chưởng mồm của môn phái đánh giầy, môn phái bán báo, giữ xe, chúng nó đều chịu ảnh hưởng không ít thì nhiều.

Bồn lừa thấy Chương còn dở môn ruột của nó ra, nó có vẻ khinh bỉ:

– Mà cũng học đòi đánh võ mồm à?

– Ừ, ông sợ gì.

– Vậy hai đứa mình khoanh tay lại đấu võ mồm chơi.

Chương còn tấn trước:

234 ☯ Duyên Anh

– Quân lừa lọc.

Bồn lừa tung chưởng:

– Thăng còm nhom, đỏi còm.

Hai phong chưởng của hai tay cao thủ nghe vẫn còn êm ái. Chương còm chỉ ngón tay vào mặt Bồn lừa:

– Lúc nãy ông không tha mày làm phúc thì giờ mày đã bị trói như con chó rồi.

Bồn lừa bấu môi:

– Này, này, ơn với huệ ...

Chương còm quát:

– Đồ mất dạy!

Bồn lừa nhẩy cõn lên:

– Mất dạy cái cục đạn!

– Đồ vô ơn bạc nghĩa.

- Đồ ngu ngốc.
- Đồ Quyên Tân Định
- Đồ Dzũng Đa Kao!

Bồn lừa thành linh hỏi:

– Ờ, tên mày là gì nhỉ tao quên bég mất rồi,

Chương còm thành thực:

- Tao là Chương.
- Chương trơ trọi thôi à, nghe lại tên tao cho rõ, tao là Bồn lừa, đá bóng số dzách.
- Tao là Chương còm, thối ác mô ni ca một cây.

Cuộc đấu chưởng mềm tưởng có mòi êm dịu. Bất thần, Bồn lừa hét lớn:

- Chương còm mày là thẳng hạng bét, nằm

236 ☯ Duyên Anh

trên người tao mà cóc làm gì nổi tao, mày đáng chết đi.

Chương còm giận sôi ruột:

– Bồn lừa, mày là thằng lừa lọc, mày đã chấp tay lạy tao, mày nên đâm đầu xuống mương.

Bồn lừa gân cổ cãi:

– Ông chấp tay bao giờ?

– Mày lạy tao.

– Ông lạy mày bao giờ?

– Mày xin tao tha.

– Ông xin giả vờ, đừng tưởng bỏ, thằng còm nhom đói cơm, đói cháo kia.

16. ĐỐI ĐỊCH THỦ

Đại tướng Chương còm cảm thấy chưởng mồm mình thua sút địch thủ quá nhiều. Mà chưởng tay chân nó cũng khó chế ngự nổi Bồn lừa. Nhưng chiếc kèn ác- mô- ni- ca, phải, chiếc kèn ác mô ni ca của nó đang nằm trong túi Bồn lừa. Dường như Chương còm vừa trông rõ nước mại kèn của chiếc kèn của nó óng ánh dưới ánh sáng mặt trời.

Chương còm giận điên lên. Tự nhiên, cánh tay nó khoẻ ra. Nó đâm vè Bồn lừa một quả. Bồn lừa né không kịp. Trái đâm trúng mạng mỗ nó. Chương còm cao hứng bồi tiếp trái đâm thứ hai. Bồn lừa ngạc nhiên không thể tả. Nó đâu có ngờ địch thủ của nó « gân » như vậy.

Chương còm đấm đá liên tiếp. Nó tấn công Bồn lừa tới tấp. Bồn lừa chỉ còn cách chống chứ không trả miếng được. Nó lùi dần, lùi dần. Và vô tình, cặp hảo thủ Chương còm, Bồn Lừa gặp cặp hảo thủ Tiến gầy, Ba sút môi.

Lúc ấy, Tiến gầy và Ba sút môi đang ráo riết tranh phần thắng lợi. Đứa nào cũng muốn hạ địch thủ, lập chiến công với chủ tướng của mình. Chùng đánh trên bốn trăm cú đấm cú đá chưa ăn giải gì, Ba sút môi nhảy ra xa, xỉ nhục thiếu tướng Tiến gầy:

– Tài nghệ mày có thể thôi à, bộ xương cách trí?

Tiến gầy giả đồ méo miệng:

– Ừ, ông ỉ ó ể ôi am ầu ã ạ! (Ừ, ông chỉ có thể thôi cam tẩu mã ạ!)

Bị chế riếu một cách quá ư tàn nhẫn, Ba sút môi toan chửi Tiến gầy một câu thì bị đấm một cú vào lưng. Nó kêu ” hự” một tiếng. Nó

chưa biết thằng nào đâm trộm mình thì Tiến gầy đã vỗ tay:

– Tuyệt lắm Chương còm ơi! Mày cảnh cáo nó một cú ác liệt quá.

Bồn lừa phóng lại định đâm Tiến gầy một quả trả thù cho cú đâm trộm Ba sút môi của Chương còm. Song nó bị Tiến gầy cho nhớ tầu. Cáu tiết, nó rửa:

– Quân căn trộm, bọn ĐaKao chuyên căn trộm.

Tiến gầy nhào tới đá Bồn lừa:

– Còn mày là thằng ăn cắp, lại đây chơi với ông.

Bốn tay cao thủ nhãi con đối địch thủ một cách ngang xương, không cần giao hẹn gì hết. Tiến gầy bây giờ chơi với Bồn lừa, Chương còm chơi với Ba sút môi. Đánh nhau một lúc, Chương còm mới dặn bạn:

240 Duyên Anh

– Khi nào nó gần khuya, mày để tao hỏi tội nó về cái kèn ác mô ni ca nhé!

– Ừ, còn mày để thằng cam tẩu mã cho tao hạ nó nhá!

– Ừ.

Bồn lừa bảo Ba sút môi:

– Rán hạ thằng ốm đói để tao trị tội nó.

– Ô kê. Mày cố phá tan bộ xương cách trí đó cho tao.

Đổi người, Tiến gầy đấu với Bồn lừa vất vả quá. Chương còm địch với Ba sút môi lại ngon ơ. Nó vừa dấm đá vừa trêu Ba sút môi:

– Đây, mày bị cam tẩu mã thật đi hả?

– ”Pe” mày.

– Ông hỏi thật sao mày chửi ông?

– “Pổ” mày.

– Mày bị con sâu trong quả mận nó dính vào môi rồi nó đục thủng môi của mày phải không?

– “Pe” mày.

– Hà hà, cam tẩu mã nó sẽ ăn hết da thịt ở cái đầu mày. Mày sẽ biến thành con ma. Eo ôi! Con ma ...

Ba sút môi chịu hết nổi. Nó lăn xả vào ăn thua với Chương còm. Nhưng nó đâm Chương còm được một cú thì Chương còm trả đũa nó bốn cú. Ba sút môi kêu trời như bọng. Nó gòm gòm Chương còm rồi đâm ra ngán. Nó hét một tiếng hét thất thế:

– Thôi!

Bồn lừa ngõ Ba sút môi đã “tỏi ” về tay Chương còm. Đang thắng thế Tiến gầy, nó phải nhả con mồi, chạy ra:

– Gì đó Ba?

– Tao giả mày thẳng ốm đói này đây.

Chương còm cười ha hả:

– Mới chực thả con sâu cam tẩu mã lên môi, nó đã sợ hết hồn rồi.

Bồn lừa đâm nhào vào Chương còm. Chương còm né không kịp để Bồn lừa ôm chặt lấy. Hai thẳng dùng món vật là môn võ cổ truyền của Việt Nam để quật ngã nhau. Ba sút môi lên tinh thần. Nó nháy mắt:

– Bộ xương cách trí, lần này tao sẽ bẻ gãy ba cái xương sườn của mày.

Tiến gầy méo mồm:

– Ông âu ó án ày ở ằng am ầu ả (Ông đâu có ngán mày hờ thẳng cam tẩu mã!)

– Bộ xương cách trí, hãy đỡ quả đấm này.

– Cam tẩu mã, ông sẽ xẻo môi mày, bắt con sâu về cho chim ăn.

Ba sút môi đấm hụt một cú rồi bỏ chạy. Tiến gầy đuổi theo. Ba sút môi lại dùng ”ngáng chưởng “. Tiến gầy quên khuấy mất nó đã bị ăn ”ngáng chưởng” của Ba sút môi từ lúc mới giao đấu. Thống tướng Tiến gầy ngã sóng soãi. Ba sút môi chụp lấy. Hai thằng đấm nhau, bọe nhau, cắn nhau.

Ba sút môi chợt nhớ miếng ”cầu quyền“, miếng võ tối độc của nhóc Hùng mà Quyên Tân Định đã dặn dò chúng nó nên đề phòng khi gặp nhóc con Hùng.

Ba sút môi nghĩ rằng cần ”thuổng” ngón ”cầu quyền” của nhóc con Hùng để trả cho người của phe nó. Ba sút môi nghiêng rằng chịu những cái bọe đau thấu tim phổi của Tiến gầy.

Bất thần, nó túm lấy cánh tay của Tiến gầy, đớp nhanh như cá sấu đớp người bơi lội giữa giòng sông. Nó cắn ra gi Tiến gầy kêu ơ ơ. Chương còm gần quật được Bồn lừa nhờ một thế « đệm chân ». Nghe Tiến gầy kêu, nó hỏi vọng sang:

– Sao thế?

Tiến gầy đáp:

– Nó cắn mày ời!

– Chà chà, nó hạ mày bằng ngón “cầu quyền”. Đấm vào hàm nó!

Bồn lừa không để cho địch thủ mách nước cho đồng bạn. Nó đưa gối lên bụng Chương còm. Chương còm thoi trả đũa ngay. Trong khi đó, Tiến gầy làm theo lời Bồn lừa đấm vào quai hàm Ba sút môi. Con nhà Ba sút môi đau quá, nhả vệt tay Tiến gầy. Tiến gầy lăn ba vòng trên sân cỏ rồi đứng dậy. Ba sút môi cũng đứng dậy thủ thế.

Tiến gầy đưa chỗ bị cắn lên mũi người. Nó nhăn mặt rùng rợn:

– Eo ôi, nước bọt của mày khắm lăm lăm!

Ba sút môi cười hề hề:

– Mày chế ông mãi, ông cắn mày là con sâu nó ăn vào thịt mày.

Tiến gầy hét:

– Mồm mày không đánh răng hay sao mà thối thế?

Ba sút môi cười hề hề:

– Mày phải đi đốc tờ xẻo chỗ ông cắn đi à...

Tiến gầy cúi xuống sân cỏ, lượm mảnh giấy lau chỗ bị Ba sút môi cắn. Nó nói:

– Ông phải sát mấy ký xà phòng, phải ngâm tay vào nước hoa mới hết mùi nước bọt của mày.

Ba sút môi lè lưỡi:

– Thế hả?

Tiến gầy xỉ vả Ba sút môi câu cuối cùng:

– Đồ thối mồm!

Thì bị Ba sút môi lông không thẳng tới. Tuy Tiến gầy tránh kịp nhưng Ba sút môi vẫn chop được chân Tiến gầy. “Nhà ” chuẩn tướng không sợ quái hiệp Hoa Lư cản mình mà lại sợ nước bọt khắm lăm lăm của tên Ba sút môi. Nó hét lên một tiếng hãi hùng, dùng hết sức mạnh rút chân khỏi đôi tay của Ba sút môi co cẳng chạy. Ba sút môi đuổi theo.

Đôi kỳ phùng địch thủ Bồn lừa, Chương còm vẫn quần lấy nhau. Hai thằng cùng khóa cổ nhau hỏi:

– Mày có bị ghẻ không?

– Không.

– Mày có sợ ghẻ không?

– Ông sợ lắm. Năm ngoái ông gãi toát cả háng phải ngâm dít vào chậu nước nấu lá gáo hàng giờ.

Chương còm dò ra được kẻ hỏ của địch thủ. Nó mừng rơn. Bồn lừa là thằng chì số

dzách. Chương còm không thể hạ bằng cuộc “chiến tranh quân sự” được. Nó nhất định chiến thắng giặc Quyên Tân Định bằng ” chiến tranh tâm lý” Chương còm dọa:

– Ông đang bị ghẻ đấy.

Bồn lừa thất kinh:

– Mày bị ghẻ thật đấy à?

– Ừ, ông ghẻ ... tàu!

Bồn lừa la lớn:

– Buông ông ra ngay, buông ra ngay ...

Chương còm cười khanh khách:

– Giỡn hoài mày.

– Ông không giỡn.

– Không rỡn thì rán coi ông tung ”cái ghẻ” lên mình mày đây nè!

248 Duyên Anh

Bồn lừa đã mở khóa cổ cho Chương còm.
Nó năn nỉ:

– Tao lạy mày, buông tao ra ngay kéo tao bị
lây ghẻ.

– Kệ mày.

– Mày không buông ra ông đâm vỡ ngực
mày!

– Ông đâu có ngán. Cái ghẻ mới đáng ngán
con ạ!

Bồn lừa không ngờ địch thủ có cái ghẻ “ám
khí”. Ôi chao, trên đời có các thứ bệnh khổ cực
là bị ho, bị sổ mũi, và bị ghẻ. Nó đã mắc ghẻ, nó
tổn đến già, cứ để thằng nhãi này bám sát một
lúc nữa thì cái ghẻ ” di cư ” hết sang mình mấy
nó mất. Bồn lừa cuống cà kê:

– Tao lạy mày ...

Chương còm nói:

– Ô kê, ông khóa cổ mày, dẫn mày tới chỗ cất quần áo, mày trả ông cái kèn ác- mô- ni-ca, ông sẽ buông mày ra.

– Nhớ cái ghẻ bò sang tao thì sao?

– Cái ghẻ đương ngủ, nửa tiếng nữa nó mới thức. Mày cựa quậy nó thức sớm thì mày “tỏi” Bồn lừa ạ!

– Ô kê.

Nó để Chương còm khóa cổ dẫn đi. Tới chỗ cất quần áo, Bồn lừa dùng chân moi cái soóc của nó. Nó bảo:

– Kèn trong túi quần tao. Lấy đi, nhanh lên rồi buông tao ra.

Lúc ấy Tiến gầy bị Ba sút môi rượt chạy tới bời. Cùng đường nó chạy về phía Chương còm. Thấy bạn bị đại bại, Chương còm hô:

– Đừng lo, có tao đây!

250 Duyên Anh

Tiến gầy đã mệt phờ râu ông cụ, mừng rỡ như con nít đi đường vớ được năm đồng rơi. Nó cố phóng nước rút để thoát thân. Đến gần Chương còm, Tiến gầy mới vững bụng.

Ba sút môi tưởng thộp cổ được Tiến gầy. Ai dè nó trông rõ cảnh đồng bọn bị địch thủ bắt làm tù binh.

Nó “phanh” đôi chân , khom người về phía trước. Chương Còm siết Bồn lừa mạnh hơn và ra lệnh:

– Bảo thẳng cam tẩu mã lui xa xa gấp không ông cóc buông mày ra đâu.

Bồn lừa có kinh nghiệm về cái ghẻ. Nó hoảng hốt la:

– Ba ơi, chầu đi mày!

Ba sút môi ướn ngực:

– Đâu được, tao phải cứu mày chứ!

Bồn lừa dậm chân thành thịch:

– Tao không cần cứu.

Ba sút môi ngạc nhiên:

– Mà chịu để tụi nó bắt mà à?

– Ừ.

– Không, tao phải cứu mà

– Đã bảo cóc cần cứu.

Rồi xét thấy cần giải thích cho bạn mình hiểu rõ sự tình, Bồn lừa nói:

– Con nhà Chương còm bị ghẻ tàu. Nó ôm cứng tao. Mà không nghe tao, nó cứ ôm hoài thì lát nữa bao nhiêu cái ghẻ nó bò sang hết người tao.

Ba sút môi nghe rõ. Nó chuồn ngay. Vừa chạy vừa ngoái cổ lại nhìn xem kẻ thù cố hạ Bồn lừa không. Đợi Ba sút môi cút xa, Chương còm bảo Tiến gầy:

252 Duyên Anh

– Mày lục túi thằng Bồn lừa lấy cái kèn ác mô ni ca cho tao.

Tiến gầy làm theo lời Chương còm rằm rắp. Nó tả qua cái mùi nước bọt của Ba sút môi cho Chương còm nghe. Chương còm lên gối Bồn lừa một cái. Nó nói:

– Phải trả thù con nhà Ba sút môi. Mày lột quần của con nhà này ra.

Bồn lừa dẫy dựa:

– Đừng, đừng, lạy chúng mày đừng lột quần tao.

Tiến gầy cù vào nách Bồn lừa khiến kẻ thất thế nhột muốn bò lê bò càng:

– Biết ngón võ gì đó không mày?

– Đùng cù tao, thằng bộ xương cách trí.

– Đâu có cù, đây là ngón «thoọc léc chưởng».

Chương còm thấy ngón « thoọc léc chưởng » của Tiến gầy có vẻ hấp dẫn. Nó quên luôn cái vụ lột quần Bồn lừa. Nó giục Tiến gầy:

– Cho nó nếm « thoọc léc chưởng » đi!

Tiến gầy cù hai nách và rốn của Bồn lừa. Hoa Lư quái hiệp lầy nầy như đĩa phải voi. Nó van lạy như cốc đế. Hai dũng sĩ ĐaKao quần Hoa Lư quái hiệp một lúc một lả. Biết Bồn lừa có năm cánh tay cũng chẳng làm gì nổi. Chương còm buông nó ra. Bồn lừa té nhào xuống sân cỏ, thở hổn hển.

Chương còm đá vào mông nó một cú nhẹ:

– Bồn lừa!

Bồn lừa ngậm miệng, Chương còm đá cú thứ hai:

– Bồn lừa!

– Gì?

254 Duyên Anh

– Ông đâu có ghẻ, ông trộ mày đấy.

Rồi Chương còm và Tiến gầy cười hề hề. Nó giơ bàn tay lên đọc bài « Rê si ta si ông » (Récitation bằng tiếng Pháp mà ở nhà ba nó dạy nó thêm:

– Voa xi ma mạnh (Voici ma main - Đây là bàn tay của tôi)

En la xanh đoá (Elle a cinq doigts - Có năm ngón tay)

Ăng voa xi đơ (en voici deux - Đây là hai ngón)

Ănh voa xi troa (en voici trois - Đây là ba ngón).

Chương còm vừa đọc, vừa làm điệu bộ khiến Bồn lừ tức sôi ruột. Chương còm nháy mắt:

– « Ma mạnh » (ma main) « tay của tao » không có ghẻ đâu.

Bồn lừa thành phần dốt tiếng Tây. Nó thấy con nhà Chương còm đọc « Rê xi ta si ông» vanh vách lấy làm phục lắm. Nó nói thầm:

– « Nó bảo nó học trường Giảng giắc rút sô (Jean Jacques Rousseau), mà nó chơi với tụi học ở ĐaKao. Hay thằng Dzũng ĐaKao « bốc » nó? »

Bồn lừa bị lừa một vố ỨC không thể tả nổi. Nó biết mình yếu thế trước hai thằng dững sĩ ĐaKao. Bồn lừa chỉ còn cách chửi thề. Tiến gầy dang chân ra, hất hàm hỏi Bồn lừa:

– Mày muốn làm tù binh không?

Bồn lừa nghiêng răng ken két. Chương còm sỉ nhục nó thêm:

– Làm tù binh mày sẽ được nhốt chung một cũi với thằng Tư trọc.

Rồi Chương còm đưa cái kèn ác mô ni ca lên miệng toan thổi một bài ca chiến thắng, nhưng nó nhăn mặt lại, hít hà một tí và nổi giận:

– Mày đã thổi kèn của ông hả?

Bồn lừa đáp:

– Ông đâu có biết thổi đâu mà thổi, thằng Ba sút môi nó thổi đó.

Chương còn chưa kịp trút nổi bực thì Tiến gầy đã nói:

– Ồi giờ ơi! Mồm thằng khốn kiếp cam tẩu mã thổi không chịu nổi. Nó cắn tao một miếng vào cánh tay, tao đã lấy giấy lau mà hầy còn thổi. Tụi Quyên Tân Định không có thằng nào đánh răng hết trội, răng chúng nó đầy bựa. Mày đừng thổi nữa, đem về rửa bằng «an côn» cho sạch rồi hầy thổi.

Chương còn ngựa chân đá Bồn lừa một cú cuối cùng. Đoạn hai dũng sĩ ĐaKao « triển khai khinh công » chạy ra giữa sân. Phe Quyên Tân Định kể như đã nắm phần bại. Bốn mươi ông nhóc của hai bên, sau một hồi vừa đánh vừa la làng đã kết thúc bằng một trận mồm chưởng.

Và bây giờ bốn mươi ông nhóc lên khán đài ngồi riêng làm hai phe, cổ võ cho «hội nhà». Các ông nhóc tưởng tượng ra một trận đá bóng. Hể các ông nhóc bên phe Dzũng ĐaKao vỗ tay thì các ông nhóc bên phe Quyên Tân Định « ê ê » ầm ĩ. Và ngược lại. Trên sân cỏ, Quyên Tân Định đang trở hết tài đương đầu với Dzũng ĐaKao. Tấn mậ chưa thi hành nổi kế hoạch của chủ tướng vì nhóc con Hùng và Bảo méo mồm bám nó riết quá. Tư trọc từ lúc bị trói chặt tay, chặt chân vào cột gôn chỉ còn nước chửi rửa nhóc con Hùng thôi. Nó mong mỗi đồng bọn tới tiếp cứu nhưng mong hoài mà chả thấy mống nào. Hoa rổ đã rút về « hậu phương » đang nhập bọn với hai chục ông nhóc vỗ tay hoặc « ê ê ». Máu mũi nó hết chảy rồi. Nó sực nghĩ tới quả đấm của Bảo méo mồm. Và lúc này có thấy Bảo méo mồm và nhóc con Hùng vây đánh Tấn mậ. Máu mũi ngừng chảy để máu quái hiệp bốc lên đầu, Hoa rổ tách bọn nhóc, co chân chạy ra sân tiếp cứu Tấn mậ. Bọn nhóc con phe Quyên Tân Định lại được

258 ☯ Duyên Anh

phen cổ võ mỗi cả mồm. Hoa rồ chạy ra tới
gấn Tấn mật, hét lớn như Trương Phi:

– Có ông đây, thẳng méo mồm ơi!

Nhóc con Hùng trả miếng:

– Có mày hả? Ừa thì có mày, lần này ông sẽ
đấm vào mũi mày, tổ ong bầu ạ!

Hoa rồ lao vào trận chiến:

– Thử rờ tới người ông coi, thẳng chó con.

17. GIẢI PHÓNG TƯ TRỌC

Nhóc con Hùng bắt được Tư trọc làm tù binh và trói gò ở cột gôn bên thành mình thì lấy làm khinh thường Hoa rỗ lả. Nó toét miệng, ngâm câu ca dao:

– Mặt rỗ như tổ ong bầu. Cái răng khểnh như cầu ao vênh...

Hoa rỗ mím môi xông lại ăn thua với nhóc con Hùng. Vừa lúc đó, Ba sút môi lâm trận:

– Có tao đây, có tao đây!

Nó ba hoa:

– Chiến đấu tới “giọt máu cuối cùng” nhé, Hoa Lư lục quái!

Nhóc con Hùng và Bảo méo mồm hơi nao núng. May mắn sao, Chương còm và Tiểu gầy đã đến kịp thời.

Phe dũng sĩ Đakao bốn mạng, phe quái hiệp Hoa Lư ba mạng. Nhưng Chương còm có chi cách mấy cũng khó lòng gây sóng gió nổi. Và bây giờ Tấn mập đã lên tinh thần, Hoa rồ đang sung sức. Nó đã bị Bảo méo mồm đánh hộc máu mồm, nó phải lo trả thù nên nó đâm đá hăng tiết vịt như một con gà nòi mới đấu trận đầu tay.

Tiến gầy chỉ muốn dứt tóc Ba sút môi. Vết cắn của nó trên tay Tiến gầy vẫn còn khảm lăm lăm. Và nó còn cay cú con nhà cam tẩu mã này lắm. Tiến gầy hất hàm:

– Cam tẩu mã, ra đây đấu tay đôi.

Ba sút môi gân cổ:

– Còn lâu con ạ! Ông đâu có ngán mày hờ bộ xương cách trí.

Hoa rỗ tiếp lời bạn.

– Đừng đấu tay đôi, tội nó đánh tía bọn mình.

Bảy ông nhóc vừa đấu võ mồm vừa đấm đá. Thời gian ấy, Bồn lừa đang thở hổn hển. Nó cảm thấy nó hèn quá, để con nhà Chương còm xí gạt nó, Bồn lừa vỗ đầu suy nghĩ. Thành linh, nó gom hết quần áo của đồng bọn chạy sang phía gôn bên phen Dzũng ĐaKao.

Nó khoái chí ra sao không hiểu mà nó chạy nhanh vô cùng. Tới nơi, công việc đầu tiên của nó là phá trại giam chặt xích, giải phóng cho Tư trọc. Tư trọc sượng rên. Nó định mở miệng bộc lộ sự hả hê của nó thì Bồn lừa đã ra lệnh:

– Tịch thu hết quần áo của bọn ĐaKao, lấy dây nó trói mảy cột thành một gói lẹ lên!

Tư trọc làm gấp. Mấy phút sau nó đã buộc quần áo của bọn ĐaKao thành một gói lớn. Nó móc luôn sợi dây dài kéo lợc xọc như trẻ con

kéo cái xe ô tô làm bằng lon sữa bò. Tư trọc sờ tay lên đầu:

– Thằng nhóc con Hùng cốc tao đau quá, ông sẽ trả thù thằng nhóc con Hùng.

Hai quái hiệp Hoa Lư âm mưu một vụ tày trời. Các ông nhóc mãi đâm đá nhau không hay một tí ti ông cụ.

Bồn lừa đảo mắt nhìn quanh sân. Nó thấy Quyên Tân Định khó lòng mà thắng nổi Dz-ũng Đakao. Còn Ba sút môi, Hoa rỗ, Tấn mập đương đầu một cách vất vả với bốn thằng Chương còm, Bảo méo mồm, Tiến gầy và nhóc con Hùng. Bồn lừa lại nghĩ ra một kế nữa. Nó bảo Tư trọc:

– Mày ôm mớ quần áo của bọn mình và kéo gói quần áo của tụi nó giấu ở gầm khán đài ngay đi. Tao vào uýnh giúp bọn Ba sút môi.

Tư trọc hỏi:

– Tao có vào không?

– Mày thích vào à?

– Vì tao cay thẳng nhóc con lắm.

– Giấu quần áo xong thì mày vào liền nhé.
Năm thẳng mình vây bốn thẳng nó.

Bồn lừa khoái chí:

– Hà hà, phen này ông nuốt sống mày,
thẳng còm ạ!

Nó gầm lên một tiếng rồi co giò chạy thật nhanh vào “chiến trường”. Bồn lừa tay trái xoi Bảo méo mồm tay phải xức Tiến gầy. Hai quả bất ngờ đã làm đảo lộn tình thế. Ba sút môi nhảy cà tung:

– Hay quá ta, hay quá ta...

Chương còm xỉ vả Bồn lừa:

– Tưởng mày ngỏm rồi chứ!

– Ngỏm à? Còn lâu?

264 Duyên Anh

Bảo méo mồm dục Chương còm:

– Không oong đơ gì cả, uýnh đi!

Tấn mập đấm vèò một trái:

– Đưa hàm mày đây ông nắn cho nó hết méo.

Chương còm ra lệnh:

– Hãy bắt sống bọn Quyên Tân Định!

Nhưng Bồn lừa làm nó cụt hứng ngay:

– Bọn mày thử nhìn về “căn cứ” của mày xem nào.

Chương còm sợ bị mắc lừa. Nó hét:

– Coi chừng nó cản trộm đấy.

Và mình nó nhìn về căn cứ. Không để nó ngạc nhiên lâu, Bồn lừa cười hề hề:

– Tù binh Tư trọc được tao cởi trói rồi...

Bồn lừa ngừng lời, ngay lúc bọn ĐaKao đang bối rối đó thì Tư trọc từ khán đài chạy ra. Bọn nhãi con của hai bên lục tục kéo nhau rời khỏi sân. Bãi chiến trường chỉ còn năm dũng sĩ ĐaKao và Hoa Lư lục quái.

Tư trọc xuất hiện. Năm quái hiệp vây bốn dũng sĩ. Chưa biết bên nào sẽ thắng nhưng Chương còm khó mà nuốt sống ăn tươi nổi Bồn lừa. Cũng như nhóc con Hùng khó lòng đỡ “cốc chưởng” và “bạo tay chưởng” thao túng Tư trọc.

Bồn lừa hỏi Tư trọc:

– Mày vừa giấu cái gì đấy?

Nó nháy nháy mắt ra hiệu. Tư trọc đáp:

– Tao tịch thu hết quần áo bọn ĐaKao ném vào thùng rác rồi.

Bảo méo mồm giật mình đánh thót một cái:

266 Duyên Anh

– Chết rồi, túi tao có mười đồng.

Tư trọc xỏ ngọt:

– Thế hả, mày có “tì” trong túi đi hả, thẳng méo mồm?

Nhóc con Hùng dở môn “Nhất dương chỉ... chó”:

– Mày móc rồi phải không, thẳng trọc đầu?

Tư trọc bấu môi:

– Ông “ị” vào, ông liệng hết vô thùng rác rồi.

Chương còm than thân:

– Chết rồi, lại mất cái ác mô ni ca rồi.

Nhóc con Hùng tiếc rẻ:

– Em mang theo quả cam.

Tiến gầy xịu mặt:

– Tao có những hai mươi tì cưa.

Không để cho bọn ĐaKao tiếc của, Bồn lừa ra lệnh:

– Lần này ráng hạ bọn ĐaKao nhé, anh em!

Bốn quái hiệp cùng hét vang:

– Ô kê.

Bọn Chương còm xuống tinh thần. Vừa ۇynh nhau chúng vừa nghĩ rằng quần áo mất, về nhà bố mẹ đánh đòn thì nguy to. Đòn đánh của bố mẹ sao mà đau thế dù bố dờ rất cao mà hạ roi rất khế. Còn mẹ mắng xong lại thương nhưng vẫn sợ sợ là. Bồn lừa thừa hiểu bọn ĐaKao đã yếu sức. Chúng nó bảo nhau quần riết. Lúc này Tấn mập có thể thoát khỏi vòng chiến đấu để làm theo kế hoạch của Quyên Tân Định.

Nó chạy thật nhanh. Khi đến gần Dzũng ĐaKao nó toan xô mạnh Dzũng ĐaKao một cái. Xong rủi cho nó, lúc ấy, Dzũng ĐaKao né

268 Duyên Anh

kịp cú xô của Tấn mập, đồng thời xuất “ngáng chưởng”. Kẻ đánh trộm ngã sấp một cú nên thân. Nó nằm im bất động.

Dzũng Đakao cười khẩy:

– Mà y xui nó cắn trộm hả?

Quyên Tân Định chối dài:

– Ông cóc thềm chơi trò đó nghe chưa!

Dzũng Đakao nhún vai tỏ vẻ miệt thị:

– Mà y là cái gì mà chả thềm.

Quyên Tân Định tung người lên đá biểu diễn:

– Biết ngón gì chẳng?

– Biết làm gì?

– Đồ ngu kiếm hiệp!

– Đồ cầu!

– Đồ khuyển!

Thống tướng Dzũng ĐaKao nhếch mép cười khinh bỉ. Quyên Tân Định thấy cái kiểu cười của Dzũng ĐaKao khó hiểu quá, nó hét:

– Hãy coi đây!

Rồi nhảy chồm tới toan chụp lấy Dzũng ĐaKao. Nhưng nó đã chụp hụt. Đệ nhất quái hiệp Hoa Lư Kha Trấn Ác vẫn còn đủ hai chân. Nên không có lạng sắt. Và còn đủ hai mắt. Nên không có con quay. Chứ không nó đã sử dụng nạng sắt và con quay như Giang Nam quái hiệp Kha Trấn Ác để thanh toán đối thủ rồi.

Quyên Tân Định hơi ngao ngán khi nhìn thấy Tấn mập bò lết ra khỏi vòng chiến. Bỗng nó nghe tiếng la của Bồn lừa.

– Xung phong, lột quần xà lỏn của ĐaKao, hỡi các quái hiệp Hoa Lư!

Quyên Tân Định xỏ Dzũng ĐaKao:

270 Duyên Anh

– Mày nghe rõ chứ?

Dzũng Đakao mím môi:

– Ông cóc cần nghe.

– Tai mày điếc hả?

– Còn lâu!

Bồn lừa la lớn hơn:

– Quần áo của tụi mày, chúng ông tước hết vất vào thùng rác rồi, tụi mày chỉ còn mỗi đứa một chiếc quần xà lỏn, chúng ông lột luôn là bọn mày ở trường à?

Quyên Tân Định húng chí. Bây giờ, nó mới thấy Tư trọc, Hoa rỗ tái chiến. Có thể chứ. Chẳng lẽ, Hoa Lư quái hiệp lại chịu khuất phục Đakao dững sững một cách tầm thường như vậy sao. Sự phẫn khởi thấm vào cánh tay nó. Quyên Tân Định đấm ba bốn trái liên tiếp rồi mới bấu môi:

– Bỏ mẹ, quần áo của bọn mày bị mất hết rồi.

Dzũng ĐaKao nghiêng rằng:

– Đồ kẻ cắp!

Quyên Tân Định cười hề hề:

– Uýnh nhau phải tước khí giới, lương thực thì mới thắng chứ. Bộ mày tưởng tao ngu hả?

Dzũng ĐaKao lợi dụng lúc Quyên Tân Định hiu hiu tự đắc, đá vào cạnh sườn nó một cái. Quyên Tân Định trả đũa ngay. Nó đâm Dzũng ĐaKao trúng cánh tay. Ê ầm.

Quyên Tân Định gật gù:

– Hàng chưa?

Dzũng ĐaKao nắm chặt bàn tay:

– Còn lâu lắm con ạ!

– Hàng thì tao tha cho để bọn mày về “trau dồi võ nghệ”. Hẹn hai tháng sau gặp nhau để tranh tài cao thấp.

Quyên Tân Định chưa dứt lời, Dzũng Đakao gầm lên:

– Câm mồm mày lại, thằng hiệp sĩ hạng bét!

Nó phóng ra một trái đánh:

– Quả xá lị này không đủ sức giết mày à?

– Ông sợ “thất cương quyền” của Tạ Tốn chứ đâu sợ “xá lị quyền” của mày!

Dzũng Đakao khích:

– Vậy mày dám thưởng thức “xá lị quyền” không?

– Sợ gì.

– Mày đứng yên chịu để tao đâm một quả vào bụng nhé!

– Rồi sao.

– Nếu mày không ngã mày thắng tao.

Quyên Tân Định nhổ bãi nước miếng. Nó vẫn quen thói nhổ xong lấy hai ngón tay quệt ngang hàm răng:

– Đừng giỡn, súc sinh!

Dzũng ĐaKao biết không “thuốc” được Quyên Tân Định, nó vờ vờ đưa tay lên trán gãi đầu, tiến gần vừa tầm tay rồi phóng ra một trái đấm. Quyên Tân Định bị đánh bất thần, hứng đủ trái “xá lị quyền” vào cánh tay. Nó nhin đau, hề hề cười.

– Súc sinh, ta đã chịu nổi “xá lị quyền” của mi, giờ hàng đi chứ?

Dzũng ĐaKao nói:

– Mà mày phải chịu nổi “xá lị quyền” vào rốn cơ.

Quyên Tân Định chỉ ngón tay dưới rốn:

– Đây hả?

Dzũng Đakao tưởng bỏ:

– Ủ.

Quyên Tân Định quai mồm ra:

– Này này...

Liền đó, nó phóng ra một luồng ám khí nước bọt. May nhờ ngược gió nên ám khí nước bọt không có hiệu quả. Quyên Tân Định mắng:

– Súc sinh đừng khôn vặt.

Dzũng Đakao lại nổi nóng:

– Mà bảo ai là súc sinh?

– Ông bảo mà.

– Ba mà còn sống không?

Bị hỏi câu chẳng ăn nhằm gì vào chuyện đâm đá nhưng Quyên Tân Định cũng trả lời:

– Chết rồi...

- Má mày còn sống không?
- Chết rồi...
- Ông nội mày còn sống không?
- Chết rồi...
- Bà nội mày còn sống không?
- Chết rồi...
- Ông ngoại mày còn sống không?
- Chết luôn...
- Bà ngoại mày còn sống không?
- Còn.
- Vậy bà ngoại mày là súc sinh ấy!

Quyên Tân Định thương bà nó lắm. Nay con nhà Dzũng ĐaKao dám bảo bà ngoại nó là súc sinh. Nó ức chỉ muốn đánh học máu mồm Dzũng ĐaKao.

Ước Dzũng Đakao nhưng nó cũng phục thẳng nhóc này. Phải biết Quyên Tân Định là một thứ võ sĩ oắt tì. Nó chuyên “bắt địa” và đánh mướn, Quyên Tân Định nghiêm nhiên bước lên hàng vai vế trong đám ranh con. Nó coi tụi nhóc bằng đầu như “kít”. Nó “moa phú” hết.

Thế mà nó gặp Dzũng Đakao, thẳng ôn không hề đọc truyện kiếm hiệp mà đánh đấm cũng ra gì lắm. Lại còn dám bảo bà ngoại nó là súc sinh. Quyên Tân Định nhổ bãi nước miếng.

– Pố mày là súc sinh à?

Dzũng Đakao xỏ:

– Đâu có, bà ngoại mày chứ!

– Pố mày.

– Bà ngoại mày.

Quyên Tân Định lăn xả vào Dzũng Đakao. Nó nghĩ rằng cố chịu mấy cú đấm xoàng, miễn

sao ôm được Dzũng ĐaKao là kế hoạch thứ hai của nó chu tất. Dzũng ĐaKao hơi ngán Quyên Tân Định. Nó sợ thằng Kha Trấn Ác mưu mô gì đây. Nên đâm gỡ một cú, Dzũng ĐaKao lại tránh xa Quyên Tân Định.

Tình hình không đẹp để gì cho cả Dzũng ĐaKao và Quyên Tân Định. Giữa cái lúc đôi bên sắp sửa đấu chưởng mềm nữa thì Bồn Lừa hét lớn:

– Bọn ĐaKao hàng đi, không hàng tụi tao lột quần xà lỏn à...

Quyên Tân Định cười đều:

– Mà nghe rõ chưa Dzũng ĐaKao?

Dzũng ĐaKao không thèm trả lời vì Chương còm đã la:

– Lột đi, lột cái con đesse ấy!

Nó bấu môi, hỏi Quyên Tân Định:

278 Duyên Anh

– Này hiệp sĩ hạng bét, con “dế” là gì hở mày?

Quyên Tân Định đáp liền:

– Là cái mũi mày!

Dzũng Đakao nuốt giận. Nó vờ cười tươi để cho Quyên Tân Định vào tròng:

– Sai rồi.

Quả nhiên Quyên Tân Định sa bẫy. Nó hề hề:

– Thế con tôm khô là cái gì?

Dzũng Đakao chớp lấy cơ hội, trả miếng Quyên Tân Định:

– Là cái mũi mày ấy!

Quyên Tân Định bị mắc mưu, giận tím người. Nó sắp sửa húc đầu vào bụng Dzũng Đakao thì nghe tiếng Hoa rồ hét lớn:

– Chết tao rồi!

Tiếng Bồn lừa:

– Sao thế?

Hoa rồ nói:

– Thằng Bảo méo mồm lại đóp vào mũi tao.

Nhóc con Hùng cười hô hố:

– Hoa rồ bị ăn tiết canh lòng lợn à?

Bồn lừa trả lời:

– Liệu hồn mày đấy, chó con ạ!

Sự đối đáp của Chương còm và Bồn lừa lọt hết vào tai hai chủ tướng là Quyên Tân Định và Dzũng ĐaKao. Hai đứa lắng nghe. Dzũng ĐaKao bảo Quyên Tân Định:

– Quân mày lại bị hộc máu mũi rồi!

Quyên Tân Định chưa đáp, nhóc con Hùng thét lên:

– Ồi giời ôi!

Dzũng Đakao giật mình, Chương còm hỏi:

– Gì đó?

– Thằng Bồn lừa đá em một cú vào kẽ háng!

Quyên Tân Định dang rộng đôi tay:

– Quân mày bị võ tổ dể rồi Dzũng Đakao!

Bỗng tiếng Chương còm ra lệnh:

– Bắt lấy thằng Tư trọc bơi vôi lên đầu nó đi.

Phe Chương còm reo ầm ĩ. Lúc ấy, Tấn mập đã bót đau. Nó nằm im nhưng mắt không ngớt nhìn Dzũng Đakao. Nó nghĩ giá nó ôm được chân Dzũng Đakao thì thế nào Quyên Tân Định cũng hạ gục được đối thủ. Tấn mập bò dần vào

vòng chiến. Nó bò như con rắn như một chiến sĩ tập bò để đánh du kích. Chừng nào Dzũng ĐaKao và Quyên Tân Định ngừng đấm đá để đấu chương mồm, nó lại vờ nằm im không nhúc nhích.

Quyên Tân Định đã biết mưu mô của Tấn mập rồi. Nó nhếch mép cười, nói một câu băng quơ cho Tấn mập hiểu:

– Tốt lắm cứ thế nhé, cẩn thận.

Dzũng ĐaKao ngơ ngác, không biết thằng quái hiệp Hoa Lư làm gì. Nó hỏi địch thủ:

– Màỵ đọc bùa chú hả?

Quyên Tân Định nhún vai:

– Đâu có.

– Thế màỵ đọc gì đó?

– Tao bảo màỵ tốt lắm, cứ thế nhé, cẩn thận kẻo nó biết...

282 Duyên Anh

Dzũng Đakao chịu chết. Tấn mập hách hơn, nó nằm im không nhúc nhích để chứng tỏ rằng nó đã nghe lệnh Quyên Tân Định.

Dzũng Đakao bấu môi:

– Mày phiếu chứ chó gì?

Quyên Tân Định trợn mắt:

– Phiếu thì ăn cái giải rút à?

– Thế mày nói thế ích chi?

– À, à, tao đánh mật mã. Một lát nữa, năm thằng bự hơn tao sẽ đến đây thộp cổ mày!

Dzũng Đakao nói cứng:

– Xạo tố!

– Ở mày cứ nhìn ra ngoài cổng mà xem, mười phút nữa bọn tao sẽ tới thộp mày.

Dzũng Đakao hơi hơi tin. Để cho nó khỏi sợ mình căn trộm, Quyên Tân Định nói:

– Tao sẽ đứng cách mày một thước, hai thằng cùng nhìn ra cổng, tao không chơi “cẩn trọng” quyền đâu mà mày sợ.

Quyên Tân Định nói xong là làm liền. Nó đứng cách Dzũng ĐaKao chừng thước rưỡi. Dzũng ĐaKao đâm ra tin Quyên Tân Định, nó gật đầu:

– Tao với mày cùng nhìn ra cổng. Ông sẽ không chớp mắt mười phút xem mày nói phét ra sao.

Quyên Tân Định hề hề cười:

– Mười phút nữa tụi tao sẽ bắt sống mày nhóc con ạ!

– Ờ để rồi mày coi!

Cuộc hưu chiến không cần ký kết hiệp định đã xảy ra. Nhóm Chương còm và Bồn lừa thôi đấu chưởng mồm. Chúng nó đang đem hết sức để hạ nhau. Trong khi ấy con rắn Tấn mập lợi dụng Dzũng ĐaKao nhìn ra phía cổng quay lưng lại trở tài bò của loài rắn.

284 Duyên Anh

Năm phút trôi qua, Tấn mập bò chưa gần Dzũng Đakao. Bảy phút trôi qua, Tấn mập còn cách Dzũng Đakao ba thước. Nghe tiếng sột soạt Dzũng Đakao quay lại, Tấn mập sợ lộ bí mật ôm bụng rên hừ hừ.

– Đau quá, ối giờ ơi, đau quá, Quyên ơi!

Quyên Tân Định ăn ý với Tấn mập đứng im, xỉ vả:

– Ai bảo mày ngu như bò để nó dẫm nát bụng.

Và nó thản nhiên chụp hai tay làm cái loa, đưa lên miệng.

– Tốt lắm cứ thế nhé, cẩn thận, khe khẽ thôi...

Dzũng Đakao hoang mang. Quyên Tân Định sợ đối thủ nghi ngờ thì phèo kế hoạch, nó nói:

– Tao với mày bước lần vài bước nữa, đứng đây nghe tên mập rên la chán thấy mồ!

Dzũng ĐaKao chịu liền. Nó bước thêm mười bước, Quyên Tân Định lại đọc mật mã:

– Tốt lắm, cứ thế nhé, cẩn thận, khe khẽ thôi.

Dzũng ĐaKao hỏi:

– Mười phút rồi đấy, ôn con ạ!

Quyên Tân Định cãi:

– Mới có năm phút.

– Sao mà biết năm phút?

– Sao mà biết mười phút?

Tấn mập tiếp tục bò. Dzũng ĐaKao nhếch mép cười nhạt:

– Hì hì mà, mà lừa ông để nghỉ hử?

Quyên Tân Định nhún vai:

– Ông còn khoẻ như giờ.

– Mày lừa ông.

– Ông lừa mày làm gì?

Tấn mập cứ khe khẽ bò. Quyên Tân Định nghĩ ngay rằng cần phải đấu chưởng mồm với Dzũng Đakao một lúc thật lâu thì mới thực hiện mỗi kế hoạch hạ gục Dzũng Đakao. Nó khởi chuyện mấy hôm trước:

– Hôm nọ ông tha thằng nhóc con Hùng đấy nhé!

Dzũng Đakao mắc bẫy, đấu liền:

– Sao bảo nó cho mày thưởng thức “cầu quyền”?

Quyên Tân Định liếm môi:

– Đúng nó cắn tao như chó cắn người ta, nhưng tao thương hại nó chứ không ông đá một cú thì em mày lên thiên đường.

Dzũng Đakao đưa tay gãi đùi:

– Đừng nói phét!

– Đây cóc thềm nói phét, hôm qua ông cũng thương mày chứ không ở đất ông, ông tấn mày như đòn rồi.

Dzũng ĐaKao ôm bụng giả vờ cười hô hố:

– Ối giời ơi, Quyên Tân Định sờ vào bụng tôi nhột quá...

Quyên Tân Định mặc kệ Dzũng ĐaKao chế nhạo. Nó đang mong muốn Dzũng ĐaKao. Nó châm lửa:

– Nghe nói ở trường ĐaKao mày “chì” nhất hả?

– Ông vô địch.

– Trường ĐaKao cù lần quá hé?

– Trường ĐaKao số dzách Sài Gòn mà mày dám bảo cù lần.

288 Duyên Anh

– Số dzách chó gì mà mày dở ẹc...

– Dở ẹc sao không hạ tao đi!

– Tao nghĩ kỹ rồi.

– Nghĩ cái gì?

– Hạ mày không bỏ.

– Nói phét.

– Nói thật mà, chỗ anh em với nhau tao nói thật...

– Cóc anh em với mày.

– Thì thôi.

Tấn mập bò êm không một tiếng động. Dz-
ũng Đakao hỏi:

– Mấy thằng đàn em của mày đâu?

– Hai phút nữa sẽ tới, chắc tụi nó kẹt xe.

Dzũng Đakao mĩa mai:

– Mày còn chả ăn ai nữa là mấy thằng cắc ké đó.

– Rán chờ coi, nhóc con.

Tấn mập cách Dzũng ĐaKao một thước, nửa thước Quyên Tân Định hét lớn:

– Kia kìa...

Tấn mập chụp lấy chân Dzũng ĐaKao. Quyên Tân Định xoay người lao thẳng vào Dzũng ĐaKao.

Dzũng ĐaKao ném ngay trái đấm quyết liệt của Quyên Tân Định vào bụng. Nó kêu hự một tiếng. Đau đốn. Nhưng đau đốn đã làm cho Dzũng ĐaKao thức tỉnh. Nó chịu thêm vài trái của Quyên Tân Định để vùng chân khỏi đôi tay của Tấn mập.

Sao lúc này Dzũng ĐaKao « chì » thế! Quyên Tân Định đâm ngán Dzũng ĐaKao. Những trái đấm của nó đâu phải hạng bét mà con nhà Dzũng ĐaKao cứ trơ ra.

290 Duyên Anh

Dzũng ĐaKao rút mạnh chân và thoát khỏi miếng « cẩu quyền » của Tấn mập. Cẩu tiết nó đá Tấn mập một cái. Lần này Tấn mập ôm bụng rên la thật chứ không còn giả vờ nữa.

Hai cao thủ Tân Định và ĐaKao lại có dịp quần thảo nhau. Dzũng ĐaKao vừa thở vừa sỉ vả Quyên Tân Định:

– Đồ hèn nhát, đồ đánh lừa!

Quyên Tân Định nhổ nước miếng:

– Ai bảo mày ngu, uýnh nhau ăn thua bởi cái mọo ...

– Mọo cái con khỉ.

– Mọo là con khỉ mà. Ném mấy quả của tao ngon không?

Dzũng ĐaKao nhìn Quyên Tân Định. Bỗng nó ôm bụng nhăn nhó. Quyên Tân Định ngờ ngác:

– Mày làm sao đấy?

– Đau quá, đau quá, giờ mới đau, ối giời ơi!

Quyên Tân Định tới gần, Dzũng ĐaKao phóng chân đá vào háng Kha Trấn Ác một cú kinh khủng.

Quyên Tân Định hét lên, ngã ngựa ra ôm lấy háng rên la:

– Chết tao rồi, Dzũng ĐaKao ơi mày đã trúng dế ông rồi ...

Dzũng ĐaKao cười hì hì:

– Ai bảo mày nuôi dế ở đó?

Quyên Tân Định vẫn ôm lấy háng rên la:

– Mày ngu như chó ấy, trúng dế của ông rồi.

– Có chết không?

– Đau quá trời đi!

– Để tao mua con đế lửa có ba tì, đế đá hản hoi đèn mày nhé!

Quyên Tân Định đã nằm ngửa, tay vẫn ôm chặt lấy háng, Dzũng ĐaKao tưởng nó vờ khoái chí:

– Đế có ba tì mà cũng tiếc à?

Quyên Tân Định hét lớn:

– Mày ngu như chó, đế của ông đâu phải để mua ba tì. Ồi giờ ơi, hai « hòn bi » lên cổ họng ông rồi ...

Dzũng ĐaKao đã hiểu. Nó đâm sợ, cơ chừng thằng Quyên Tân Định có thể chết được lắm. Trong khoảng khắc, nó quên bén mất Quyên Tân Định là địch thủ của nó. Nó bước vội tới, quỳ xuống bên Quyên Tân Định:

– Đau lắm hả mày?

Quyên Tân Định nhăn nhó:

– Đau muốn chết ...

Dzũng ĐaKao sờ vào háng Quyên Tân Định
Hoa Lư quái hiệp đẩy đành đạch:

– Đùng, đùng ...

Dzũng ĐaKao bối rối:

– Đau lắm hả mày, Quyên?

Quyên Tân Định nhìn Dzũng ĐaKao. Nó
chớp mắt lia lịa:

– Mày không gọi tao là Quyên Tân Định à?

Dzũng ĐaKao gật đầu, Quyên Tân Định hỏi
tiếp:

– Mày không chê tao là hiệp sĩ hạng bét
nữa à?

Dzũng ĐaKao lại gật đầu. Quyên Tân Định
đã buông tay khỏi háng. Mặt nó đỡ nhăn nhó.
Nó khẽ mỉm cười:

– Sao mày không bắt sống tao hử Dzũng?

Dzũng ĐaKao có vẻ thèn thẹn. Nó thú thật:

– Mày chì lắm, bắt cóc nổi.

Quyên Tân Định bĩu môi:

– Nói phét.

Dzũng ĐaKao dần mặt ra:

– Không, tao nói thật mà, mày chì lắm.

Quyên Tân Định gật đầu:

– Mày cũng chì lắm Dzũng ạ?

Dzũng ĐaKao nín thinh, không nói năng gì. Nó nhìn về phía Chương còm đang vây đánh Bồn lừa.

Lúc này, tám ông nhóc đã dồn đuổi nhau gần tới khán đài. Chúng nó say mê ướm nhau, không còn để ý đến chủ tướng nữa.

Dzũng ĐaKao tần ngần một lát. Rồi bỗng nó nắm lấy cánh tay của Quyên Tân Định:

– Mà mày chỉ còn có bà ngoại thôi hở?

Quyên Tân Định trố mắt:

– Mày hỏi làm gì?

Dzũng ĐaKao ngượng nghịu:

– Lúc này tao bảo bà ngoại mày ...

Nó nói chưa dứt câu, Quyên Tân Định xua tay:

– Lúc này tao cũng ...

Dzũng ĐaKao đã nâng Quyên Tân Định dậy. Nó phúi những mảnh cỏ khô bám đầy lưng Quyên Tân Định:

– Thôi, đừng nhắc chuyện ấy nữa mày nhé!

– Ờ, ờ ...

– Nhà mày ở đâu?

– Ở Tân Định.

– Ba má mày chết thật rồi à?

– Ừ,

– Mày có đi học không?

– Có, mà tao học trường tư, tao cúp cua
hoài.

– Sao mày lại cúp cua.

– Tao ham đọc « Cô gái đồ long », làm toán
khó.

Dzũng ĐaKao hỏi:

– « Cô Gái Đồ Long » hay lắm à?

– Hay tuyệt cú mèo!

– Mày đọc hết chưa?

– Rồi.

– Đọc hết rồi thì cúp cua làm gì nữa?

Quyên Tân Định nhếch mép cười:

– Giờ, tao đọc « Anh hùng xạ điêu ».

Dzũng ĐaKao nhìn Quyên Tân Định một lát. Nó vỗ vai Kha Trấn Ác:

– Bố tao không cho tao đọc kiếm hiệp.

– Sao vậy?

– Bố tao bảo đọc riết mê, hết ham học. Bố tao bảo bé không học lớn khổ sở lắm mà ọ.

– Thế hả?

– Ừ.

– Ba tao chết nên không ai bảo điều gì cả.

– Thế bà ngoại mà?

298 Duyên Anh

– Bà tao chỉ cho tiền ăn bánh. Bà tao thương tao lắm, bà tao không rầy tao bao giờ. Tao cúp cua bà tao đâu có biết. Trước tao cũng học trường công, tao làm xếp sòng, mày nghe chưa?

– Rồi sao mày bỏ trường công?

– Tao uýnh một thằng học máu mồm. Mày biết không, nó cậy nó con ông hiệu trưởng bắt nạt bạn tao, tao xức liền. Thế là tao bị đuổi.

Dzũng ĐaKao lay vai Quyên Tân Định:

– Hết đau chưa?

– Rồi.

– Tao sợ hai « hòn bi » phọt lên cổ mày quá.

– Tao cũng sợ.

Quyên Tân Định nhìn bọn nhãi rượt đuổi nhau, hất mái tóc lòa xòa bay xuống trán:

– Mày xuống tới đây cách nào mà bọn gác cửa tao không biết?

Dzũng ĐaKao cười:

– Bí mật quân sự mà mày. Tụi tao hành quân nhanh hơn vua Quang Trung.

– Mày chì thật.

– Mày cũng chì.

– Này.

– Gì?

– Nhà mày ở đâu?

– Tao ở ĐaKao, hẻm Đinh Tiên Hoàng gần rạp Casino ĐaKao.

– Mày có chơi với tao không?

– Tao khoái mày.

300 ☯ Duyên Anh

– Từ nay tao với mày là bạn nhé! Tao với mày đi đôi thì tội nhãi rạ hết.

– Ừ.

– Thằng em mày « kền » số dzách.

– Mày có em không?

– Không?

18. HẾT CHIẾN TRANH

– Mà có anh không?

– Không?

– Mà có một mình thôi à?

– Ừa.

– Nào mà đến nhà tao chơi nhé.

– Ba mà có bằng lòng không?

– Bằng lòng mạnh đi chứ.

– Sao mà bảo ba mà không cho đọc truyện kiếm hiệp. Đứa nào đọc truyện kiếm hiệp ba mà ghét lắm nhỉ?

302 Duyên Anh

– Bố tao yêu bạn tao lắm. Chả tin mày hỏi bọn nhãi phe tao mà xem. Mẹ tao nấu chè đậu đen ngon tuyệt cú mèo. Chiều mai, lại nhà tao ăn chè đậu đen nhé!

– Mày lại nhà tao trước cơ.

– Nhà mày ở đâu?

– Lát nữa tao dẫn mày lại nhà tao

– Ừ.

Quyên Tân Định chìa ngón tay trở và làm cái móc. Nó giục Dzũng ĐaKao:

– Khoèo tay đi.

Dzũng ĐaKao cũng chìa ngón tay trở và làm cái móc như Quyên Tân Định. Hai đứa móc hai ngón tay vào nhau. Quyên Tân Định nói:

– Từ nay tao với mày là bạn thân. Tao khoái mày lắm, mày bảo gì tao cũng nghe.

Dzũng ĐaKao nhìn Quyên Tân Định bằng đôi mắt triu mến:

– Màỵ khoái tao thật à?

– Ủa.

– Đứa nào nói dối thì sao?

– Đứa nào nói dối đứa ấy chết.

– Thật nhé!

– Ủa.

– Tao bảo gì màỵ cũng nghe hở?

– Ủa.

– Vậy màỵ đừng cúp cua nữa nhé!

– Ủa, nhưng tao vẫn đọc « Anh hùng xạ điêu » chứ?

– Đọc in ít thôi.

Hai đứa cùng dậy một lúc. Quyên Tân Định bảo Dzũng ĐaKao:

– Mày ra lệnh cho phe mày thôi uýnh đi, đình chiến rồi.

Dzũng ĐaKao chạy gấp về phía bọn nhãi, bỏ Quyên Tân Định đứng một mình. Quyên Tân Định nghĩ sao, cũng rượt theo. Khoảng khắc, hai đứa đã tới chỗ bọn nhãi đang quần thảo nhau.

Dzũng ĐaKao hét:

– Thôi, đình chiến!

Quyên Tân Định hét tiếp:

– Hết chiến tranh rồi.

Đứa ngạc nhiên là Chương còm. Rồi Bảo méo mồm. Tiến gầy, nhóc con Hùng. Các vị tướng trong « nước » ĐaKao, quay mặt lại phía thống tướng Dzũng ĐaKao. Thấy thằng nhóc này toét miệng cười thì mặt chúng nó dần ra.

Bên Hoa Lư lục quái ngạc nhiên cũng không kém. Bồn lừa trố mắt. Ba sút môi há hốc miệng. Hoa rõ lè lưỡi. Tư trọc đưa tay lên gãi cái đầu... trọc. Riêng quái hiệp Tấn mập vẫn đang nằm ở bãi chiến trường ôm bụng nhăn nhó. Mặc dầu, đã có lệnh đình chiến nhưng « thương binh » Tấn mập chưa được đoàn cứu thương tới săn sóc.

Hoa Lư tứ quái đứng chết dí ngấm Kha Trấn Ác Quyên Tân Định. Thằng nhãi hất hàm ra lệnh:

– Mang quần áo trả chúng nó đi!

Bồn lừa hỏi:

– Mà thua nó à?

Quyên Tân Định đáp:

– Không thua, tao với nó giờ là bạn.

Chương còm không tin, tới gần Dzũng ĐaKao, vỗ vai thống tướng:

– Thật hả?

Dzũng ĐaKao gật đầu:

– Thật.

Tự nhiên, phe nào về phe nấy. Và bọn nhãi xúm lại « chất vấn » chủ tướng của chúng. Bảo méo mồm méo xệch cái mồm đi:

– Sắp sửa thắng thì lại đình chiến.

Dzũng ĐaKao bấu môi:

– Thắng thế nào được, tội nó chì lắm.

Nhóc con Hùng phản đối:

– Bọn mình không chì ah? Mình thiếc à?

Dzũng ĐaKao vỗ về em:

– Hùng tưởng thắng nổi chúng hử? Rồi chúng nó chạy hết, biết đòi quần áo đưa nào?

Bảo méo mồm, nhóc con Hùng, Chương

còm sực nhớ tới tí tiền còm và cái kèn ác mô ni ca trong túi quần, đang giận Dzũng ĐaKao , mặt chúng tươi hăn lên, Chương còm nói:

– Đình chiến để lấy lại quần áo rồi uỳnh nữa hờ mày?

Dzũng ĐaKao lắc đầu:

– Tao chơi với Quyên Tân Định rồi. Nó đâu có gì đáng ghét. Chúng mày biết không, nó mồ côi bố mẹ phải sống với bà ngoại.

Dzũng ĐaKao im lặng một lát. Bọn nhóc con của nó bắt đầu có cảm tình với thằng bé mồ côi Quyên Tân Định. Chúng nó coi Dzũng ĐaKao là thằng « kèn » thì nó nói không sai. Chương còm vỗ lưng Dzũng ĐaKao, chỉ tay về phía Hoa Lư quái hiệp đang tụ tập:

– Mày xem, thằng Bồn lừa đang vùng vằng.

Quả thật, kéo Quyên Tân Định ra một quãng xa, các quái hiệp Hoa Lư tỏ nổi bất bình ngay với Kha Trấn Ác. Bồn lừa vung tay:

308 Duyên Anh

– Sao đang thắng lại hòa?

Quyên Tân Định nhếch mép cười:

– Mà y không hiểu gì cả.

Tư trọc lúng búng:

– Ông cóc cần hiểu gì hết trời. Ông giấu quần áo của tụi nó, kể như mình thắng cuộc đi.

Hoa rồ phụ họa:

– Năm phút nữa thôi là bọn ĐaKao sẽ quỳ xuống lạy bọn mình, mà y lại xử hòa với thằng ôn Dzũng ĐaKao.

Ba sút môi nuốt nước bọt ừng ực:

– Trời, tụi bọn nó ít ra cũng có vài chục, ăn mì cay nhẩn ngon ác!

Chợt nó hỏi Quyên Tân Định:

– Tấn đâu, thằng Tấn mập đâu?

Quyên Tân Định chỉ tay về phía sau:

– Nó bị Dzũng ĐaKao hạ gục rồi.

Hoa Lư tứ quái giận phùng phùng. Ba sút môi nhảy cà tung:

– Uýnh « bỏ phố » nó đi, nó dám hạ thẳng Tấn mập à ...

Những thằng khác nắm chặt quả đấm hướng những con mắt giận dữ về chỗ Dzũng ĐaKao. Bồn lừa đá nhẹ vào đít Quyên Tân Định:

– Mày dám chơi nữa không?

Quyên Tân Định lắc đầu. Bồn lừa hỏi phe mình:

– Quyên Tân Định ngán Dzũng ĐaKao rồi tụi bay ơi. Thế mà lúc nãy nó nói phét, hát ầm lên đi là đi giết thẳng Dzũng ĐaKao ...

Bồn lừa trề môi ra:

310 Duyên Anh

– Kha Trấn Ác cái con tiều! Đứa nào muốn trả thù thằng Tấn mập hãy theo tao.

Quyên Tân Định cũng không nổi nóng. Ba sút môi, Tư trọc, Hoa rổ sắp sửa bước theo Bồn lừa thì Quyên Tân Định lên tiếng:

– Khoan!

Bồn lừa gạt đi:

– Không oong đơ (un, deux – một , hai) gì hết trọi.

Quyên Tân Định đâm một trái vào không khí. Nó tung người đá cú song phi rồi lông nhông xuống sân cả lộn ba vòng và đứng dậy.

– Tao còn khoẻ lắm mà. Tao đâu có hàng Dzũng ĐaKao. Tụi mày chưa biết nó. Con nhà Dzũng ĐaKao tốt kinh khủng.

Bồn lừa trố mắt. Quyên Tân Định thuật lại đoạn nó mắc mọo Dzũng ĐaKao bị thằng này

đá cho một cú vào háng. Rồi nói:

– Nó thấy tao đau, nó không bắt sống tao. Nó cầm tay tao nhấc tao ngồi dậy, không đấm thêm quả nào. Nó còn khen tao chì và đòi chơi với tao. Nó mời tụi mình đến nhà nó ăn chè đồ đen nữa. Tụi mày thấy chưa?

Hoa Lư tứ quái nín thinh. Bồn lừa dẹp cơn thịnh nộ, nó vỗ nhẹ vai Quyên Tân Định:

– Nó có khen tụi tao chì không?

Quyên Tân Định phiệu:

– Nó bảo mày đá banh số dzách!

Ba sức môi hỏi:

– Còn tao?

– Mày kênh ba chê!

Tư trọc ưỡn ngực, quên hẳn mình là tên tù vừa được giải phóng:

312 Duyên Anh

– Còn tao?

– Mà y cừ hết cỡ.

Hoa rỏ cũng quên bén hai lần bị uýnh chảy máu cam:

– Còn tao?

– Mà y tuyệt cú mèo!

Hoa Lư tứ quái sượng phồng mũi lên. Bồn lừ gật gù:

– Có thể chứ ...

Chùng đã chinh phục được đàn em, Quyên Tân Định nói:

– Bây giờ đưa nào dấu quần áo của bọn Dzũng ĐaKao đem ra đây, lát tao trả nó.

Tư trọc thót bụng lại ngay. Nó chạy tới khán đài lôi ra hai bọc quần áo. Quyên Tân Định sắp sửa kéo đàn em đến chỗ Dzũng Đa-

Kao thì Dzũng ĐaKao đã kéo đàn em tới chỗ Quyên Tân Định.

Quyên Tân Định dục quái hiệp tiến bước. Hai bên gặp nhau. Bọn nhãi, trừ Dzũng ĐaKao và Quyên Tân Định đã thân nhau, nhìn nhau ngượng ngùng. Miệng chúng nó khép chặt miệng hến. Lúc chúng nó uỳnh lộn giữa bãi chiến trường, chúng nó tung chưởng mồm tung búng. Mà bây giờ các ông nhãi mắc cỡ nóng cả tai. Đôi tay lúng túng không biết nhét vào đâu. Mắt các ông nhãi chớp mau. Nhiều đứa nhìn lên trời ngắm mây chiều.

Dzũng ĐaKao phá tan cái sự im lặng ảm ương đó bằng một câu khen:

– Phe bên tao khen bọn mày chì số dzách!

Quyên Tân Định xã giao:

– Bên tao cũng khen bên mày thế.

Nó hất đầu, Tư trọc bưng bọc quần áo gói kỹ đưa cho Dzũng ĐaKao. Quyên Tân Định nói:

314 Duyên Anh

– Còn nguyên không mất cái gì.

Bồn lừa tiếp lời Kha Trấn Ác:

– Cả cái kèn của mày nữa Chương còm ạ!

Chương còm nháy mắt ngẫm cảm ơn Bồn lừa. Bọn nhãi con tung hai gói quần áo, đưa nào mặc đồ của đứa nấy. Mặc dầu, mình mấy nhể nhại mồ hôi và bám đầy cỏ khô nát và đất cát, bọn nhãi vẫn cảm thấy mát rượi như vừa nhảy xuống sông tắm, tập bơi lội.

Quyên Tân Định móc túi lôi ra mấy chục:

– Bọn tao chung tí tiền còm, định thắng bọn mày sẽ đi uống xá xị con cộp và ăn thịt bò viên. Giờ tụi mình thân nhau rồi bọn tao mời bọn mày đi chén mì cây nhần.

Dzũng ĐaKao gật đầu.

– Ô Kê.

Rồi nó hỏi bọn Chương còm:

– Đưa nào có tiền chung đây, tội mình uống xá xị và chén mì cay nhần.

Chương còm đưa Dzũng ĐaKao mười đồng, nhóc con Hùng đưa năm đồng, Bảo méo mồm đưa mười hai đồng, Tiến gầy đưa hai chục. Dzũng ĐaKao rút tiền vào túi:

– Tao trả tiền xá xị, mày trả tiền mì, nghe Quyên?

Quyên Tân Định đùa:

– Không gọi tao là Quyên Tân Định à?

Dzũng ĐaKao mỉm cười. Chợt nhớ ra chuyện cần, nó nói:

– Chúng mình ra diều thảng ...

Quyên Tân Định tiếp.

– Thằng Tấn mập.

– Ừ, diều thảng Tấn mập đi ăn mì và tao xin lỗi đã đá nó một cái hơi đau.

316 ☯ Duyên Anh

Bọn nhãi theo Quyên Tân Định và Dzũng ĐaKao đến chỗ Tấn mập. Thằng nhãi này đã ngồi dậy. Lúc này nó nằm nghe Quyên Tân Định nói chuyện với Dzũng ĐaKao. Nó đã hiểu hết. Tấn mập để cho Dzũng ĐaKao kéo nó. Quyên Tân Định mặc quần áo cho Tấn mập trong khi Dzũng ĐaKao phủi bụi trên lưng nó.

Lát sau, bọn nhóc con đã, từng cặp khoác vai nhau đi ra cổng sân Hoa Lư. Chương còm rút kèn ác mô ni ca thối bài «Fè rơ giắc cò» (Frère Jacques). Năng tắt hẳn. Gió chiều thổi tung những mái tóc xanh của bọn nhãi. Khoảnh khắc, chúng nó đã thoát ra cả đường. Để lại trên sân cỏ Hoa Lư những dấu vết kỷ niệm của thời thơ ấu

(Gia Định 7- 3- 1965)

